Sluzbeni vesnik NRM

Skoplje

СЛУЖБ

ФЕДЕРАТИВНЕ НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ЈУГОСЛАВИЈЕ

„СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ФНРЈ" излази по потреби, у српском, хрватском, словеначком и македонском издању. — Огласи по тарифи. — Жиро рачун код Народне банке ФНРЈ за претплату и посебна издања 101-11/1-30 за огласе 101-11/1-931

Среда, 15. март 1961.

БЕОГРАД

БРОЈ 10 ГОД. XVII

Цена овом броју је 180.— дин. — Претплата за 1961. годину износи 2.000.— дин. а за иностранство 3.000.— динара — Редакција: Улица Краљевића Марка бр. 9. Пошт. фах 226 — Телефони: централа 28-010 и 28-417. Администрација 26-276. Одељење продаје 22-619.

118.

УКАЗ
О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О БАНКАМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о банкама, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 1. марта 1961. године и на седници Већа произвођача од 1. марта 1961. године.

П.Р. бр. 12
2. марта 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с.р.

ЗАКОН
О БАНКАМА

I. ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Банке су самосталне организације које врше кредитне и друге банкарске послове.

Члан 2.

Кредитне и друге банкарске послове врше Народна банка Федеративне Народне Републике Југославије (Народна банка) као емисиона банка и пословне банке.

Пословне банке јесу: Југословенска инвестициона банка, Југословенска пољопривредна банка, Југословенска банка за спољну трговину (специјализоване банке) и комуналне банке.

Савезним законом могу се оснивати и друге специјализоване банке за поједине привредне области.

Члан 3.

Републичким законом може се основати банка народне републике, као пословна банка.

Законом Народне Републике Србије може се одредити да представнички орган аутономне јединице може основати банку аутономне јединице, као пословну банку.

Члан 4.

Комунална банка постоји у свакој општини.

За две или више општина може постојати једна комунална банка.

Члан 5.

Банке су правна лица.

На пословање банака примењују се општи прописи који важе за привредне организације, ако овим законом или прописима донетим на основу њега није друкчије одређено.

Члан 6.

Управљање пословним банкама заснива се на начелима друштвеног управљања.

У управљању пословним банкама радни колектив врши послове одређене овим законом.

Члан 7.

Пословни односи између банака, с једне стране, и друштвених правних лица, грађанских правних лица и грађана (комитенти), с друге стране, регулишу се уговором, у складу са важећим прописима и пословним интересима комитената.

Члан 8.

Међусобни односи банака регулишу се уговором, ако савезним законом није друкчије одређено.

Члан 9.

У вршењу својих послова банке су дужне водити рачуна о интересима заједнице као целине и о законом утврђеним правима и пословним интересима својих комитената.

Члан 10.

Банке су дужне извршавати налоге својих комитената у погледу располагања средствима која они имају код банака, ако су ти налози у складу са важећим прописима.

Банке су дужне вршити и друге банкарске послове на захтев својих комитената, ако су ти захтеви основани и ако послови спадају у предмет пословања банке.

Члан 11.

Банке су дужне пословати са пажњом доброг привредника.

У свом пословању банка је дужна нарочито: придржавати се смерница савезног друштвеног плана, пратити развој привредне и друге делатности својих комитената, упућивати их на што економичније пословање и своје банкарско пословање вршити на најбржи и најцелисходнији начин, према основаним захтевима комитената.

Банке су дужне пословати тако да увек буду у могућности извршавати своје обавезе.

Члан 12.

Банке врше банкарске послове који по овом закону спадају у њихов предмет пословања.

Само савезним прописом може се одредити да банке, поред банкарских послова, врше и друге послове.

Члан 13.

За услуге у вршењу кредитних и других банкарских послова банке наплаћују провизију и накнаду трошкова у оквиру максималне тарифе, коју, на предлог Народне банке, прописује Савезно извршно веће.

Члан 14.

Банке воде своје књиговодство по јединственом систему рачуна, који прописује савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Члан 15.

У свом пословању банка користи, сагласно одредбама овог закона, средства својих фондова, слободна средства која прикупи од друштвених правних лица, грађанских правних лица и грађана, средства која добије у виду кредита, као и друга средства која се по важећим прописима морају држати за рачун те банке код Народне банке.

Члан 16.

Укупни приход и доходак банака образује се и распоређује по прописима који важе за привредне организације, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 17.

У пословним банкама се, поред фондова које морају имати привредне организације, образује и кредитни фонд.

Кредитни фонд се образује из прихода од камата, који се утврђује на начин предвиђен у овом закону.

Средства кредитног фонда служе за давање кредита.

Кредитни фонд и резервни фонд банке су јединствени за целу банку.

Пословни фонд и фонд заједничке потрошње образују се код сваке пословне јединице банке, ако статутом банке није друкчије одређено.

Члан 18.

Лични доходци радника и службеника банке одређују се према успеху постигнутом у раду пословне јединице и банке као целине, као и према успеху у раду сваког радника и службеника банке.

Члан 19.

За обавезе Народне банке и специјализованих банака јемчи федерација.

За обавезе комуналне банке јемче општина, привредне организације, установе и друга друштвена правна лица са подручја општине, на начин одређен овим законом.

За обавезе комуналних банака по улозима на штедњу јемчи и федерација.

Члан 20.

Банка има свој статут.

Статутом се, поред осталог, ближе одређују предмет пословања банке, делокруг органа управљања и њихови међусобни односи, као и унутрашња организација и пословање банке.

Статут мора бити у складу са одредбама овог закона и прописа донетих на основу њега.

Члан 21.

Банка може имати: главну централу, централу за народну републику, централу за аутономну јединицу, филијале, експозитуре и друге пословне јединице.

Филијала може бити основана за вршење свих или само неких послова којима се бави банка.

Статутом банке одређује се које пословне јединице има банка, делокруг тих јединица и њихови међусобни односи.

Члан 22.

У циљу заједничког рада на унапређивању кредитног и другог банкарског пословања, комуналне банке се обавезно удружују у Савез комуналних банака Југославије.

На Савез комуналних банака Југославије сходно се примењују одредбе о удруживању привредних организација у коморе.

Члан 23.

У циљу координације рада банака на спровођењу текуће кредитне политике, образује се Савет југословенских банака, који сачињавају гувернер Народне банке, председници управних одбора специјализованих банака и председник Савеза комуналних банака Југославије.

Управни одбор специјализоване банке може одредити да у Савет југословенских банака, уместо председника управног одбора, улази генерални директор те банке.

Савет југословенских банака сазива и његовим радом руководи гувернер Народне банке.

Рад Савета југословенских банака регулисаће се правилником који доноси Савет, у сагласности са Савезним извршним већем

Члан 24.

Народна банка врши надзор у погледу спровођења опште кредитне политике и у погледу ликвидности пословних банака.

У вршењу тог надзора Народна банка има права одређена овим законом.

Члан 25.

Контролу законитости рада банака у погледу коришћења друштвених средстава и располагања тим средствима врши Служба друштвеног књиговодства по Закону о друштвеном књиговодству.

Члан 26.

Надзор над законитошћу рада банака врше државни органи одређени овим законом.

Члан 27.

Друштвени надзор над спровођењем кредитне политике и над спровођењем политике коришћења друштвених средстава и располагања тим средствима од стране банака, врше представнички органи политичкотериторијалних јединица одређени овим законом.

II. НАРОДНА БАНКА

1. Задаци

Члан 28.

Народна банка стара се о спровођењу опште кредитне политике утврђене савезним друштвеним планом и савезним прописима, врши послове емисије новца у складу са савезним друштвеним планом и кредитира пословне банке.

Народна банка врши послове платног промета у земљи и са иностранством, као и послове који су јој Законом о друштвеном књиговодству стављени у задатак.

Народна банка врши и кредитирање федерације.

Члан 29.

У извршавању својих задатака Народна банка је дужна придржавати се и смерница Савезног извршног већа.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија води надзор у погледу спровођења кредитне и новчане политике од стране Народне банке, сагласно савезном друштвеном плану и савезним прописима, и стара се о извршавању од стране Народне банке смерница Савезног извршног већа.

Члан 30.

Народна банка може за давање кредита користити средства савезног буџета, средства савезних фондова и сва друга средства на рачунима федерације, средства резерви сигурности Државног осигуравајућег завода, средства улога на штедњу прикупљених од стране Поштанске штедионице, средства резервних фондова банака, средства обавезних резерви пословних банака, слободна средства пословних банака и средства других централних депозита.

Која ће се средства сматрати централним депозитима, одређује Савезно извршно веће.

За давање кредита специјализованим банкама Народна банка користи и средства Општег инвестиционог фонда, сагласно одредбама савезног друштвеног плана.

Члан 31.

Народна банка има искључиво право издавања новчаница и кованог новца на територији Југославије.

Члан 32.

Одлуку о изради нових врста новчаница и кованог новца доноси Савезно извршно веће.

Члан 33.

Новчанице, ковани новац и друге вредноснице за потребе Народне банке израђује Завод за израду новчаница.

Прописе о статусу, организацији, начину рада, пословању и органима управљања Завода за израду новчаница доноси Савезно извршно веће на предлог Народне банке.

Члан 34.

Поједине врсте новчаница и кованог новца Народна банка пушта у оптицај и повлачи из оптицаја на основу решења Народне банке донетог у сагласности са Савезним извршним већем.

Решење из става 1. овог члана мора бити објављено у „Службеном листу ФНРЈ".

Члан 35.

Новчанице и ковани новац који су постали неподесни за промет, замењује Народна банка, и то похабане новчанице — у пуном износу, а оштећене новчанице и оштећени ковани новац — под условима које одреди Народна банка.

Члан 36.

Куповину и продају страних средстава плаћања, злата, других племенитих метала и сребра врши Народна банка.

Народна банка може овластити друге банке и одређене привредне организације да за њен рачун врше поједине послове из става 1. овог члана.

Члан 37.

Народна банка издаје, купује и продаје обвезнице и благајничке записе.

Члан 38.

Народна банка може ступати у кредитне и друге пословне односе са иностранством и учествовати у међународним финансијским организацијама.

Члан 39.

Народна банка издаје упутства о јединственој техници у пословима платног промета.

Упутства која Народна банка издаје по ставу 1. овог члана обавезна су за све организације које врше послове платног промета, као и за све кориснике друштвене имовине.

Члан 40.

Народна банка прикупља и обрађује статистичке податке о кредитним и другим банкарским пословима, и у том циљу издаје упутства која су обавезна за све банке и друге организације које те послове врше.

2. Статут и седиште

Члан 41.

Статут Народне банке доноси Савезна народна скупштина на предлог Савезног извршног већа.

Члан 42.

Седиште Народне банке је у Београду.

3. Управљање

Члан 43.

Народном банком управља гувернер.

Гувернера Народне банке поставља и разрешава Савезно извршно веће.

Члан 44.

Ради решавања о одређеним питањима из делокруга Народне банке, у Народној банци образује се управа.

Управу у Народној банци сачињавају гувернер и вицегувернери, као и други руководећи службеници Народне банке који су одређени њеним статутом.

Савезно извршно веће може у управу у Народној банци именовати и друга лица.

Ближе одредбе о управи у Народној банци и о начину рада управе доносе се статутом Народне банке.

Члан 45.

Управа у Народној банци решава о следећим питањима:

1) предлаже општи кредитни биланс;

2) доноси кредитни биланс Народне банке;

3) доноси, у сагласности са Савезним извршним већем, годишњи финансијски план Народне банке;

4) утврђује годишњи завршни рачун са годишњим извештајем о пословању Народне банке;

5) предлаже, у границама које одреди Савезна народна скупштина, висину обавезне резерве коју су друге банке дужне држати код Народне банке;

6) утврђује услове за давање кредита и решава о захтевима за давање кредита;

7) одређује, у сагласности са Савезним извршним већем, у оквиру савезног прописа, каматне стопе по којима Народна банка наплаћује камату на кредите које даје, односно по којима плаћа камату на средства уложена код ње;

8) предлаже Савезном извршном већу максималну тарифу по којој банке наплаћују провизију и накнаду трошкова за услуге у вршењу кредитних и других банкарских послова;

9) одређује, у оквиру максималне тарифе, тарифне ставове провизија и накнаду трошкова за вршење услуга у кредитним и другим банкарским пословима, које ће Народна банка примењивати у свом пословању;

10) предлаже Савезном извршном већу израду нових новчаница и новог кованог новца, и решава,

у сагласности са Савезним извршним већем, о пуштању у оптицај и о повлачењу из оптицаја новчанице и кованог новца;

11) одређује цене по којима Народна банка купује и продаје злато, друге племените метале и сребро, ако те цене нису одређене савезним прописима;

12) одлучује о стицању и отуђивању имовине Народне банке, у границама одређеним статутом Народне банке;

13) одлучује о задужењу Народне банке, у границама одређеним статутом Народне банке;

14) одлучује о кредитним и другим пословним односима народне банке са иностранством, као и о учествовању Народне банке у раду међународних финансијских организација;

15) доноси пословнике о организацији и раду у Народној банци:

16) одлучује о оснивању и укидању пословних јединица Народне банке;

17) издаје упутства за чије је доношење прописима овлашћена Народна банка;

18) врши друге послове за које је то одређено статутом Народне банке.

Савезно извршно веће може одредити да је за решење о појединим питањима из тач. 6. и 14. става 1. овог члана потребна његова сагласност или сагласност органа који оно одреди.

Члан 46.

Гувернер Народне банке руководи радом и пословањем Народне банке на основу важећих прописа, статута Народне банке и закључака управе у Народној банци.

Гувернер Народне банке стара се о извршавању закључака управе у Народној банци.

Гувернер заступа Народну банку у њеним имовинским и другим односима, и може поједине послове заступања пренети на одређене службенике Народне банке или на друга лица.

Гувернер одлучује о стицању и отуђивању имовине Народне банке и о њеном задужењу, у границама одређеним статутом Народне банке.

Гувернер поставља и разрешава службенике Народне банке, ако овим законом или статутом Народне банке није друкчије одређено.

Своје право постављања и разрешавања службеника Народне банке гувернер може, сагласно статуту Народне банке, пренети на одређене руководеће службенике Народне банке.

Члан 47.

У Народној банци може бити постављен један или више вицегувернера.

Вицегувернера поставља и разрешава Савезно извршно веће.

У случају одсутности или дуже спречености, гувернера замењује вицегувернер који у том случају има сва права и овлашћења гувернера.

Ако су у Народној банци постављена два или више вицегувернера, актом о постављењу одређује се који од њих замењује гувернера.

Члан 48.

Поред управе у Народној банци образује се и савет радног колектива, а у пословној јединици Народне банке савет радног колектива пословне јединице Народне банке.

Делокруг, начин образовања и начин рада савета радног колектива одређује се статутом Народне банке.

4. Потписивање банке

Члан 49.

У имовинским односима Народну банку потписује гувернер сам или два службеника Народне банке који су за то овлашћени на начин одређен статутом Народне банке.

У осталим односима Народне банке, начин потписивања одређује се њеним статутом.

Овлашћење службеника за потписивање Народне банке може бити ограничено на одређене послове или неограничено.

5. Извори и расподела прихода Народне банке

Члан 50.

Приходи и расходи Народне банке утврђују се за сваку годину финансијским планом Народне банке.

Финансијски план Народне банке доноси управа у Народној банци, а одобрава га Савезно извршно веће.

Члан 51.

Приходи Народне банке су:

1) провизија и накнада трошкова које Народна банка наплаћује за своје услуге у вршењу кредитних и других банкарских послова;

2) део прихода од камате на кредите које Народна банка даје, а чију висину одређује Савезно извршно веће (члан 56. став 1. тачка 3);

3) други приходи које Народна банка оствари.

Члан 52.

Из прихода Народне банке подмирују се:

1) лични и материјални расходи;

2) расходи у вези са емитовањем новчаница и кованог новца;

3) други трошкови пословања Народне банке;

4) амортизација основних средстава и инвентара.

Из прихода Народне банке издваја се за резервни фонд банке износ који одговара одређеном проценту од укупног износа личних и материјалних расхода банке по завршном рачуну Народне банке за претходну годину.

Проценат из става 2. овог члана одређује Савезно извршно веће.

Члан 53.

Поред резервног фонда, Народна банка има: пословни фонд и фонд заједничке потрошње.

Члан 54.

Завршним рачуном утврђују се укупно остварени приходи и укупно остварени расходи Народне банке.

Вишак прихода над расходима по завршном рачуну Народне банке распоређује се на пословни фонд и фонд заједничке потрошње Народне банке.

Вишак расхода над приходима подмирује се из средстава резервног фонда Народне банке.

Ако средства резервног фонда Народне банке нису довољна за покриће вишка расхода над приходима, Савезно извршно веће одредиће начин на који ће се мањак покрити.

Члан 55.

Награђивање радника и службеника Народне банке врши се по правилнику о расподели личних доходака, који доноси управа у Народној банци у сагласности са Савезним извршним већем или органом који оно одреди.

Члан 56.

Наплаћена камата на кредите које Народна банка даје (редовна и казнена) представља приход федерације по одбитку:

1) камате коју Народна банка плаћа на средства уложена код ње и на добивене кредите;

2) накнаде коју би у смислу члана 15. став 3. Закона о кредитним и другим банкарским пословима имала да плати федерација;

3) износа који се издваја за покриће трошкова оних служби за чије услуге Народна банка не наплаћује никакву накнаду (финансијска инспекција, аналитичка и статистичка служба и сл.), а чију висину одређује Савезно извршно веће;

4) износа који се издваја за резервни фонд Народне банке у проценту од износа искоришћених кредита код Народне банке по завршном рачуну за претходну годину, а који одреди Савезно извршно веће.

Износ издвојен по тачки 4. става 1. овог члана, води се на посебном рачуну резервног фонда и може се употребити само за покриће ненаплативих потраживања по кредитима које је Народна банка дала.

Издвајање средстава за резервни фонд Народне банке по тачки 4. став 1. овог члана престаје кад средства резервног фонда из тог извора прихода достигну 1% од укупног износа искоришћених кредита по стању у завршном рачуну за претходну годину.

Члан 57.

Отписивање ненаплативих потраживања Народна банка врши из средстава свог резервног фонда, а ако је у питању ненаплативо потраживање по кредиту који је Народна банка дала, отписивање се врши из дела средстава резервног фонда који се образује из наплаћене камате на кредите које Народна банка даје (члан 56. став 2.).

Ако у резервном фонду нема довољно средстава, отписивање ненаплативих потраживања Народна банка врши из новчаних средстава свог пословног фонда.

6. Остале одредбе

Члан 58.

Народна банка утврђује своје књиговодствено стање по истеку сваког месеца.

Члан 59.

Народна банка утврђује годишњи завршни рачун и годишњи извештај о свом пословању, на начин одређен савезним прописима.

Народна банка дужна је годишњи завршни рачун објавити у „Службеном листу ФНРЈ", у року од месец дана од дана доношења решења о завршном рачуну.

Члан 60.

Књиге, изводи из књига, обрачуни и дупликати обрачуна Народне банке су јавне исправе.

Члан 61.

Народну банку може пред судовима и другим државним органима у споровима из послова њених филијала заступати и старешина филијале или лице које он овласти.

III. ПОСЛОВНЕ БАНКЕ

А. Заједничке одредбе

1. Органи управљања

Члан 62.

Органи управљања у пословним банкама су управни одбор и генерални директор специјализоване банке односно управни одбор и директор комуналне банке.

Поједине послове управљања пословном банком одређене овим законом врши савет радног колектива пословне банке као целине (савет радног колектива банке), а у пословним банкама које имају две или више пословних јединица — и савет радног колектива сваке пословне јединице те банке, као органи управљања.

Члан 63.

Управни одбор је највиши орган управљања пословне банке.

Управни одбор пословне банке управља банком у складу са одредбама овог закона, других важећих прописа и статута пословне банке.

Управни одбор пословне банке:

1) доноси статут банке;

2) доноси кредитни биланс банке и прати његово извршавање;

3) доноси годишњи финансијски план, утврђује годишњи завршни рачун и годишњи извештај о пословању банке;

4) расписује конкурсе и утврђује ближе услове за давање кредита из друштвених инвестиционих фондова и других средстава намењених за кредитирање;

5) решава о захтевима за кредите, сагласно важећим прописима;

6) доноси тарифу којом утврђује, у оквиру јединствене максималне тарифе из члана 13. овог закона, висину провизије и накнаде трошкова — које банка наплаћује у свом пословању;

7) одређује, у оквиру важећих прописа, каматне стопе по којима банка наплаћује камату на кредите које даје, као и каматне стопе по којима плаћа камату на средства уложена код ње;

8) одлучује о задужењу банке;

9) одлучује о стицању, преносу и отуђењу непокретне имовине;

10) решава о отписивању ненаплативих потраживања;

11) утврђује систематизацију радних места и услове за поједина радна места;

12) поставља и разрешава руководеће службенике банке, ако овим законом или статутом није друкчије одређено;

13) одлучује о оснивању и укидању пословних јединица банке;

14) решава о другим начелним питањима из пословања банке.

Члан 64.

Управни одбор пословне банке сачињавају: председник, потпредседник и одређени број чланова који се утврђује актом о оснивању пословне банке, ако овим законом за поједине пословне банке није утврђен број чланова управног одбора.

Мандат председника, потпредседника и чланова управног одбора траје две године.

Половина броја чланова управног одбора обнавља се сваке године, на начин утврђен статутом пословне банке.

Члан 65.

Председника, потпредседника и чланове управног одбора пословне банке може сменити орган који их је именовао или изабрао, и пре истека времена на које су именовани односно изабрани.

Члан 66.

Статутом пословне банке може се одредити да управни одбор може изабрати из своје средине извршни одбор.

Статутом пословне банке може се одредити да управни одбор изабере један или више кредитних одбора, али тако да две трећине чланова сваког од тих одбора морају бити изабране из средине управног одбора.

Статутом пословне банке одређују се састав и делокрут извршног одбора и кредитних одбора

Члан 67.

Генерални директор односно директор пословне банке руководи радом и пословањем банке на основу важећих прописа, статута банке и закључака управног одбора и савета радног колектива банке.

Члан 68.

Генерални директор односно директор пословне банке представља и заступа банку у њеним имовинским и другим односима.

Генерални директор односно директор може овластити службеника пословне банке или друго лице да у одређеним пословима заступа банку.

Члан 69.

Генерални директор односно директор пословне банке стара се о извршавању закључака одбора и савета радног колектива банке и врши све послове које врше директор и управни одбор привредне организације, ако неки од тих послова нису овим законом стављени у делокруг управног одбора банке или савета радног колектива банке.

Члан 70.

У пословним банкама може бити постављен један или више помоћника генералног директора односно директора.

Помоћнике поставља управни одбор банке.

У случају одсутности или дуже спречености, генералног директора односно директора замењује помоћник кога он одреди.

Члан 71.

Савет радног колектива банке бирају радници и службеници те банке на својој скупштини.

Ако банка има две или више пословних јединица, радници и службеници сваке пословне јединице бирају савет радног колектива пословне јединице на својој скупштини, а делегати радника и службеника свих пословних јединица банке бирају савет радног колектива банке.

У погледу трајања мандата чланова савета радног колектива пословне банке и чланова савета радног колектива пословне јединице банке, поступка за њихов опозив и накнадни избор, као и начина рада савета, сходно се примењују правила која важе за избор и рад радничких савета у привредним организацијама, ако овим законом није друкчије одређено.

Статутом пословне банке ближе се одређује број чланова савета радног колектива банке и савета радног колектива пословне јединице банке, као и начин њиховог избора.

Члан 72.

Савет радног колектива банке и савети радних колектива пословних јединица банке распоређују чист приход пословне банке сагласно одредбама овог закона, других савезних прописа и статута пословне банке.

Члан 73.

Савет радног колектива банке доноси, у сагласности са управним одбором, правилник о расподели личних доходака, утврђује нормативе за поједина радна места чији се послови могу нормирати и контролише његову правилну примену.

Члан 74.

Савет радног колектива банке стара се о радном реду и дисциплини у банци и предузима мере за стручно уздизање радника и службеника, за унапређивање и рационализацију пословања, за повећање продуктивности рада, за снижавање трошкова пословања и за побољшавање квалитета пословања.

Члан 75.

Савет радног колектива банке врши надзор над применом прописа о хигијенској и техничкој заштити при раду и стара се о здравственој заштити и о побољшавању животних услова радника и службеника пословне јединице.

Члан 76.

Савет радног колектива банке доноси закључак о заснивању и раскидању радних односа са свим радницима и службеницима, осим са онима са којима по одредбама овог закона радни однос заснива и раскида други орган.

Савет радног колектива банке доноси закључак о заснивању радних односа са радницима и службеницима на основу спроведеног конкурса, а на предлог конкурсне комисије.

Конкурсну комисију сачињавају три члана, од којих по једног именује руководећи службеник банке одређен статутом банке, синдикална подружница и савет радног колектива банке.

Писмени уговор о радном односу у име банке закључује и потписује руководећи службеник банке, одређен статутом банке, на основу закључка савета радног колектива банке.

Члан 77.

Ако банка има две или више пословних јединица, послове из чл. 72. до 76. овог закона врши савет радног колектива пословне јединице банке.

Савет радног колектива банке може давати упутства и смернице саветима радних колектива пословних јединица за решавање питања из става 1. овог члана.

Члан 78.

Савет радног колектива банке разматра предлог плана прихода и расхода банке, годишњег завршног рачуна и годишњег извештаја о пословању, предлог тарифе провизије и накнаде трошкова за вршење услуга у кредитним и другим банкарским пословима и даје мишљење управном одбору по тим питањима.

2. Потписивање пословне банке

Члан 79.

У имовинским односима специјализоване банке потписују заједно председник или један члан управног одбора и генерални директор банке.

Уместо генералног директора, у имовинским односима специјализовану банку може сапотписивати службеник банке који је за то овлашћен на начин прописан статутом банке.

У имовинским односима комуналну банку потписује директор банке сам или два службеника који су за то овлашћени, на начин прописан статутом, ако статутом комуналне банке није друкчије одређено.

Статутом пословне банке може се предвидети посебан начин потписивања пословне банке у одређеним имовинским односима или до одређене вредности.

У осталим односима пословне банке начин потписивања одређује се њеним статутом.

3. Утврђивање укупног прихода и дохотка и расподеле дохотка пословне банке

Члан 80.

У укупан приход пословне банке улазе:

1) провизија и накнада трошкова које пословна банка наплаћује за своје услуге у вршењу кредитних и других банкарских послова;

2) други приходи које пословна банка оствари, осим прихода од камате на кредите које пословна банка даје.

Члан 81.

Из укупног прихода пословне банке подмирују се трошкови пословања пословне банке по прописима који важе за привредне организације, ако овим или другим савезним законом није друкчије одређено.

Члан 82.

Укупни приход пословне банке утврђен по члану 80. овог закона, по одбитку трошкова пословања (члан 81), представља доходак пословне банке.

Члан 83.

На доходак пословне банке обрачунава се допринос из дохотка привредних организација.

Остатак дохотка, по одбитку доприноса из става 1. овог члана, представља чист приход пословне банке.

Члан 84.

Из чистог прихода пословне банке издваја се за њен резервни фонд износ у проценту од укупног износа трошкова пословања и исплаћених личних доходака по завршном рачуну у претходној години, који одреди Савезно извршно веће.

Износ издвојен по ставу 1. овог члана води се на посебном рачуну резервног фонда и не може се употребити за отписивање ненаплативих потраживања по кредитима које је пословна банка дала.

Члан 85.

Чист приход пословне банке, после издвајања износа за резервни фонд по члану 84. овог закона, распоређује се на личне дохотке радника и службеника, на пословни фонд и фонд заједничке потрошње.

Члан 86.

Савет радног колектива банке распоређује чист приход банке, по издвајању процента за резервни фонд, на износ намењен за личне дохотке радника и службеника и на износе намењене за пословни фонд и фонд заједничке потрошње.

Основи и мерила за расподелу чистог прихода по ставу 1. овог члана утврђују се статутом пословне банке.

Ако пословна банка има две или више пословних јединица, савет радног колектива банке врши расподелу чистог прихода банке, по издвајању процента за резервни фонд, сагласно одредбама статута пословне банке, или у целини на поједине пословне јединице, или делом на пословне јединице а делом на јединствене фондове пословне банке, водећи рачуна о постигнутим резултатима пословања сваке пословне јединице.

Износ који на основу расподеле чистог прихода по ставу 3. овог члана отпада на поједине пословне јединице банке, распоређује савет радног колектива те пословне јединице, сагласно одредбама статута пословне банке, а према намени коју је одредио савет радног колектива банке при расподели укупног чистог прихода пословне банке на ту пословну јединицу.

Статутом пословне банке одређују се основи и мерила за утврђивање резултата пословања пословне јединице банке на основу којих савет радног колектива банке врши расподелу износа из става 3. овог члана на поједине пословне јединице.

Статутом пословне банке одређују се и основни принципи за расподелу износа намењеног за личне дохотке радника и службеника на поједине раднике и службенике, водећи рачуна о радном месту и учинку сваког радника и службеника.

Члан 87.

Наплаћена камата на кредите које банка даје (редовна и казнена), осим камате на кредите из средстава друштвених инвестиционих фондова, по одбитку камате коју банка плаћа на средства уложена код ње и на добивене кредите, као и по одбитку камате на фондове у привреди коју банка плаћа по Закону о установљењу камате на фондове у привреди, — представља чист приход од камате.

На чист приход од камате плаћа се допринос из дохотка привредних организација, а остатак се уноси у резервни фонд и у кредитни фонд банке.

Члан 88

У резервни фонд уноси се део који одговара проценту од износа искоришћених кредита код банке по завршном рачуну за претходну годину, а остатак се уноси у кредитни фонд.

Проценат из става 1. овог члана одређује Савезно извршно веће.

Износ издвојен за резервни фонд по ставу 1. овог члана води се на посебном рачуну резервног фонда и може се употребити само за покриће ненаплативих потраживања по кредитима које је банка дала.

Издвајање за резервни фонд специјализоване банке по ставу 1. овог члана, престаје кад средства резервног фонда специјализоване банке из тог извора прихода достигну 1% од укупног износа искоришћених кредита по стању у завршном рачуну за претходну годину, а издвајање за резервни фонд комуналне банке престаје кад средства резервног фонда комуналне банке из тог извора прихода достигну 2% од укупног износа искоришћених кредита по стању у завршном рачуну за претходну годину.

4. Правилник о личним доходцима

Члан 89.

Лични доходци радника и службеника пословне банке одређују се правилником о расподели личних доходака радника и службеника те банке.

Правилник о расподели личних доходака доноси савет радног колектива банке, у сагласности са управним одбором банке.

Ако банка има две или више пословних јединица, правилник о расподели личних доходака доноси савет радног колектива пословне јединице банке, у сагласности са управним одбором банке, на основу општих начела за правилнике о расподели личних доходака која доноси савет радног колектива банке.

Члан 90.

Ако се управни одбор пословне банке не сагласи са правилником о расподели личних доходака који је донео савет радног колектива банке односно пословне јединице банке, одлуку о спорним питањима доноси комисија од пет чланова, у коју именују по два члана управни одбор банке и савет радног колектива банке односно пословне јединице банке, а председника именује среско синдикално веће.

Члан 91.

У правилнику о расподели личних доходака условиће се исплата утврђеног износа дохотка испуњењем одређеног радног учинка, ако се радни учинак може мерити.

У свему осталом у погледу садржине и израде правилника о расподели личних доходака, сходно се примењују општи прописи о садржини и изради правилника о расподели личних доходака привредних организација.

Члан 92.

Минимални лични дохоци радника и службеника пословне банке утврђују се на начин на који се утврђују минимални лични дохоци у привредним организацијама.

5. **Остале одредбе**

Члан 93.

Пословне банке дужне су вршити банкарске услуге из свог делокруга на захтев друштвених правних лица, грађанских правних лица и грађана, ако су ти захтеви основани и у складу са важећим прописима.

Одредбе из става 1. овог члана примењиваће се и у међусобним односима банака.

Члан 94.

За вршење услуга у кредитним и другим банкарским пословима пословне банке наплаћују провизију и накнаду трошкова, чију висину одређује управни одбор тарифом у оквиру максималних тарифних ставова.

Члан 95.

Пословне банке утврђују своје књиговодствено стање по истеку сваког месеца.

Члан 96.

Пословне банке утврђују своје годишње завршне рачуне и састављају годишње извештаје о своме пословању, на начин одређен савезним прописима.

Пословне банке дужне су одобрени годишњи завршни рачун објавити и то: специјализоване банке у „Службеном листу ФНРЈ", а комуналне банке у службеним листовима у којима се објављују прописи одговарајућег народног одбора.

Члан 97.

Пословне банке дужне су достављати Народној банци своје месечно књиговодствено стање, завршни рачун и годишњи извештај о пословању, у роковима и на начин који одреди Народна банка.

Савезно извршно веће може прописати да су пословне банке дужне достављати Народној банци и друге податке који су потребни Народној банци ради извршавања њених задатака.

Члан 98

Специјализоване банке и Савез комуналних банака Југославије могу се удруживати у међународне стручне организације банака.

Б. Специјализоване банке

1. **Заједничке одредбе**

Члан 99.

Специјализоване банке дају кредите из средстава прибављених путем кредита од Народне банке, укључујући ту и средства Општег инвестиционог фонда, из средстава прибављених путем кредита од других банака и кредита закључених у иностранству, из средстава која корисници кредита код ових банака продају ради добивања кредита, из средстава прикупљених путем примања орочених депозита, издавања благајничких записа и обвезница и из средстава свог кредитног фонда.

Члан 100.

Специјализоване банке врше кредитирање комуналних банака.

Специјализоване банке могу и непосредно давати кредите другим друштвеним правним лицима за намене предвиђене савезним друштвеним планом савезним законом или другим савезним прописом, у оквиру средстава образованих за ове сврхе.

Друге банкарске послове могу специјализоване банке вршити само ако је то предвиђено савезним прописом.

Члан 101.

Специјализоване банке могу поверити комуналним банкама да за њихов рачун врше одређене послове у вези са кредитима које специјализоване банке дају непосредно друштвеним правним лицима, и у вези са другим банкарским пословима.

Савезно извршно веће може прописати да специјализоване банке могу поверити и републичким банкама да за њихов рачун врше послове из става 1. овога члана.

Члан 102.

Специјализоване банке у пословању са комуналним банкама старају се о спровођењу опште кредитне политике утврђене савезним друштвеним планом и другим савезним прописима.

Члан 103.

Специјализоване банке могу, у вези са својим пословањем, ступати у кредитне и друге пословне односе са иностранством и вршити платни промет са иностранством.

Савезно извршно веће може одредити да је за ступање пословних банака у кредитне и друге пословне односе са иностранством у одређеним случајевима потребна његова сагласност или сагласност органа које оно одреди.

Члан 104.

Управни одбор Југословенске инвестиционе банке сачињавају председник, потпредседник и 21 члан, а управни одбор Југословенске пољопривредне банке и управни одбор Југословенске банке за спољну трговину сачињавају председник, потпредседник и по 15 чланова.

Савезно извршно веће именује председника, потпредседника и чланове управног одбора специјализованих банака из реда народних посланика, из реда органа управљања савезних привредних комора, савеза привредних комора, Главног задружног савеза ФНРЈ и Сталне конференције градова, као и из реда других грађана који својим радом могу допринети успешном пословању банке.

Генерални директор специјализоване банке и председник савета радног колектива специјализоване банке су чланови управног одбора специјализоване банке по свом положају.

У управни одбор специјализоване банке обавезно улази и један представник Савеза комуналних банака Југославије.

Члан 105.

Генералног директора специјализоване банке поставља и разрешава Савезно извршно веће.

Члан 106.

Ако генерални директор специјализоване банке сматра да закључак управног одбора није у складу са смерницама савезног друштвеног плана, општом кредитном политиком или савезним прописима, дужан је на то претходно упозорити управни одбор.

Ако управни одбор и после тога остане при свом закључку, генерални директор тражиће у року од три дана од дана доношења закључка да Савезно извршно веће реши о ствари која је предмет закључка.

У случају из става 2. овог члана обуставља се извршење закључка управног одбора до доношења решења од стране Савезног извршног већа.

Ако Савезно извршно веће не донесе решење у року од 15 дана од дана подношења тражења, закључак управног одбора остаје у важности.

О обустављању извршења закључка управног одбора, генерални директор ће одмах известити све чланове управног одбора.

Чланови управног одбора могу изнети своје противразлоге у вези са обустављањем извршења закључка управног одбора.

Члан 107.

Статут специјализоване банке доноси управни одбор банке уз потврду Савезне народне скупштине.

Члан 108.

Седиште специјализоване банке је у Београду.

2. Југословенска инвестициона банка

Члан 109.

Југословенска инвестициона банка врши следеће послове:

1) прима орочене новчане депозите;

2) издаје обвезнице и благајничке записе;

3) даје кредите комуналним банкама ради кредитирања привредних организација из свих привредних области, осим пољопривреде и оних послова извоза и увоза за које даје кредите Југословенска банка за спољну трговину или Југословенска пољопривредна банка;

4) даје кредите комуналним банкама ради давања потрошачких кредита;

5) даје кредите непосредно привредним организацијама и самосталним установама из свих области привреде, осим пољопривреде, за намене предвиђене савезним друштвеним планом или савезним законом, а у оквиру средстава која се образују за ове сврхе;

6) врши службу финансирања инвестиција давањем средстава без обавезе враћања за рачун давалаца тих средстава у свим привредним областима, осим пољопривреде;

7) контролише наменску употребу средстава за инвестиције из кредита датих непосредно корисницима, као и наменску употребу средстава из кредита датих комуналним банкама;

8) даје гаранције привредним организацијама за кредите у иностранству ради набавке увозне опреме, ако се те инвестиције финансирају преко банке;

9) врши и друге послове предвиђене савезним прописима.

3. Југословенска пољопривредна банка

Члан 110.

Југословенска пољопривредна банка врши следеће послове:

1) прима орочене новчане депозите;

2) издаје обвезнице и благајничке записе;

3) даје кредите комуналним банкама ради кредитирања привредних организација и самосталних установа из области пољопривреде;

4) даје кредите непосредно привредним организацијама из области пољопривреде и другим друштвеним правним лицима за намене предвиђене савезним друштвеним планом или савезним законом, а у оквиру средстава која се образују за ове сврхе;

5) врши службу финансирања инвестиција у области пољопривреде давањем средстава без обавезе враћања за рачун давалаца тих средстава;

6) контролише наменску употребу средстава за инвестиције из кредита датих непосредно корисницима, као и наменску употребу средстава из кредита датих комуналним банкама;

7) даје гаранције за кредите привредних организација у иностранству ради набавке инвестиционе опреме за пољопривреду, ако се те инвестиције финансирају преко банке;

8) врши и друге послове предвиђене савезним прописима.

Члан 111.

Савезно извршно веће може прописати да Југословенска пољопривредна банка може давати кредите и привредним организацијама из других привредних области чији је предмет пословања у тесној вези са пољопривредном производњом.

4. Југословенска банка за спољну трговину

Члан 112.

Југословенска банка за спољну трговину врши следеће послове:

1) прима орочене новчане депозите;

2) издаје обвезнице и благајничке записе;

3) даје кредите комуналним банкама ради кредитирања привредних организација за одређене послове извоза и увоза;

4) даје кредите привредним организацијама за вршење спољнотрговинских послова, а нарочито:

а) за унапређивање и проширивање оних делатности привредних организација којима се обезбеђује повећавање извоза или смањивање увоза, а под условима које прописује Савезно извршно веће;

б) за увоз одређених производа ради дораде и поновног извоза;

в) за извоз опреме;

г) за извођење инвестиционих радова у иностранству;

д) за учешће привредних организација у иностраним предузећима и друштвима;

5) финансира непосредно послове извоза на кредит, под условима и у оквирима које одреди Савезно извршно веће;

6) учествује у иностраним предузећима и друштвима, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и Комитетом за спољну трговину;

7) прати и проучава прилике на иностраним тржиштима, у циљу унапређивања спољнотрговинске размене;

8) контролише наменску употребу средстава по кредитима које је дала;

9) даје гаранције привредним организацијама за послове који проистичу из њихових односа са иностранством;

10) врши и друге послове одређене савезним прописима.

В. Комуналне банке

Члан 113.

Одлуку о оснивању комуналне банке доноси општински народни одбор на седницама оба већа.

Ако два или више општинских народних одбора оснују заједничку комуналну банку, права, обавезе и други односи који настају између односних општина оснивањем те банке регулишу се уговором.

Члан 114.

Одлуком о оснивању комуналне банке одређују се њен назив и седиште.

Члан 115.

Статут комуналне банке доноси њен управни одбор, уз потврду општинског народног одбора дату на седницама оба већа.

Ако комуналну банку оснивају две или више општина, општински народни одбор надлежан према седишту комуналне банке, потврђује статут банке, у сагласности са народним одборима других општина за чије се подручје оснива заједничка банка.

Члан 116.

Комунална банка врши следеће послове:

1) прикупља слободна новчана средства од друштвених правних лица, грађанских правних лица и грађана (улози на штедњу, орочени депозити, издавање обвезница и благајничких записа), ако овим законом није друкчије одређено;

2) даје кредите друштвеним правним лицима и грађанским правним лицима;

3) даје потрошачке и друге кредите грађанима;

4) врши платни промет у земљи за рачун грађанских правних лица и грађана, а на основу споразума са Народном банком може вршити благајничку службу, водити рачуне средстава и вршити платни промет за рачун кућних савета и стамбених заједница;

5) издаје банкарске гаранције;

6) прима на чување хартије од вредности и предмете одређене у члану 81. Закона о кредитним и другим банкарским пословима;

7) даје кредите на залогу робе, драгоцености и других ствари;

8) врши одређене девизно-валутне послове за које је Народна банка овласти;

9) врши и друге банкарске послове које јој повере Народна банка и специјализоване банке;

10) врши одређене послове за рачун Државног осигуравајућег завода и Југословенске лутрије, на основу уговора са тим организацијама;

11) врши службу по инвестиционим и другим фондовима среза и општине, у складу са прописима који важе за те фондове;

12) врши и друге послове који јој буду стављени у задатак на основу закона или одлуке општинског народног одбора који је банку основао.

Комуналне банке могу уговорити са предузећима поштанског, телеграфског и телефонског саобраћаја да поште као основне односно извршне јединице тих предузећа врше благајничку службу за рачун ових банака.

Члан 117.

Управни одбор комуналне банке може оснивати и пословне јединице (филијале) које ће се бавити само одређеним пословима из пословног делокруга комуналне банке (кредитирање пољопривредних организација, кредитирање привредних организација из области спољне трговине, прикупљање улога на штедњу, кредитирање грађана за потрошачке сврхе и др.).

Савезно извршно веће може одредити да одређене комуналне банке морају основати филијале за кредитирање пољопривредних организација.

Прописом из става 2. овог члана може се одредити и да комунална банка може средства на рачунима и другим депозитима пољопривредних организација користити само за давање кредита пољопривредним организацијама.

Филијала која се бави само одређеним пословима из делокруга банке по ст. 1. и 2. овог члана, мора имати кредитни одбор.

Члан 118.

Комуналне банке дају кредите из средстава која друштвена правна лица, грађанска правна лица и грађани са подручја комуналне банке држе на рачунима код Народне банке, из средстава прибављених путем кредита од других банака, из средстава прикупљених путем издавања обвезница и благајничких записа, из средстава орочених депозита, као и из средстава свог кредитног фонда.

Члан 119.

Управни одбор комуналне банке сачињавају председник, потпредседник и 11 до 21 члан.

Општински народни одбор на заједничкој седници оба већа именује једну трећину чланова управног одбора из реда својих одборника, представника органа друштвеног управљања самосталних установа, представника друштвених организација и других друштвених правних лица, осим привредних организација, и грађана, а две трећине чланова управног одбора из реда лица предложених од стране радничких савета привредних организација са подручја општине на коме послује комунална банка.

Ако два или више општинских народних одбора оснују заједничку комуналну банку, они споразумно утврђују број чланова управног одбора и начин њиховог именовања, у складу са одредбама става 2. овог члана.

Директор банке и председник савета радног колектива банке су чланови управног одбора банке по свом положају.

Председника и потпредседника управног одбора бирају чланови управног одбора из своје средине.

Лица која су чланови управног одбора по свом положају, не могу бити бирана за председника и потпредседника управног одбора.

Члан 120.

Директора комуналне банке поставља и разрешава општински народни одбор на заједничкој седници оба већа.

Директора комуналне банке која послује на подручјима двеју или више општина поставља и разрешава општински народни одбор на чијем је подручју седиште комуналне банке, у сагласности са општинским народним одборима за чије је подручје банка основана, ако статутом банке није друкчије одређено.

Члан 121.

На право директора да обуставља извршење закључака управног одбора сходно се примењују одредбе члана 106. овог закона, с тим што ће директор, ако се не сложи за закључцима управног одбора, тражити да о ствари која је предмет закључка одлучи савет општинског народног одбора надлежан за послове финансија.

IV. БАНКЕ НАРОДНИХ РЕПУБЛИКА И АУТОНОМНИХ ЈЕДИНИЦА

Члан 122.

Банка народне републике може давати кредите друштвеним правним лицима, примати орочене депозите, издавати обвезнице и благајничке записе, давати гаранције за друштвена правна лица, водити средства републичког инвестиционог фонда и других републичких фондова и вршити друге банкарске послове за рачун народне републике.

Члан 123.

За давање кредита банка народне републике може користити средства републичког буџета, средства републичких фондова и друга средства на рачунима народне републике, средства републичког фонда за социјално осигурање, средства прибављена путем кредита од других банака, средства која корисници кредита код банке народне републике полажу ради добијања кредита, средства прикупљена примањем орочених депозита и путем издавања обвезница и благајничких записа, као и средства свог кредитног фонда.

Члан 124.

Банка народне републике може, у границама средстава из члана 123. овог закона, давати кредите преко комуналне банке или непосредно, а за намене одређене републичким друштвеним планом, републичким законом или прописом донетим на основу њега.

Члан 125.

За обавезе банке народне републике јемчи народна република.

Члан 126.

Републичким законом о оснивању банке народне републике прописује се, сагласно начелима овог закона која се односе на пословне банке, организација и рад банке народне републике, надзор над њеним радом и мере које се примењују у случају неизвршавања обавеза од стране банке, и ближе се одређују послови које ће вршити банка народне републике.

Члан 127.

Ако народна република не оснује банку народне републике, може уговорити са неком пословном банком да врши послове које по одредбама овог закона може вршити банка народне републике.

Члан 128.

Одредбе чл. 122. до 127. овог закона сходно се примењују и на банке аутономних јединица.

За обавезе банке аутономне јединице јемчи аутономна јединица.

V. НАДЗОР И МЕРЕ

1. Мере које се примењују у случају неизвршавања обавеза банака

Члан 129.

Ако у вршењу надзора (члан 24. став 1) утврди да пословна банка није у стању извршавати своје обавезе, Народна банка ће одредити да се за исплату обавеза пословне банке користе средства пословне банке овим редом: средства њене обавезне резерве, њеног резервног фонда, новчана средства пословног фонда, новчана средства фонда заједничке потрошње, средства кредитног фонда, и најзад доходак банке преко износа минималних личних доходака службеника и радника.

Пословна банка која користи средства обавезне резерве за исплату својих обавеза дужна је платити пенале у проценту од коришћених средстава.

Ближе прописе о начину и условима коришћења средстава из става 1. овог члана и о плаћању пенала по ставу 2. овог члана донеће Савезно извршно веће.

Члан 130.

Ако се обавезе специјализоване банке не могу измирити из средстава одређених у члану 129. овог закона, Народна банка може предложити Савезном извршном већу да обезбеди средства за измирење тих обавеза.

Ако Народна банка сматра да је то целисходније, може уместо подношења предлога за обезбеђење средстава из става 1. овог члана, дати банци санациони кредит.

Члан 131.

Ако се обавезе комуналне банке не могу измирити из средстава одређених у члану 129. овог закона, Народна банке ће одредити да се те обавезе измире из средстава на рачунима општине, на рачунима општинског инвестиционог фонда и других општинских фондова, на рачунима привредних организација и других друштвених правних лица са подручја комуналне банке који јемче за њене обавезе, осим из средстава фондова социјалног осигурања, буџетских средстава општине потребних за личне и друге расходе, који имају карактер личних примања и средстава потребних за исплату минималних личних доходака радника и службеника привредних организација и самосталних установа.

Исплата на терет средстава из става 1. овог члана врши се према односу укупног износа обавеза које треба исплатити и укупног износа средстава на терет којих треба извршити обавезе.

Народна банка може, уместо примене мера из става 1. овог члана, поднети захтев окружном привредном суду за увођење принудне управе над комуналном банком, ако сматра да ће без подношења таквог захтева бити повређени интереси друштвене заједнице.

Члан 132.

Као неизвршење обавеза од стране пословне банке, због чега се могу примењивати мере из чл. 129. до 131. овог закона, сматра се: трајнија немогућност извршења налога комитената банке за располагање њиховим средствима код банке, трајнија немогућност враћања кредита добивених од друге банке, трајнија немогућност исплате кредита одобрених комитентима, као и трајнија немогућност извршења других обавеза банке због тога што је банка употребила средства за сврхе противне њиховој намени.

У трајнију немогућност исплате обавеза долази пословна банка ако Народна банка не може да изврши исплате по налозима комитената пословне банке у року од 30 дана од дана пријема првог налога, који је остао неизвршен односно од дана доспелости ануитета или од дана истека рока за исплату рате одобреног кредита, с тим што се при утврђивању пасиве банке неће узимати у обзир обавезе које је она преузела на терет дохотка или својих фондова, осим кредитног фонда

Члан 133

Савезно извршно веће може одредити да Народна банка дâ санациони кредит пословној банци која није у стању да извршава своје обавезе.

Кредит из става 1. овог члана не може се дати са роком враћања дужим од једне године.

Члан 134.

Народна банка може предложити органу надлежном за постављење генералног директора односно директора пословне банке да смени генералног директора односно директора те банке, ако је банка запала у немогућност да извршава своје обавезе, услед тога што није предузимала мере одређене овим законом за обезбеђење своје ликвидности.

До доношења решења о смењивању, Народна банка може предложити органу надлежном за постављење да удаљи од дужности генералног директора односно директора

2. Надзор над законитошћу рада банака

Члан 135.

Надзор над законитошћу рада Народне банке и пословних банака врши савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Надзор над законитошћу рада комуналних банака врши орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија.

Члан 136.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија непосредно се стара о правилној примени

од стране свих банака овог закона и прописа донетих на основу њега и предузима мере, у границама овлашћења датих му овим законом или другим савезним прописима, да се отклоне незаконитости у раду банака.

Ако савезни Државни секретаријат за послове финансија утврди да кредитни биланс или други општи акти које доносе Народна банка односно специјализоване банке нису у складу са савезним друштвеним планом, са овим законом и прописима донетим на основу њега, дужан је о томе известити Савезно извршно веће и предложити му доношење мера за отклањање незаконитости.

Ако савезни Државни секретаријат за послове финансија утврди, непосредно или преко других органа, да су кредитни биланс или други општи акти донети од стране банке народне републике, банке аутономне јединице односно комуналне банке незаконити, известиће о томе извршно веће народне републике извршно веће аутономне јединице односно савет општинског народног одбора надлежан за послове финансија и предложити му да предузме одговарајуће мере у циљу отклањања незаконитости у раду банке.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија упознаће Савезно извршно веће са утврђеним стањем и предложеним мерама из става 3. овог члана.

Члан 137.

Савезно извршно веће може поништити кредитни биланс и друге опште акте које доноси Народна банка и специјализоване банке, ако су ти акти противни овом закону или прописима донетим на основу њега.

Члан 138.

Права и дужности који су у члану 136. овог закона дати савезном Државном секретаријату за послове финансија у погледу надзора над законитошћу рада Народне банке и пословних банака и у погледу предлагања и предузимања мера за отклањање незаконитости, има и орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија према комуналној банци.

Члан 139.

Право поништавања аката које је у члану 137. овог закона дато Савезном извршном већу у односу на Народну банку и специјализоване банке, има општински народни одбор или орган који он одреди у односу на комуналну банку.

Члан 140.

Контролу законитости пословања банака врши Служба друштвеног књиговодства по одредбама Закона о друштвеном књиговодству.

3. Друштвени надзор

Члан 141.

Савезна народна скупштина врши друштвени надзор над спровођењем кредитне политике Народне банке и пословних банака, као и над вршењем других банкарских послова важних за друштвену заједницу.

Друштвени надзор над спровођењем кредитне политике комуналних банака врше и републичка народна скупштина, Народна скупштина Аутономне Покрајине Војводине односно Обласни народни одбор Аутономне Косовско-Метохијске Области, срески и општински народни одбори.

Члан 142.

Орган друштвеног надзора разматра спровођење од стране банке опште кредитне политике и кредитне политике утврђене у друштвеним плановима политичкотериторијалних јединица; разматра да ли пословање банке у целини одговара потребама друштвених правних лица, грађанских правних лица и грађана; разматра политику расподеле чистог прихода банке са гледишта обезбеђења њеног правилног функционисања и развоја, као и политику правилне расподеле средстава на личне дохотке и на фондове банке са гледишта рационалног коришћења друштвених средстава.

Орган друштвеног надзора може на седницу на којој разматра спровођење кредитне политике и пословање банке позвати представника органа друштвеног управљања банке ради давања потребних обавештења.

Орган друштвеног надзора може давати банци препоруке у погледу спровођења кредитне политике и у погледу употребе и трошења друштвених средстава.

Орган управљања банке дужан је на својој првој седници расправљати о препорукама органа друштвеног надзора и известити га о донетом закључку.

Члан 143.

Комунална банка дужна је свој годишњи извештај о пословању, са изводом из биланса, доставити свим привредним организацијама и другим друштвеним правним лицима са свог подручја, у року од 30 дана од дана одобрења завршног рачуна.

Поред тога, комунална банка дужна је у својим просторијама јавно изложити годишњи извештај о пословању, са изводом из годишњег биланса.

Управни одбор комуналне банке дужан је у року од 30 дана од дана јавног излагања завршног рачуна, одржати годишњи јавни скуп са представницима привредних организација и других комитената банке, на коме ће се разматрати пословање банке у претходној години и кредитни биланс за текућу годину.

Место, дан и час одржавања годишњег јавног скупа саопштава комунална банка заинтересованим лицима у акту којим им доставља годишњи извештај о пословању банке у смислу става 1. овог члана, а поред тога и објављује га на уобичајени начин.

Примедбе и препоруке које учесници годишњег јавног скупа учине на пословање банке, управни одбор и савет радног колектива комуналне банке дужни су размотрити на својим првим наредним седницама.

Члан 144.

Управни одбор комуналне банке дужан је и у току године одржавати јавне скупове са представницима привредних организација и других комитената банке, ако то затражи једно од већа општинског народног одбора или једна трећима друштвених правних лица са подручја комуналне банке.

Повремене јавне скупове може управни одбор комуналне банке сазивати и по својој иницијативи.

Члан 145.

Ближе одредбе о сазивању и начину рада јавних скупова доносе се статутом комуналне банке.

VI. КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 146.

Новчаном казном од 50.000 до 2,000.000 динара казниће се за привредни преступ банка:

1) ако за услуге у кредитним и другим банкарским пословима наплаћује провизију или накнаде трошкова у већем износу него што је прописано максималном тарифом (члан 13);

2) ако не објави свој годишњи завршни рачун на прописани начин (чл. 59. и 96);

3) ако не уплати у резервни фонд или кредитни фонд одговарајући износ или ако средства ових фондова употреби противно њиховој намени (члан 52. став 2. и чл. 84. и 87).

Ако су услед ненаменске употребе средстава кредитног фонда (тачка 3. става 1. овог члана) проузроковане нарочито тешке последице, банка ће се казнити за привредни преступ новчаном казном од 100.000 до 3,000 000 динара.

За радњу из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у банци новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара, а ако постоје околности из става 2. овог члана, оно ће се казнити новчаном казном од 10.000 до 100.000 динара.

Члан 147.

Новчаном казном од 10.000 до 1,000.000 динара казниће се за привредни преступ пословна банка:

1) ако се бави пословима који не спадају у њен пословни делокруг;

2) ако у свом пословању не примењује јединствени систем рачуна који је утврдио савезни Државни секретаријат за послове финансија (члан 14).

За радњу из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у пословној банци новчаном казном од 3.000 до 30.000 динара.

Члан 148.

Новчаном казном од 100.000 до 500.000 динара казниће се за прекршај пословна банка која Народној банци не достави месечно књиговодствено стање и банкарске и друге податке о свом пословању (члан 97).

За радњу из става 1. овог члана казниће се одговорно лице у пословној банци новчаном казном од 5.000 до 20.000 динара.

VII. ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 149.

Народна банка, Југословенска инвестициона банка, Југословенска пољопривредна банка и Југословенска банка за спољну трговину настављају са радом, али с тим што су своје пословање дужне саобразити одредбама овог закона у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

Члан 150.

Комунална банка коју је пре ступања на снагу овог закона основао општински народни одбор, наставља са радом по одредбама овог закона.

Члан 151.

Комунална банка коју је основао сре ски народни одбор, наставља са радом као комунална банка оне општине на чијем је подручју њено седиште.

Ако у седишту комуналне банке коју је основао сре ски народни одбор постоји комунална банка коју је основао општински народни одбор, ова комунална банка преузима пословање комуналне банке коју је основао сре ски народни одбор.

Филијала комуналне банке коју је основао сре ски народни одбор наставља са радом као комунална банка оне општине на чијем је подручју седиште филијале.

Комуналне банке из ст. 1. до 3. овог члана настављају са радом у просторијама и са инвентаром, као и са радницима и службеницима раније комуналне банке односно филијале комуналне банке.

Општински народни одбори врше права оснивача по овом закону према комуналним банкама које у смислу ст. 1. до 4. овог члана настављају са радом.

Члан 152.

Комуналне банке из члана 151. овог закона отпочеће своје пословање у року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона према билансу централе комуналне банке коју је основао сре ски народни одбор односно према билансу филијале која наставља пословање као комунална банка, са стањем на дан преузимања пословања.

Члан 153.

Општински народни одбор општине у којој не постоји комунална банка дужан је у року од три месеца од дана ступања на снагу овог закона основати комуналну банку за своје подручје, или у споразуму са народним одбором друге општине основати заједничку комуналну банку, или уговорити са народним одбором општине за чије подручје постоји комунална банка да та банка буде њихова заједничка банка.

Члан 154.

Ако по истеку рока из члана 153. овог закона подручје неке општине не буде обухваћено пословним подручјем комуналне банке, сре ски народни одбор одлучиће, на седницама оба већа, у року од 30 дана од дана истека рока из члана 153. овог закона, да одређена комунална банка основана за подручје друге општине прошири своје пословање и на подручје општине која нема комуналну банку, као заједничка банка тих општина.

Члан 155.

Комуналне банке дужне су своје пословање саобразити одредбама овог закона у року од шест месеци од дана његовог ступања на снагу.

У року из става 1. овог члана извршиће се разграничење послова између комуналних банака према њиховом пословном подручју, као и одговарајући међусобни обрачун и пренос права и обавеза.

Савезно извршно веће донеће ближе прописе о разграничењу послова између комуналних банака, њиховом међусобном обрачуну и преносу права и обавеза.

Прописом из става 3. овог члана одредиће се и органи и поступак за решавање спорних питања између комуналних банака.

Члан 156.

Најдоцније до 31. децембра 1961. године задружне штедионице пренеће своје пословање на комуналну банку чије је седиште на досадашњем пословном подручју задружне штедионице.

Изузетно од става 1. овог члана, задружне штедионице пренеће на Народну банку, у року од 6 месеци од дана ступања на снагу овог закона, све рачуне средстава друштвених правних лица и послове платног промета за рачун ових лица.

Савезно извршно веће донеће ближе прописе о преношењу послова, права и обавеза са задружних штедионица на комуналне банке односно на Народну банку.

Прописима из става 3. овог члана одредиће се органи и поступак за решавање спорних питања између задружних штедионица и комуналних банака односно Народне банке.

По преносу послова из ст. 1. и 2. овог члана задружне штедионице престају са радом по важећим прописима.

Члан 157.

Народна банка, Југословенска инвестициона банка, Југословенска пољопривредна банка и Југословенска банка за спољну трговину дужне су, у

року од шест месеци од дана ступања на снагу овог закона, пренети на комуналне банке кредите по којима су закључени уговори са друштвеним правним лицима, које по овом закону дају комуналне банке, под условима под којима су ти кредити дати.

Савезно извршно веће донеће ближе прописе о преношењу послова, права и обавеза са банака из става 1. овог члана на комуналне банке.

Прописима из става 2. овог члана одредиће се органи и поступак за решавање спорних питања између комуналних банака и банака из става 1. овог члана.

Члан 158.

Службеници пословних јединица Народне банке и специјализованих банака, који раде на кредитним пословима који се у смислу члана 157. овог закона преносе на комуналне банке, прелазе на рад у комуналну банку која те послове преузима, ако се седиште те комуналне банке подудара са седиштем пословне јединице Народне банке односно специјализоване банке са које се послови преносе.

Са преносом послова из става 1. овог члана на комуналну банку, комунална банка преузима и инвентар и техничка средства са којима су ти послови вршени.

Ако се седиште комуналне банке која послове преузима не подудара са седиштем пословних јединица банака из става 1. овог члана, комунална банка преузеће службенике тих пословних јединица само ако они на то пристану.

Члан 159.

Банке и штедионице, које су до дана ступања на снагу овог закона вршиле послове платног промета и послове Службе друштвеног књиговодства, вршиће те послове са службеницима, инвентаром и техничким средствима и у просторијама у којима су те послове дотада вршиле, док ти послови не буду преузети од стране одговарајуће пословне јединице Народне банке.

Члан 160.

Преузимањем послова из члана 159. овог закона Народна банка наставља са радом са истим инвентаром и техничким средствима и у истим просторијама за рад у којима су ти послови дотада вршени.

Имовинскоправни односи настали преузимањем инвентара, техничких средстава и просторија за рад, регулисаће се уговором између Народне банке и банке односно штедионице.

Члан 161.

Банке и штедионице дужне су дати Народној банци сагласност за преузимање службеника који су радили на пословима које Народна банка преузима.

Члан 162.

Градске (месне) штедионице настављају са радом као посебне филијале за штедњу и кредит комуналне банке на чијем подручју ове штедионице имају своје седиште, и као филијале те комуналне банке могу задржати свој досадашњи назив.

Градске (месне) штедионице саобразиће своје пословање одредби става 1. овог члана најдоцније до 31. децембра 1961. године.

Члан 163.

Народна банка, Југословенска инвестициона банка, Југословенска пољопривредна банка и Југословенска банка за спољну трговину дужне су, у року од 3 месеца од оснивања банке народне републике односно банке аутономне јединице, пренети на ове банке средства која оне могу користити за давање кредита (члан 123) и банкарске кредите дате народним републикама односно аутономним јединицама и републичким фондовима социјалног осигурања, као и друге банкарске кредите које одреди Савезно извршно веће, а највише до висине пренетих средстава.

Члан 164.

Југословенска инвестициона банка врши службу по инвестиционим и другим фондовима народних република и аутономних јединица, у складу са прописима који важе за те фондове, све до оснивања банке народне републике односно банке аутономне јединице или док народна република односно аутономна јединица не закључи уговор у смислу члана 126. овог закона.

Члан 165.

Организација и пословање, као и права и обавезе Поштанске штедионице, штедно-кредитних задруга, штедних одсека земљорадничких задруга и каса узајамне помоћи, регулишу се посебним савезним прописима.

Поштанска штедионица дужна је сва средства која прикупи као улоге на штедњу држати код Народне банке.

Члан 166.

Југословенска извозна и кредитна банка наставиће са радом и после ступања на снагу овог закона.

Савезно извршно веће одредиће статус, делокруг и организацију рада Југословенске извозне и кредитне банке.

Члан 167.

Кредитне и друге банкарске послове за Југословенску народну армију и за привредна предузећа која производе за одређене потребе Југословенске народне армије врши Народна банка преко посебне организационе јединице — Војног сервиса.

Народна банка може, у сагласности са Државним секретаријатом за послове народне одбране, пренети вршење одређених банкарских послова за рачун привредних предузећа из става 1. овог члана или за рачун јединица Југословенске народне армије — на другу банку.

Банка на коју је пренесено вршење послова по ставу 2. овог члана дужна је те послове вршити по упутствима Народне банке.

Потрошачки кредити активним подофицирима, официрима и војним службеницима могу се одобравати само код Војног сервиса из става 1. овог члана, на начин који, сагласно одредбама овог закона, пропише Државни секретаријат за послове народне одбране.

Члан 168.

До преласка на финансирање Народне банке и других банака и штедионица по одредбама овог закона, финансирање тих банака и штедионица привремено ће се вршити по досадашњим прописима на основу плана прихода и расхода који ће се донети за период овог привременог финансирања.

Члан 169.

До доношења тарифе за услуге у вршењу кредитних и других банкарских послова (чл. 13 и 94) пословне банке ће разлику између прихода и расхода покривати из прихода од наплаћених камата, а остатак тих прихода уносиће у кредитни фонд.

Члан 170.

Савезно извршно веће може ограничити коришћење средстава пренетих по одредбама ове главе на пословне банке, ако се после преноса ових послова покаже вишак средстава у односу на стање укупних кредита код тих банака на дан преузимања пословања.

Члан 171.

До доношења правилника о расподели личних доходака радника и службеника Народне банке и пословних банака, исплата личних доходака радника и службеника тих банака вршиће се по досадашњим прописима

Док се не донесу прописи о личним доходцима радника и службеника пословних банака, као њихови минимални лични доходци привремено ће се сматрати 80% од личних доходака утврђених по Закону о јавним службеницима и прописима донетим на основу тог закона.

Члан 172.

Банке су дужне у року од једне године од дана ступања на снагу овог закона донети своје статуте.

Члан 173.

До доношења статута Народне банке, у управу у народној банци улазе и генерални директори главне централе Народне банке и генерални директор Службе друштвеног књиговодства у Народној банци.

Члан 174.

До доношења статута банака, начин потписивања Народне банке (члан 49) одређује се привременим закључком који доноси управа у Народној банци, а начин потписивања пословних банака (члан 79), одређује се привременим закључком који доноси управни одбор пословне банке.

Члан 175.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

1) Уредба о банкама и штедионицама („Службени лист ФНРЈ", бр. 4/54 и 13/54);

2) Уредба о Југословенској инвестиционој банци („Службени лист ФНРЈ", бр. 30/56);

3) Уредба о Југословенској банци за спољну трговину („Службени лист ФНРЈ" бр. 28/55);

4) Уредба о Југословенској пољопривредној банци („Службени лист ФНРЈ", бр. 26/58);

5) Уредба о приходима банака и штедионица и расподели тих прихода („Службени лист ФНРЈ", бр. 23/58).

Члан 176.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

119.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О КРЕДИТНИМ И ДРУГИМ БАНКАРСКИМ ПОСЛОВИМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о кредитним и другим банкарским пословима, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 1. марта 1961. године и на седници Већа произвођача од 1. марта 1961. године.

П. Р. бр. 13.
2. марта 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О КРЕДИТНИМ И ДРУГИМ БАНКАРСКИМ ПОСЛОВИМА

I ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.

Ради обезбеђења складног развоја производње, размене и потрошње, као и развоја јавних служби и других делатности, сагласно смерницама друштвеног плана и могућностима друштвене заједнице, — привредне организације, банке, самосталне установе, политичкотериторијалне јединице, друга друштвена правна лица, грађанска правна лица и грађани могу добивати кредите, под условима одређеним овим законом.

Члан 2.

Општа кредитна политика одређује се савезним друштвеним планом.

Политичкотериторијалне јединице утврђују у свом друштвеном плану своју кредитну политику према средствима којима располажу а у оквиру опште кредитне политике.

Члан 3

Кредитну политику спроводе банке.

Банке спроводе кредитну политику путем свог кредитног биланса, сагласно смерницама одређеним савезним друштвеним планом и друштвеним плановима народне републике, аутономне јединице, среза и општине.

Члан 4.

Кредити се могу давати за улагања у основна средства, за улагања у обртна средства, за потрошачке сврхе и за посебне намене одређене овим или другим савезним законом.

Члан 5.

Кредитирањем, као предметом пословања, могу се бавити само банке, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 6.

Привредне организације и друга друштвена правна лица могу давати кредите у роби и новцу другим привредним организацијама и друштвеним

правним лицима у вези са предметом свог пословања, као и у другим случајевима одређеним савезним законом.

Савезно извршно веће може прописати услове под којима се могу дати кредити у роби и ограничити међусобно кредитирање привредних организација.

Члан 7.

Одређене привредне организације (члан 33) могу давати грађанима потрошачке кредите.

Привредне организације могу давати грађанима друге врсте кредита само ако је то одређено савезним законом.

Члан 8.

Кредитирање иностраних лица врши се на основу прописа које доноси Савезно извршно веће.

Члан 9.

Кредити се могу давати само оним тражиоцима кредита за које банка утврди да могу обезбедити потребна средства за враћање кредита у уговореном року (кредитно способна лица).

Члан 10.

Банке самостално одређују, у оквиру савезног закона и друштвених планова политичкотериторијалних јединица, намене за које дају кредите, висину кредита, каматну стопу, рок враћања кредита и лица којима ће давати кредите (корисници кредита), ако овим законом или прописом донетим на основу њега није друкчије одређено.

Члан 11.

За давање кредита банке користе средства одређена овим законом.

Члан 12.

Банке дају кредите и из средстава друштвених инвестиционих и других фондова и других средстава политичкотериторијалних јединица намењених за кредитирање.

Кредите из средстава наведених у ставу 1. овог члана банке дају под условима које, сагласно важећим прописима, пропише политичкотериторијална јединица која тим средствима располаже.

Ако политичкотериторијална јединица не пропише услове за давање кредита, банке ће давати кредите из наведених средстава сагласно члану 10. овог закона.

Банке дају ове кредите у име своје а за рачун политичкотериторијалне јединице односно фонда.

Односи између банке и политичкотериторијалне јединице односно фонда регулишу се уговором.

Члан 13.

Највишу каматну стопу по којој се утврђује камата на дати кредит, одређује Савезна народна скупштина.

Савезна народна скупштина прописује и највишу каматну стопу по којој банке плаћају камату на новчане депозите.

Члан 14.

Савезно извршно веће може, у складу са смерницама савезног друштвеног плана, прописати посебне услове за давање кредита одређеним категоријама тражилаца кредита или за давање одређених врста кредита.

Члан 15.

Савезна народна скупштина може одредити да банка наплаћује камату за поједине врсте кредита по стопи нижој од каматне стопе по којој банка плаћа камату на средства која добија од друге банке за давање те врсте кредита, или која је равна тој каматној стопи.

Пропис у смислу става 1. овог члана, може донети скупштина народне републике — за банку народне републике, банку аутономне јединице и комуналне банке, скупштина аутономне покрајине односно обласни народни одбор — за банку аутономне јединице и комуналне банке, а сремски и општински народни одбори — за комуналне банке.

Политичкотериторијална јединица чији је орган по ст. 1. и 2. овог члана прописао нижу каматну стопу дужна је дати банци накнаду у висини разлике између прописане ниже каматне стопе и каматне стопе по којој банка плаћа камату на средства која добија за давање те врсте кредита од друге банке, увећане за одређени проценат.

Проценат из става 3. овог члана одређује Савезно извршно веће.

Члан 16.

Поред кредитних послова, банкарским пословима по овом закону сматрају се нарочито: есконтни послови, давање кредита на залогу, примање улога на штедњу, примање других новчаних депозита, примање неновчаних депозита, издавање обвезница и благајничких записа, послови платног промета, девизно-валутни послови, давање гаранција, вршење благајничке и књиговодствене службе по буџетима и вршење службе по државним зајмовима и другим државним дуговима.

Члан 17.

Савезно извршно веће врши надзор над спровођењем опште кредитне политике и доноси, сагласно смерницама и одредбама савезног друштвеног плана, прописе о мерама за спровођење те политике, за одржавање укупног обима кредитирања и обима кредитирања појединих категорија корисника и прописе о намени кредита.

Члан 18.

Ради регулисања укупног обима кредита и обезбеђења своје ликвидности, банке су дужне одређени део својих новчаних средстава држати код Народне банке као резерву (обавезна резерва).

Највиши проценат издвајања у обавезну резерву одређује Савезна народна скупштина.

Висину обавезних резерви, у оквиру процента из става 2. овог члана утврђује Савезно извршно веће на предлог Народне банке.

Највиши проценат издвајања у обавезну резерву може бити одређен различито према појединим изворима средстава.

II КРЕДИТНИ ПОСЛОВИ

1. Извори средстава за кредитирање

Члан 19.

За давање кредита банке користе:

1) средства кредитног фонда и новчана средства других фондова, осим средстава резервног фонда;

2) средства уложена на одређени рок (орочени депозит);

3) средства уложена без одређеног рока (депозит по виђењу);

4) средства прибављена путем кредита од банака у земљи и путем кредита закључених у иностранству;

5) средства прикупљена путем издавања обвезница и благајничких записа.

Члан 20.

Из средстава кредитног фонда банке и новчаних средстава других фондова, осим средстава резервног фонда, могу се давати кредити свих врста или намена.

Из средстава орочених депозита и средстава прикупљених издавањем благајничких записа могу се давати кредити свих врста и намена, у складу са роковима доспелости ових депозита и благајничких записа.

Из средстава депозита по виђењу могу се давати само кредити за улагања у повремена обртна средства.

Из средстава која банка прибави путем кредита могу се давати кредити сагласно условима уговора под којима је банка кредит добила, а ако услови нису уговором одређени, могу се давати кредити свих врста и намена.

Из средстава која банка прибави издавањем обвезница, могу се давати кредити само за сврхе за које су обвезнице издате.

Савезно извршно веће може прописати да се из депозита по виђењу могу давати кредити и за друге врсте, поред оних из става 3. овог члана.

Члан 21.

Банке су дужне уговарати рокове враћања кредита тако да обезбеде своју ликвидност.

2. Врсте кредита

а) Кредити за улагања у основна и обртна средства

Члан 22.

Кредите за улагања у основна и обртна средства могу добијати привредне организације, самосталне установе, политичкотериторијалне јединице и друга друштвена правна лица.

Члан 23

Банке дају кредите за улагања у основна средства и за улагања у обртна средства, по правилу, истовремено и по јединственом поступку.

Банка може дати кредит за улагања само у основна средства ако је тражилац кредита већ обезбедио обртна средства потребна за коришћење улагања у основна средства, или ако тражилац кредита докаже да ће му обртна средства бити на време обезбеђена.

Банка може дати кредит за улагања само у обртна средства ако су у питању повремене потребе тражиоца кредита, или његове трајне потребе повећања обртних средстава.

Члан 24.

Улагања у обртна средства за повремене потребе, у смислу овог закона, су улагања у сврху привременог стварања залиха сировина или друге робе, извршења ванредних послова и других сличних послова и радова (повремена обртна средства).

Остала улагања у обртна средства су улагања за трајне потребе (трајна обртна средства).

Савезно извршно веће може донети ближе прописе о томе која су обртна средства трајна, а која су повремена.

Члан 25.

Ако тражилац кредита није пре закључења уговора о кредиту за улагања у основна средства обезбедио потребна обртна средства, банка ће захтевати да јој тражилац кредита поднесе гаранцију да ће му обртна средства бити на време обезбеђена.

Гаранција се полаже пре почетка коришћења кредита.

Банка неће тражити гаранцију из става 1. овог члана ако се према пословању тражиоца кредита може оправдано очекивати да ће потребна обртна средства бити на време обезбеђена.

Члан 26.

Савезним друштвеним планом или прописом Савезног извршног већа може се одредити да банка може давати кредит одређеним категоријама тражилаца кредита за трајна обртна средства и без обзира на одредбе чл. 23. и 25. овог закона.

Члан 27.

Банка је дужна давати кредите за улагања у обртна средства за одређене потребе појединих категорија тражилаца кредита одређених савезним друштвеним планом или прописом Савезног извршног већа само ако су јој за то обезбеђена средства.

Члан 28.

Уговором о кредиту за трајна обртна средства може се предвидети да се кредит може у целини или делимично обновити у одређеном року (револвингкредит).

Само савезним законом може се прописати да је банка дужна на захтев корисника кредита обновити одређене врсте кредита.

Члан 29.

Ако је банка дала кредит за основна или обртна средства ради оснивања привредне организације, права и обавезе из уговора о кредиту могу се, уз пристанак банке, пренети на новоосновану привредну организацију после уписа њеног конституисања у регистар привредних организација, али и у том случају корисник кредита са кога су пренета права и обавезе и даље одговара по уговору о кредиту солидарно са том привредном организацијом, као њен јемац.

Члан 30.

Одредбе о давању кредита за основна и обртна средства сходно ће се примењивати на кредите које банке дају политичкотериторијалним јединицама, самосталним установама и другим друштвеним правним лицима у вези са њиховом делатношћу.

б) Потрошачки кредити

Члан 31.

Потрошачке кредите могу добијати само грађани.

Члан 32.

Опште услове за давање потрошачких кредита прописује Савезно извршно веће.

Члан 33.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија одређује, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове робног промета, које привредне организације могу давати потрошачке кредите и које услове оне треба да испуне да би могле вршити те послове.

в) Кредити за унутрашње делатности

Члан 34.

Кредите за унапређивање својих привредних делатности могу добијати индивидуални пољопривредни произвођачи и занатлије, под условима које прописује Савезно извршно веће.

3. Начин давања кредита

Члан 35.

Банке дају кредите на основу конкурса.

Савезно извршно веће може прописати да специјализоване банке могу у одређеним случајевима давати кредите и непосредном погодбом.

Пропис, у смислу става 2. овог члана, може донети републичко извршно веће — за банку народне републике, извршна већа аутономних јединица — за банку аутономне јединице, а општински народни одбор на седници оба већа — за комуналну банку.

Члан 36.

Конкурс за давање кредита је јаван и мора бити објављен.

Специјализоване банке објављују конкурс у „Службеном листу ФНРЈ", а ако кредитирање врше из инвестиционих фондова или других средстава народне републике или аутономне јединице, конкурс објављују у службеном листу народне републике односно аутономне јединице.

Банке народних република односно банке аутономних јединица објављују конкурс у службеном листу народне републике односно аутономне јединице.

Комунална банка објављује конкурс на уобичајени начин (објављивањем у месном листу, истицањем на табли и слично).

У објављеном конкурсу морају се навести сви услови давања кредита, а нарочито:

1) из којих се средстава уговарају кредити;

2) за коју се сврху уговарају кредити;

3) ко има право да учествује на конкурсу;

4) услови које зајмотражилац мора да испуни за добијање кредита;

5) рок за подношење захтева за кредит.

Понуде тражилаца кредита представљају пословну тајну

Члан 37.

За исте категорије тражилаца кредита банка утврђује исте услове за давање кредита.

При одлучивању да ли ће одређеном тражиоцу одобрити кредит, банке ће се руководити објективним мерилима, као што су: већа корисност улагања са становишта друштвене заједнице, већа рентабилност улагања, виша каматна стопа, краћи рок враћања кредита, сигурнија обезбеђења у погледу враћања кредита, веће сопствено учешће у финансирању улагања и слична мерила.

Члан 38.

Банка је дужна тражиоца кредита обавестити о решењу донетом по његовом захтеву за кредит.

4. Услови за давање кредита

Члан 39.

Ради оцењивања кредитне способности тражиоца кредита и проверавања поднете документације, банка има право, пре одлучивања о захтеву за давање кредита, извршити преглед књига и пословања тражиоца кредита.

Члан 40.

Тражилац кредита дужан је уз захтев за давање кредита поднети документацију коју банка одреди, ако савезним прописом није друкчије одређено.

Ако је прописано подношење инвестиционог елабората на одобрење, банка је дужна од тражиоца кредита захтевати да уз захтев за кредит за улагање у основна или трајна обртна средства, поднесе и инвестициони елаборат одобрен од надлежног органа.

Садржина инвестиционог елабората утврђује се савезним прописом.

Члан 41.

Рок враћања кредита утврђује се споразумно између банке и тражиоца кредита, у границама рокова утврђених савезним друштвеним планом или савезним законом.

Члан 42.

Банка не може уговорити рок дужи од једне године за враћање кредита за повремена обртна средства.

Савезно извршно веће може прописати да се као рок враћања кредита за повремена обртна средства, за поједине намене или послове може уговорити и време дуже од једне године.

Члан 43.

На кредите које дају, банке наплаћују камату.

Каматна стопа по којој се наплаћује камата утврђује се уговором у границама прописане каматне стопе.

Члан 44.

На износ кредита који корисник кредита не врати банци у уговореном року, може се уговорити плаћање казнене камате, без обзира да ли је уговорена редовна камата.

Стопа казнене камате не може бити виша од стопе редовне камате по истом кредиту.

Савезно извршно веће може прописати највишу стопу казнене камате.

Члан 45.

Уговором о кредиту за основна или обртна средства може се одредити да корисник кредита не сме давати кредите другим друштвеним правним лицима.

Члан 46.

Уговором о кредиту може се одредити да је корисник кредита дужан учествовати у финансирању посла за који тражи кредит.

Члан 47.

Ако су за улагања у основна средства потребна девизна средства, банка може одобрити коришћење кредита тек пошто корисник кредита обезбеди девизна средства.

Члан 48.

Банка је дужна пре почетка коришћења кредита датог за основна средства, издвојити из средстава тог кредита на посебан рачун одређени износ на име депозита, ако савезним прописима није друкчије одређено.

Износ депозита утврђује се у проценту од износа улагања у основна средства, према инвестиционом елаборату односно предрачуну трошкова.

Проценат из става 2. овог члана прописује Савезно извршно веће.

Депозит служи за обезбеђење исплате извршених радова.

Корисник кредита може давати налоге за исплату извршених улагања у основна средства на терет депозита тек кад измири све обавезе до висине вредности улагања у основна средства која није била покривена депозитом.

Члан 49.

Банка може тражити од корисника кредита обезбеђење за правилно извршење уговора о кредиту.

Обезбеђење из става 1. овог члана може се дати у виду јемства, полагања одређеног новчаног износа, депоновања хартија од вредности (меница, обвезница, благајничких записа и сл.), залагања робе и др.

Савезно извршно веће може прописати да се обезбеђење мора дати у новчаном износу или депоновањем хартија од вредности, минимални и максимални износ обезбеђења, као и да се за одређене врсте кредита не може тражити обезбеђење.

5. Жалба због повреде поступка за давање кредита

Члан 50.

Ако учесник у конкурсу за кредит сматра да је повређен његов интерес због тога што конкурс није извршен по поступку и на начин прописан у овом закону, може против решења специјализоване банке којим се одбија захтев за давање кредита поднети жалбу савезном Државном секретаријату за послове финансија, а против решења комуналне банке — органу управе општинског народног одбора надлежног за послове финансија.

Ако се кредит даје из средстава инвестиционих фондова или других средстава политичкотериторијалних јединица, жалба се подноси органу управе надлежном за послове финансија политичкотериторијалне јединице из чијих се средстава даје кредит.

Жалба се подноси у року од 8 дана од дана доставе решења.

Орган надлежан за решавање о жалби може решење против којег је жалба изјављена потврдити или поништити.

Против решења донетог о жалби не може се водити управни спор.

6. Уговор о кредиту

Члан 51.

Са тражиоцем кредита коме је одобрила кредит, банка је дужна закључити писмени уговор о кредиту.

Уговор који није састављен у писменој форми нема правног дејства.

Члан 52.

Кредити се уговарају за улагања у целини односно за посао у целини.

Уговором о кредиту може се предвидети да се одобрени кредит може користити одједном или у деловима (траншама).

Члан 53.

Уговором о кредиту одређују се случајеви у којима једна страна плаћа другој уговорну казну и висину те казне.

Члан 54.

Уговором о кредиту не може се предвидети уговорна казна већа од 1% од износа кредита, за случај да корисник кредита одустане од уговора о кредиту пре почетка или у току коришћења кредита.

Уговорна казна обрачунава се на неискоришћени износ кредита.

Уговорна казна из става 2. овог члана не обрачунава се на износ кредита који није искоришћен због уштеда у трошковима изградње.

Члан 55.

Ако банка не стави кредит на располагање кориснику кредита у уговореном року или у уговореном износу, дужна је платити кориснику кредита на име уговорне казне 1% од износа кредита који није стављен на располагање, ако уговором о кредиту није предвиђена већа уговорна казна.

Члан 56.

Уговором се не може искључити право уговорних страна на накнаду штете.

Члан 57.

Банка и корисник кредита могу раскинути уговор о кредиту под условима одређеним у уговору о кредиту или закону.

7. Кредитни односи између банака

Члан 58.

Једна банка може кредитирати другу банку.

Средства која је прибавила на основу уговора о кредиту од друге банке, банка може користити за даље кредитирање само под условима предвиђеним тим уговором.

Члан 59.

Уговором о кредиту утврђују се поред других услова, рокови враћања кредита и каматна стопа за кредит.

У циљу спровођења смерница утврђених савезним друштвеним планом, банка која даје кредит уговара са банком која добија кредит услове под којима се из тог кредита могу давати кредити.

Ови услови, поред рокова за отплаћивање и каматне стопе, могу се односити на намену кредита, на поједине привредне организације или групу привредних организација, на привредне организације појединих области или грана, којима се мора обезбедити кредит, на врсту производње или делатности, на послове којима се даје првенство и слично.

Уговором о кредиту може се одредити да банка која добија кредит мора, из средстава којима по овом закону располаже, дати у одређеном обиму кредите за поједине намене и послове из става 3. овог члана.

Члан 60.

Више банака могу се споразумети да заједнички дају кредите привредним организацијама и другим друштвеним правним лицима.

8. Контрола коришћења кредита

Члан 61.

Банка врши контролу наменске употребе кредита који је дала.

Ако корисник кредита не користи кредит за намену за коју му је кредит дат, банка може раскинути уговор о кредиту и тражити да се употребљена средства врате, или може обуставити даље коришћење кредита док ненаменски потрошена средства не буду враћена банци или док се не употребе наменски.

Члан 62.

Банка може раскинути уговор о кредиту или обуставити даље коришћење кредита и ако корисник кредита не доставља периодична књиговодствена стања, годишњи завршни рачун и документацију, на начин и о роковима које одреди банка, ако нису одређени савезним прописима, као и ако онемогући банци преглед својих књига и пословања.

9. Друштвено усмеравање кредита и кредитни биланс банака

Члан 63.

У одређивању опште кредитне политике савезни друштвени план поставља опште смернице у погледу оквира, намене и услова кредитирања из средстава друштвених инвестиционих фондова и средстава која банке користе за давање кредита у смислу члана 19. овог закона.

У погледу кредитирања и средстава наведених у члану 19. овог закона, савезним друштвеним планом одређује се нарочито:

1) повећање укупног обима кредита од стране свих банака у земљи;

2) повећање обима кредита од стране Народне банке, у оквиру укупног повећања из тачке 1. овог става;

3) намене за које ће Народна банка првенствено обезбеђивати кредите;

4) најдужи рокови враћања кредита које банке могу уговорити.

Члан 64.

У циљу остваривања основних смерница савезног друштвеног плана, као и одржавања кредитне и новчане стабилности, Савезно извршно веће може ближе одређивати начине и услове кредитирања из средстава наведених у члану 19. овог закона.

У границама највише каматне стопе коју је одредила Савезна народна скупштина, Савезно извршно веће прописује највишу каматну стопу по којој Народна банка кредитира пословне банке, као и највишу каматну стопу по којој специјализоване банке кредитирају комуналне банке.

Највише каматне стопе које Савезно извршно веће прописује по ставу 2. овог члана, могу бити различите према намени и врсти кредита.

Члан 65

Сагласно одредбама и смерницама савезног друштевног плана, Савезно извршно веће, на предлог Народне банке утврђује стопе обавезних резерви, у границама највиших процената које је одредила Савезна народна скупштина.

Члан 66

Савезно извршно веће доноси општи кредитни биланс, сагласно одредбама и смерницама савезног друштвеног плана.

Општи кредитни биланс доноси се за сваку годину.

Општим кредитним билансом предвиђају се, по изворима, укупна новчана средства која ће бити коришћена у току године за коју се биланс доноси: за основна средства, за трајна и повремена обртна средства, за потрошачке кредите и за друге сврхе предвиђене овим законом и другим савезним законима.

Члан 67

Народна банка доноси свој кредитни биланс којим се предвиђају намене кредитирања и средства која она треба да обезбеди, у оквиру општег кредитног биланса и сагласно смерницама савезног друштвеног плана.

Народна банка прати извршавање општег кредитног биланса и свог кредитног биланса, предузима мере новчане и кредитне политике на које је овлашћена савезним законима и прописима Савезног извршног већа, и предлаже надлежним савезним органима прописивање мера у области новчане и кредитне политике.

Члан 68.

Пословне банке дужне су донети своје кредитне билансе за исти период за који се доноси општи кредитни биланс.

Пословне банке доносе кредитне билансе самостално, придржавајући се смерница савезног друштвеног плана, као и смерница друштвеног плана народне републике, аутономне јединице, среза и општине.

Народна банка доноси упутства о састављању кредитних биланса банака.

III ОСТАЛИ БАНКАРСКИ ПОСЛОВИ

1. Есконтни послови

Члан 69.

Банка може од привредних организација које су њени комитенти примати у есконт пословне менице дате им од стране њихових пословних партнера (купаца, корисника услуга и др.).

Меница из става 1. овог члана мора имати најмање два потписа, од којих један потпис мора бити потпис привредне организације која меницу есконтује.

Меница коју банка есконтује по ст. 1. и 2. овог члана не може бити са роком доспећа дужим од три месеца од дана издања менице.

2. Давање кредита на залогу

Члан 70

Комуналне банке могу давати кредите и на основу залоге робе, као и на основу залоге злата, предмета од злата и других метала, накита и других покретних ствари.

3. Примања новчаних депозита

а) Улози на штедњу

Члан 71.

Улоге на штедњу примају комуналне банке, Поштанска штедионица и друге организације које су посебним прописима овлашћене да примају улоге на штедњу.

Улози на штедњу могу се примати само од грађана.

Члан 72.

Улоге на штедњу у страној валути прима Народна банка.

Улоге на штедњу примљене у страној валути, Народна банка може, према жељи улагача, водити у домаћој или страној валути у којој су примљени.

Члан 73.

Улози на штедњу могу гласити на име, на доносиоца или на доносиоца уз шифру.

Кад улог на штедњу гласи на доносиоца или на доносиоца уз шифру банка је дужна узети рођено и породично име и адресу улагача.

Подаци из става 2. овог члана су пословна тајна банке.

Члан 74.

За улоге на штедњу код Народне банке, комуналне банке и Поштанске штедионице јемчи федерација.

Члан 75.

На улоге на штедњу плаћа се камата.

Савезно извршно веће може, у оквиру каматне стопе коју је прописала Савезна народна скупштина (члан 13. став 2), прописати најнижу и највишу каматну стопу, према којој се плаћа камата на улоге на штедњу.

Члан 76.

Улози на штедњу су пословна тајна банке и неповредиви.

Обавештења о улозима на штедњу могу се давати само на писмени захтев судског или управног органа.

Члан 77.

Улози на штедњу и камате по улозима на штедњу ослобођени су од свих пореза, такса и доприноса.

Члан 78.

Ближе прописе о пословању са улозима на штедњу доноси савезни Државни секретаријат за послове финансија.

б) Остали новчани депозити

Члан 79.

Друштвено правно лице може своја новчана средства која се налазе на рачуну код банке пренети у депозит код те или друге банке.

Депозит из става 1. овог члана може бити са отказним роком (орочени депозит) или без отказног рока (депозит по виђењу).

Комуналне банке могу примати депозите и од грађанских правних лица и грађана.

Члан 80.

На орочене депозите са отказним роком од најмање три месеца банка плаћа депонентну камату.

На депозите са отказним роком краћим од три месеца и на депозите по виђењу банка не плаћа камату.

4. Примање неновчаних депозита

Члан 81.

Комуналне банке су дужне примити на чување од друштвених правних лица, грађанских правних лица и грађана обвезнице државних зајмова и друге хартије од вредности, злато, предмете од злата и других метала, накит и друге покретне ствари, ако имају потребне касе или одговарајуће просторије за чување таквих ствари.

5. Издавање обвезница и благајничких записа

Члан 82.

У циљу прикупљања новчаних средстава за одређене намене, банке могу издавати обвезнице.

Обвезнице које банке издају гласе на име.

Савезно извршно веће може одредити да Народна банка може издавати обвезнице које гласе на доносиоца.

Закључком банке о издавању обвезница одређује се крајњи рок за исплату обвезница, начин њихове исплате, као и стопа и начин обрачунавања камате коју ће банка плаћати по обвезницама.

Члан 83.

Обвезнице које издају Народна банка и специјализоване банке морају се примати уместо готовог новца на име кауције која се полаже приликом јавних надметања и у другим случајевима у којима се захтева полагање гаранције у готовом новцу.

Обвезнице које издају друге банке могу се примати уместо готовог новца за сврхе из става 1. овог члана.

Члан 84.

Обвезнице се могу залагати код банке.

Сопственик обвезнице која гласи на име може овластити банку код које залаже обвезницу, да може наплатити обвезницу о доспећу ради намирења свог потраживања, ако оно не буде о року измирено.

Члан 85.

Банке могу издавати благајничке записе.

Члан 86.

Благајнички записи издају се на округле суме, у хиљадама динара.

Износ на који ће гласити благајнички запис одређује сам уписник записа.

Благајнички записи издају се на одређени рок.

Благајнички записи могу се есконтовати пре доспелости.

Висина каматне стопе по благајничким записима одређује се према доспећу благајничког записа.

Члан 87.

Одредбе члана 83. овог закона примењују се и на благајничке записе.

6. Платни промет

Члан 88.

Сва новчана примања и издавања друштвених правних лица и обрачуни који настају из њихових међусобних односа и из њихових односа са грађанима и грађанским правним лицима (платни промет) врше се преко Народне банке, ако савезним законом није друкчије одређено.

Члан 89.

Споразумом између Народне банке и комуналне банке може се одредити да платни промет за рачун кућних савета и стамбених заједница врши комунална банка.

Члан 90.

Грађанска правна лица и грађани могу вршити међусобна плаћања преко комуналних банака, ако код њих имају отворен рачун или иначе положе новчана средства.

Члан 91.

Друштвена правна лица дужна су сва своја новчана средства држати на рачуну код Народне банке.

Изузетно од одредбе става 1. овог члана друштвена правна лица могу држати у својој благајни готов новац до висине благајничког максимума.

Начин утврђивања благајничког максимума, рокове у којима се готов новац има полагати код банке, као и друге одредбе у вези са финансијским пословањем преко банке, прописује савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Члан 92.

У вршењу платног промета Народна банка је дужна за свако друштвено правно лице водити жиро рачун и друге рачуне преко којих се врши финансијско пословање, а за лице које је по посебним прописима дужно издвајати средства за одређене намене Народна банка је дужна водити посебне рачуне за та средства, ако савезним законом није друкчије одређено.

Члан 93.

Све рачуне средстава корисника друштвене имовине Народна банка води у својству друштвеног књиговође за рачун оне банке која та средства може по закону користити као своја банкарска средства.

О стању на овим рачунима Народна банка обавештава банку за чији рачун их води, на начин који прописује савезни Државни секретаријат за послове финансија

Члан 94

Друштвена правна лица су по пословима платног промета комитенти оне банке за чији рачун Народна банка у смислу члана 93. овог закона води рачуне.

Члан 95.

Новчаним средствима на рачунима код Народне банке могу располагати само лица за чији су рачун средства положена.

Народна банка може, и без налога лица за чији су рачун средства положена, преносити та средства са његовог рачуна у корист рачуна другог лица, само ако је за то овлашћена савезним законом или прописима донетим на основу њега или у извршењу решења донетог у судском. управном или административно-казненом поступку ради наплате новчаног потраживања.

Члан 96.

Народна банка може извршавати налоге у погледу располагања новчаним средствима само ако на рачуну лица која су их положила има довољно средстава и ако према стању укупних средстава свих комитената банке која служе као њена банкарска средства има довољно слободних средстава за извршење тих налога.

Члан 97.

Корисници друштвене имовине дужни су своја међусобна плаћања вршити без употребе готовог новца (путем вирмана или употребом другог одговарајућег инструмента плаћања), ако овим законом није друкчије одређено

Члан 98.

Корисници друштвене имовине могу готовим новцем вршити плаћања:

1) личних доходака и других личних примања;

2) цене пољопривредних производа откупљених непосредно од индивидуалних пољопривредних произвођача;

3) ако појединачна исплата не прелази износ који одреди савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија може овластити Народну банку да одређеним корисницима друштвене имовине одобри плаћање готовим новцем и преко износа одређеног по тачки 3. става 1. овог члана.

Члан 99.

Готов новац потребан за плаћање по члану 91. овог закона корисници друштвене имовине подижу од пословне јединице банке код које се води њихов рачун.

Савезни Државни секретаријат за послове финансија може прописати да се у одређеним случајевима и под одређеним условима исплате по члану 98. овог закона могу вршити и из готовине примљене на сопственој благајни од дневног пазара и осталих примања у готовом новцу.

Члан 100.

Народна банка врши благајничку службу за рачун свих корисника друштвене имовине чији се рачуни воде код Народне банке.

Предузећа поштанског, телеграфског и телефонског саобраћаја врше преко пошта, као својих основних односно извршних јединица, благајничку службу за рачун Народне банке.

Народна банка и Заједница Југословенских пошта, телеграфа и телефона уговором утврђују висину накнаде и друге услове за вршење ових послова.

Ако се Народна банка и Заједница Југословенских пошта, телеграфа и телефона не могу споразумети о висини накнаде и другим условима за вршење послова из става 3 овог члана, о спорним питањима одлучује Савезно извршно веће.

Члан 101.

Послове платног промета са иностранством врши Народна банка.

Одређене послове платног промета са иностранством могу вршити и специјализоване банке.

Ближе прописе о вршењу платног промета са иностранством доноси Савезно извршно веће.

7. Девизно-валутни послови

Члан 102.

Посебним савезним прописом одређује се које организације могу вршити куповину и продају страних средстава плаћања, злата и других племенитих метала и сребра.

8. Давање гаранција

Члан 103.

Народна банка и специјализоване банке могу давати гарантна писма и друге облике гаранција друштвеним правним лицима, грађанима и грађанским правним лицима у вези са њиховим пословањем у земљи и са иностранством.

Остале банке могу давати гарантна писма и друге облике гаранција друштвеним правним лицима, грађанима и грађанским правним лицима само у вези са њиховим пословањем у земљи.

9. Благајнички послови и књиговодствени послови у вези са извршавањем буџета

Члан 104.

Народна банка врши благајничке послове у вези са извршавањем буџета свих политичкотериторијалних јединица.

Благајничке послове у вези са извршавањем буџета Народна банка врши на основу прописа о буџетима и прописа о буџету политичкотериторијалне јединице.

Народна банка врши послове књиговодства у вези са извршавањем буџета.

10. Служба по државним зајмовима и другим државним дуговима

Члан 105.

Службу по унутрашњим и спољним државним зајмовима и другим државним дуговима врши Народна банка ако савезним прописима није друкчије одређено.

11. Други послови које врше банке

Члан 106.

Банка је дужна, на захтев друге банке или другог друштвеног правног лица, у оквиру података којима располаже, давати обавештења о кредитној способности друштвених правних лица, грађана и грађанских правних лица са којима послује.

Банка не сме давати обавештења која по важећим прописима представљају пословну или службену тајну.

Члан 107.

Банке могу вршити и друге банкарске послове који су савезним прописима стављени у делокруг банака.

IV КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 108.

Новчаном казном од 100.000 до 5 000 000 динара казниће се за привредни преступ банка:

1) ако новчана средства употреби противно одредбама чл. 20. и 21. овог закона;

2) ако уговори каматну стопу већу од највише каматне стопе одређене од стране Савезне народне скупштине (члан 13) односно Савезног извршног већа (члан 75);

3) ако уговори потрошачки кредит противно савезним прописима (члан 32);

4) ако уговори рокове за враћање кредита дуже од најдужих рокова које савезни друштвени план утврди за поједине намене (члан 63);

5) ако се приликом есконтовања меница не придржава услова прописаних за есконт пословних меница (члан 69);

6) ако закључи уговор о кредиту из средстава друштвених инвестиционих и других фондова противно члану 12. овог закона;

7) ако дозволи коришћење кредита за друге сврхе од оних које су уговором о кредиту предвиђене, или ако не предузме мере за спречавање ненаменског коришћења кредита од стране корисника.

За радњу из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у банци новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара.

Члан 109.

Новчаном казном од 100.000 до 5,000.000 динара казниће се за привредни преступ привредна, задружна или друштвена организација или самостална установа:

1) ако користи кредит за намене за које јој није одобрен (члан 61);

2) ако даје кредите привредним организацијама и другим друштвеним правним лицима у случајевима који нису у вези са предметом њеног пословања (члан 6) или ако даје друге врсте кредита грађанима, поред потрошачких кредита (члан 7), осим ако је давање тих кредита савезним законом предвиђено;

3) ако даје потрошачке кредите противно савезним прописима (чл. 31. до 33);

4) ако врши плаћања противно одредбама овог закона и на основу њега донетих прописа (чл. 91, 97. и 98).

За радњу из става 1. овог члана казниће се и одговорно лице у привредној, задружној или друштвеној организацији или самосталној установи новчаном казном од 5.000 до 50.000 динара.

V ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 110.

Банке, Поштанска штедионица и друге организације које примају улоге на штедњу дужне су при првом улагању на штедну књижицу која гласи на доносиоца или на доносиоца уз шифру, односно при првом подизању са такве књижице, узети од улагача податке наведене у члану 73. став 2. овог закона.

Члан 111.

Одредбе овог закона неће се примењивати на кредите који се уговарају са предузећима која производе за одређене потребе Југословенске народне армије, као и другим предузећима, ако су у питању инвестициона улагања за војне потребе.

Државни секретар за послове народне одбране прописаће посебан поступак за уговарање кредита за инвестиције предузећима из става 1. овог члана и одредиће услове за уговарање и коришћење тих кредита.

Члан 112.

Овлашћује се Савезно извршно веће да у 1961. години може доносити прописе по члану 15. став 1. и члану 28. став 2. овог закона.

Члан 113.

Даном ступања на снагу овог закона престају да важе:

1) Уредба о краткорочним кредитима („Службени лист ФНРЈ", бр. 31/56 и 45/59);

2) одредбе главе IV Уредбе о кредитима за обртна средства и другим краткорочним кредитима („Службени лист ФНРЈ", бр. 4/54, 32/54, 54/54, 14/55, 54/55 и 23/56) и чл. 1. и 3. Уредбе о изменама Уредбе о кредитима за обртна средства и другим краткорочним кредитима („Службени лист ФНРЈ", бр. 14/55);

3) Уредба о зајмовима за инвестиције („Службени лист ФНРЈ", бр. 31/56, 22/58 и 29/59);

4) Уредба о фонду обртних средстава привредних организација („Службени лист ФНРЈ", бр. 31/56 и 49/56);

5) Уредба о штедним улозима („Службени лист ФНРЈ", бр. 16/49 и 6/56);

6) Уредба о финансиском пословању преко банке и о пословању готовим новцем („Службени лист ФНРЈ", бр. 30/52 и 59/52);

7) Одлука о одобравању зајмова за обртна средства привредним организацијама („Службени лист ФНРЈ", бр. 15/58, 19/58 и 28/59);

8) Наредба о одобравању кредита за обртна средства за повећани обим пословања одређеним категоријама привредних организација („Службени лист ФНРЈ", бр. 30/59 и 34/59).

Члан 114.

Прописи о кредитима и другим банкарским пословима донети на основу овлашћења садржаних у прописима који у смислу одредаба члана 113. овог закона престају да важе или су донети на основу других прописа, остају и даље на снази, уколико нису у супротности са одредбама овог закона.

Органи овлашћени за доношење прописа из става 1. овог члана дужни су у року од три месеца [illegible] дана ступања на снагу овог закона усагласити те прописе са одредбама овог закона или их укинути.

По истеку рока из става 2. овог члана савезни државни секретаријат за послове финансија утврдиће, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за законодавство и организацију, који су прописи о кредитним и другим банкарским пословима, донети пре ступања на снагу овог закона, који нису усаглашени односно укинути у смислу става 2. овог члана, престали да важе даном његовог ступања на снагу односно који од тих прописа остају и даље на снази.

Члан 115.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

120.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИСКОМ ОСИГУРАЊУ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 1. марта 1961. године и на седници Већа произвођача од 1. марта 1961. године.

П. Р. бр. 15
2. марта 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с.р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПЕНЗИСКОМ ОСИГУРАЊУ

Члан 1

У Закону о пензиском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 51/57, 44/58, 27/59 и 48/59) у члану 62. став 1. табела осигураничких разреда мења се и гласи:

„Осигуранички разред	Просечни месечни износ плата	Проценат којим се обрачунава пензијски основ од просечног месечног износа плата
Ia	преко 53.900	68,5% од 53.900 и 60% од вишка плата преко 53.900 динара
I	46.001—53.900	68.5%
II	41.051—46 000	69 0%
III	36.951—41.050	69,5%
IV	33.801—36.950	70 0%
V	31 201—33.800	70,5%
VI	28.901—31.200	71,0%
VII	26.751—28 900	71 5%
VIII	24.701—26.750	72.0%
IX	22 851—24 700	72.5%
X	21.051—22 850	73.0%
XI	19.351—21.050	73 5%
XII	17.901—19 350	74.0%
XIII	16 551—17 900	74.5%
XIV	15.251—16.550	75.0%
XV	14.201—15.250	75 5%
XVI	13.301—14 200	76,0%
XVII	12.551—13 300	76 5%
XVIII	11.901—12.550	77.0%
XIX	11.451—11.900	77,5%
XX	до 11.450	8 950"

У истом члану став 2. мења се и гласи:

„(2) Као најмањи пензијски основ сваког осигураничког разреда од I до XIX узима се највиши пензијски основ непосредно нижег осигураничког разреда, и то у осигураничком разреду: I — 31.740 динара, II — 28.530 динара, III — 25.865 динара, IV — 23.829 динара, V — 22.152 динара, VI — 20.664 динара, VII — 19.260 динара, VIII — 17.908 динара, IX — 16.681 динар, X — 15.472 динара, XI — 14.319 динара, XII — 13.336 динара, XIII — 12.413 динара, XIV — 11.514 динара, XV — 10.792 динара, XVI — 10.175 динара, XVII — 9.664 динара, XVIII — 9.223 динара, XIX — 8.950 динара."

Члан 2.

У члану 63. табела просечних пензијских основа мења се и гласи:

„Осигуранички разред	Пензијски основ динара
Ia	39.500
I	34.200
II	30.000
III	27.100
IV	24.750
V	22.900
VI	21 300
VII	19.850
VIII	18.500
IX	17.200
X	16.000
XI	14.800
XII	13.750
XIII	12 800
XIV	11.900
XV	11.100
XVI	10 450
XVII	9.900
XVIII	9 450
XIX	9.050
XX	8.950"

Члан 3.

У члану 64. став 2, у трећем реду број: „XVI" замењује се са. „XIV"; у ставу 3, у седмом реду број: „XII" замењује се са: „IX"; у ставу 4, у петом реду број: „VIII" замењује се са: „V"; у ставу 5, у осмом реду број: „V" замењује се са: „III".

Члан 4.

У члану 65. став 2. мења се и гласи:

„(2) Просечан месечни износ плата утврђује се, по правилу, на основу плата које је осигураник остварио за последњу годину рада. Ако то осигураник захтева, просечан месечни износ плата утврђује се на основу плата које је осигураник остварио у било ком непрекидном трогодишњем периоду за последњих 10 година рада или у било ком непрекидном петогодишњем периоду за последњих 15 година рада."

У ставу 3. речи: „или од дана престанка последњег радног односа" замењују се речима: „или од било ког дана после испуњења услова, према избору осигураника".

После става 3. додаје се нови став 4, који гласи:

„(4) Осигуранику који остварује право на пензију на основу конвенције о социјалном осигурању, а коме је последње запошљење било у иностранству, пензијски основ утврђује се по члану 238. овог закона, према пензијском стажу и категорији радног места, без примене става 3. тог члана."

Члан 5.

У члану 66. став 1. мења се и гласи:

„(1) Категорија радног места (члан 64) утврђује се, по правилу, према радним местима за последње три године рада (члан 65. став 3). Ако је осигураник у том периоду мењао категорију радних места, у-

зима се категорија радних места на којима је радио најмање две године у периоду од последње три године рада, односно најмање три године у периоду од последњих пет година рада, ако је те две односно три године провео на радним местима исте категорије "

У ставу 2. речи: „из периода према коме се утврђује просечан месечни износ плата" замењују се речима: „утврђене по ставу 1. овог члана".

Члан 6.

У члану 70. став 1. мења се и гласи:

„(1) Осигуранику коме је по испуњењу услова за пуну пензију (члан 19. или 73. став 1. тачка 2) посебним решењем односно писменим споразумом продужен радни однос и уживаоцу такве пензије који се поново запосли, ако раде са пуним редовним радним временом на истом послу или на радном месту исте или више категорије (члан 64), повећава се пуна пензија за сваку навршену годину таквог рада за 3%, али укупно највише за 50% од износа пуне пензије (повећана пуна пензија)."

Члан 7

У члану 72. став 2. мења се и гласи:

„(2) У случајевима из става 1. овог члана пензија се одређује од пензијског основа оног осигураничког разреда у који се осигураник разврстава на основу просека плата и осталих примања остварених за последњу годину рада или за последње три године рада — по захтеву осигураника ако је то за њега повољније, и то у проценту који одговара укупном пензијском стажу (чл. 69. и 70)."

Члан 8

У члану 77. став 2. број: „X" замењује се на два места са: „VIII".

Члан 9.

У члану 83. став 2, у трећој реченици речи: „за последње три године" замењују се речима: „за последњу годину рада", а у ставу 3. речи: „последње три године" замењују се речима: „последњу годину".

Члан 10.

У члану 89. став 1. речи: „тачка 2" бришу се.

Члан 11.

У члану 105. став 1. између речи: „ликовни уметници," и речи: „композитори," додају се речи: „сценски уметници,".

У ставу 3. на крају тачка се замењује зарезом и после њега додају се речи: „и која се лица сматрају сценским уметницима.".

Члан 12.

У члану 125. ст. 1. до 3. мењају се и гласе:

„(1) Основ за одређивање породичне пензије је инвалидска пензија која би осигуранику односно уживаоцу непуне личне или инвалидске пензије односно ког другог права из инвалидског осигурања, у часу смрти припадала за случај инвалидности проузроковане болешћу, и то инвалидска пензија у пуном износу, обрачуната по чл. 71. до 78. и 272. Закона о инвалидском осигурању. У случају смрти уживаоца пуне личне пензије односно повећане пуне пензије или осигураника који је у часу смрти испуњавао услове за такву личну пензију, основ за одређивање породичне пензије је пуна односно повећана пуна пензија која је у часу смрти уживаоцу пензије припадала односно која би осигуранику у том часу припадала. Ради одређивања висине инвалидске пензије (члан 72. Закона о инвалидском осигурању) обрачунски радни век (члан 71. Закона о инвалидском осигурању) рачунаће се: у случају смрти осигураника — до дана смрти, у случају смрти уживаоца непуне личне пензије — до дана са којим је признато право на ту пензију, а у случају смрти уживаоца материјалног обезбеђења или привремене накнаде по прописима о инвалидском осигурању — до дана наступања инвалидности.

(2) Ако осигураник према годинама живота у часу смрти није имао потребан пензијски стаж за стицање права на инвалидску пензију, као основ за одређивање породичне пензије узима се инвалидска пензија одређена у висини од 40% од пензијског основа.

(3) Ако је смрт осигураника наступила као последица несреће на послу или професионалне болести, као и по смрти уживаоца инвалидске пензије на коју је овај стекао право по основу инвалидности проузроковане несрећом на послу или професионалном болешћу, основ за одређивање породичне пензије је пуна инвалидска пензија. Ова инвалидска пензија одређује се према просечној месечној плати, или ако је то повољније, применом члана 238. односно 239. овог закона разврставањем у одговарајући осигуранички разред за односну категорију као да је осигураник навршио пензијски стаж од 30 или више година. Ако је у овом случају осигураник имао укупно мање од једне године рада, основ за одређивање инвалидске пензије утврђује се према просеку плата које је осигураник остварио за то краће време рада. Ради примене члана 64. овог закона, ако је осигураник имао укупно мање од 3 године рада, узима се у овом случају категорија оног радног места на коме је осигураник радио непосредно пре несреће на послу односно пре наступања професионалне болести."

Члан 13.

У члану 126. став 1. тач. 1. и 2. мењају се и гласе:

„1) ако породична пензија припада само брачном другу, или брачном другу и другим члановима уже породице, или само тим другим члановима уже породице ако нема брачног друга, или само члановима шире породице:

за једног члана	за два члана	за три члана	за четири и више чланова
70%	80%	90%	100%

2) ако породична пензија припада само деци или само унучади, или деци и унучади, а преостали брачни друг нема право на породичну пензију:

за једног члана	за два члана	за три члана	за четири и више чланова
50%	65%	80%	100%

У ставу 3. друга реченица брише се.

Члан 14.

У члану 141. став 1. мења се и гласи:

„(1) Осигуранику који је остварио право на пуну пензију (члан 19. или 73. став 1. тачка 2) или непуну пензију (члан 20. став 1. или члан 73. став 1. тачка 1), па продужи да ради са пуним редовним радним временом, као и уживаоцу такве личне пензије који поново ступи у радни однос на територији Југославије или у иностранству — у својству лица из члана 14. став 1 овог закона, ако ради са пуним редовним радним временом, припада за време трајања таквог запошљења 50% од пензије одређене по члану 69. односно по члану 69. уз примену

члана 74. или 75. овог закона. Уживаоцу пензије одређене по члану 80. овог закона који је испунио услове за стицање права на пуну или непуну пензију (чл. 19, 20. став 1. или члан 73. став 1) исплаћује се за време трајања запошљења са пуним редовним радним временом 50% од личне пензије која би му припадала без примене члана 80. овог закона."

Члан 15.

Члан 142. мења се и гласи:

„Осигуранику који, пошто му је признато право на личну пензију по члану 73 став 2. овог закона, продужи да ради са пуним редовним радним временом, као и уживаоцу пензије који, пошто оствари право на ту пензију или на личну пензију коју је стекао пре испуњења услова за стицање личне пензије из члана 19. или 20. став 1. или из члана 73. став 1. овог закона, поново ступи у радни однос и ради са пуним редовним радним временом или врши самосталну професионалну делатност или било коју самосталну делатност обухваћену одредбама главе VI овог закона, не исплаћује се пензија за време радног односа, док не испуни услове за пензију по одредбама тих чланова. Ово важи и за уживаоце који нису испуњавали прописане услове за стицање права на пензију, ако им је право на пензију изузетно признато по члану 80. овог закона или им је такво право признато по ранијим прописима и пензија преведена по члану 193. став 2. или по члану 197. овог закона"

Члан 16.

У члану 143. став 3. брише се број „71" и зарез после њега

Члан 17.

У члану 144. став 1. у првој реченици речи: „почне да" замењују се речима: „(члан 141. став 1)". а број „71" и зарез после њега бришу се. У истом ставу друга реченица брише се.

Члан 18.

У члану 145. после става 3. додаје се нови став 4. који гласи:

„(4) Одредбе ст. 1. до 3. овог члана важе и за уживаоце породичне пензије којима је пензија одређена по члану 132. или је преведена по члану 199. став 5. овог закона."

Члан 19.

У члану 155. на почетку ставља се ознака става: „(1)" и додаје се нови став 2, који гласи:

„(2) Изузетно, чланови породице из става 1. овог члана који су право на породичну пензију стекли по основу потпуне и трајне неспособности за рад (члан 122. ст. 2 и 3), задржавају право на породичну пензију и после ступања у брак."

Члан 20.

У члану 194. став 1. број: „X" замењује се на два места са: „VIII".

Члан 21.

Члан 212. брише се.

Члан 213. постаје члан 212, после кога се додаје нови члан 213. који гласи:

„Уживаоцима пензије којима је по Закону о установљењу права на пензију и о пензионисању државних службеника установљена односно одређена пуна старосна или пуна инвалидска пензија као егзекутивном саобраћајном особљу, а којима је приликом превођења по овом закону односно по Закону о инвалидском осигурању нов износ пензије утврђен по проценту мањем од 100%, одредиће се, на њихов захтев, нов износ пензије по проценту по коме им је била обрачуната висина пензије на основу члана 7. Закона о установљењу права на пензију и о пензионисању државних службеника."

Члан 22.

После члана 236. додаје се нови члан 236а, који гласи:

„(1) Уживаоци пензије који су приликом одређивања или превођења пензије разврстани у пензијске разреде по члану 9. Уредбе из 1952. године, а применом одредаба чл. 193. до 213. овог закона — у осигураничке разреде, разврстаће се према пензијском стажу навршеном до пензионисања и утврђеној категорији радног места у смислу овог закона и прописа донетих на основу њега, у осигураничке разреде према следећој табели:

Категорија радног места	Признати пензијски стаж				
	мање од 10 година	10 или више, а мање од 15 год.	15 или више, а мање од 20 год.	20 или више, а мање од 25 год.	25 или више година
	Осигуранички разреди				
II	X	IX	VIII	VII	VI
III	XIII	XII	XI	X	IX
IV	XVI	XV	XIV	XIII	XII
V	XIX	XVIII	XVII	XVI	XV

(2) Уживаоци пензије који су приликом одређивања или превођења пензије разврстани у пензијске разреде по члану 10. Уредбе из 1952. године, или по одредбама те Уредбе које се односе на одређивање и превођење пензија јавних службеника и службеника друштвених организација, а применом одредаба чл. 193. до 213. овог закона — у осигураничке разреде, разврстаће се према пензијском стажу навршеном до пензионисања и утврђеној категорији радног места у смислу овог закона и прописа донетих на основу њега у осигураничке разреде према следећој табели:

Категорија радног места	Признати пензијски стаж				
	мање од 10 година	10 или више, а мање од 15 год.	15 или више, а мање од 20 год	20 или више, а мање од 25 год	25 или више година
	Осигуранички разреди				
I	IX	VII	VI	IV	III
II	X	IX	VIII	VII	V
III	XI	X	IX	VIII	VII
IV	XV	XIV	XIII	XII	XI
V	XIX	XVIII	XVII	XVI	XV

(3) Уживаоцима пензије који приликом одређивања или превођења пензије нису били разврстани у пензијске разреде по члану 9. или 10. Уредбе из 1952. године, ради примене одредаба ст. 1 и 2. овог члана, претходно ће се утврдити категорија радног места по одредбама чл. 203. до 213. овог закона, Правилника о категорисању радних места („Службени лист ФНРЈ", бр. 24/58) и прописа донетих на основу њега.

(4) Изузетно од става 1. овог члана, уживаоци пензије који су непосредно пре пензионисања радили на радним местима за која се тражи стручна спрема висококвалификованог или квалификованог

радника, а који су применом члана 12. Уредбе из 1952. године разврстани у непосредно виши пензијски разред, разврстаће се у осигуранички разред непосредно виши од оног разреда у који би према признатом стажу били разврстани по табели из става 1. овог члана.

(5) Изузетно од става 2. овог члана, уживаоци пензије који су непосредно пре пензионисања радили на радним местима за која се тражи средња стручна спрема, а који су применом члана 12. или 14. односно 15. Уредбе из 1952. године или применом члана 208. или 209. овог закона били разврстани у VIII односно VII пензијски разред, разврстаће се у осигуранички разред непосредно виши од оног у који би према признатом стажу били разврстани по табели из става 2. овог члана.

(6) Ради одређивања новог износа пензије, као нов пензијски основ узима се просечан пензијски основ (члан 63) оног осигураничког разреда у који се уживалац пензије разврстава по ст. 1. до 5. овог члана."

Члан 23.

У члану 238. став 1. табела се мења и гласи:

„Осигуранику који је радио на радном месту	Ако има пензијски стаж од година				
	до 15	15 или више, а мање од 20	20 или више, а мање од 25	25 или више, а мање од 30	30 или више
	Осигуранички разреди				
I категорије	IX	VII	VI	IV	III
II „	X	IX	VIII	VII	V
III „	XI	X	IX	VIII	VII
IV „	XV	XIV	XIII	XII	XI
V „	XIX	XVIII	XVII	XVI	XV"

Став 3. брише се.

Досадашњи став 4. постаје став 3, с тим што се у њему на крају тачка замењује зарезом и после њега додају речи: „али не у нижи осигуранички разред од осигураничког разреда предвиђеног по табели из става 1. овог члана за стаж до 15 година у одговарајућој категорији.".

Члан 24.

У члану 249. став 5. број: „X" замењује се на два места са :„VIII".

Члан 25.

Члан 253. мења се и гласи:

„Осигуранику који је ранији радни однос прекин о због ст пања чланств сељачке ра не задруге, исељенику повратнику који је у року од 6 месеци по пов атк земљ ст пио чланство сељачке радне задруге, као и осигуранику који је непосредно по демобилизацији или по одслужењу кадровског рока или по завршеном стручном оспособљавању ступио у чланство сељачке радне задруге, признаје се за пензијски стаж, као посебни стаж у смислу овог закона, време проведено на раду у задрузи као једино или главно занимање од 15. маја 1945 године до 31. децембра 1959. године, ако је члан задруге доцније ступио у радни однос са истом задругом, или је умро, или је по иступању из чланства задруге поново ступио у радни однос у року од 6 месеци, или се у истом року пријавио заводу за запошљавање радника ради запошљења."

Члан 26.

У члану 265а. став 2. речи: „основне плате X платног разреда по Закону о јавним службеницима" замењују се речима: „просечног пензијског основа VIII осигураничког разреда из члана 63. овог закона увећаног за 20%".

У ставу 4. између прве и друге реченице додају се две нове реченице, које гласе:

„Осигураницима који остварују лични доходак обрачунат по комплексном учинку, као редовна плата у смислу става 2. овог члана узима се просечна месечна плата коју је осигураник остварио у полугодишту које претходи полугодишту за које треба одредити посебан додатак. На исти начин утврђује се просечна месечна плата осигураника чија је плата односно награда за рад на основу уговора о раду уговорена у целини или делимично у виду одређеног процента-провизије (плата односно награда аквизитера, заступника Државног осигуравајућег завода, заступника Југословенске лутрије, трговачких путника, поморских агената, заступника страних фирми и сл.), с тим што се овим осигураницима као редовна плата, у смислу става 2. овог члана, узима износ тако утврђене просечне месечне плате умањен за 20%."

Члан 27

Војним осигураницима који су у последњој години пре престанка службе у сталном саставу у Југословенској народној армији примали стадне месечне додатке, а ти додаци им нису урачунати при утврђивању пензијског основа приликом превођења односно поновног одређивања пензије по члану 10. Закона о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 43/59), одредиће се, на њихов захтев, нова пензија, по том члану, с тим што ће се за утврђивање пензијског основа узети и просечан месечни износ тих додатака који су, по прописима о платама подофицира официра и војних службеника важећим на дан 31. децембра 1959. године, припадали активним војним лицима тог чина односно класе.

Потврде о примању додатака из става 1. овог члана и о висини просечног месечног износа тих додатака издаваће за сваки појединн случај Државни секретаријат за послове народне одбране

Члан 28.

Износи личних и породичних пензија преведених по Закону о пензиском осигурању, као и износи пензија одређених од просечних пензијских основа из члана 63. Закона о пензиском осигурању, прерачунаће се на нове износе применом просечних пензијских основа одговарајућих осигураничких разреда по табели из члана 2 овог закона.

На начин одређен у ставу 1. овог члана прерачунаће се и износи пензија преведених или одређених према просечним пензијским основима утврђеним посебним прописима или уговорима.

Члан 29.

Износи личних и породичних пензија које су одређене или ће бити одређене по захтевима поднетим до 31. децембра 1960. године од пензијских основа утврђених по члану 62. Закона о пензиском осигурању, прерачунаће се на нове износе. Прерачунавање ће се извршити на тај начин што ће се износи пензија повећати за проценат за који су повећани просечни месечни износи плата у одговарају-

ћем осигураничком разреду у табели из члана 1. овог закона, и то за:

7,5% у	Ia осигураничком разреду		
8,6% у	I	„	„
9,1% у	II	„	„
10,6% у	III	„	„
10,7% у	IV	„	„
11,7% у	V	„	„
11,8% у	VI	„	„
12,5% у	VII	„	„
13,5% у	VIII	„	„
13,9% у	IX	„	„
14,7% у	X	„	„
15,6% у	XI	„	„
16,5% у	XII	„	„
16,9% у	XIII	„	„
17,8% у	XIV	„	„
18,7% у	XV	„	„
19,4% у	XVI	„	„
20,7% у	XVII	„	„
21,9% у	XVIII	„	„
23,1% у	XIX	„	„
24,3% у	XX	„	„

Члан 30.

Личне и породичне пензије које ће по захтевима поднетим после 31. децембра 1960. године бити одређиване према просечном месечном износу плата остварених пре 1. јануара 1961. године, одређиваће се од пензијских основа утврђених разврставањем у осигураничке разреде по прописима важећим на дан 31. децембра 1960. године, па ће се износи тако одређених пензија прерачунати применом члана 28. односно 29. овог закона.

Члан 31.

При утврђивању пензијског основа који ће се одређивати на основу просечног месечног износа плата у који улазе плате остварене пре и после 1. јануара 1961. године, посебно се утврђује просек плата остварених пре 1. јануара 1961. године и претходним разврставањем према том просеку у одговарајући осигуранички разред по табели из члана 62. Закона о пензиском осигурању важећој на дан 31. децембра 1960. године утврђује се проценат из члана 29. овог закона, па се просек плата повећава за тај проценат. На основу тако повећаног просека плата остварених пре 1. јануара 1961. године и просека плата остварених после тог дана, утврђује се укупан просечан месечни износ плата према коме се осигураник разврстава у осигуранички разред по табели из члана 1. овог закона.

При одређивању просека плата по ставу 1. овог члана, плате остварене пре 1. октобра 1958. године претходно се прерачунавају по члану 5. Закона о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 44/58), а плате остварене пре 1. јануара 1960. године — по члану 8. Закона о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 48/59).

Члан 32.

Уживаоцима пензије којима се по члану 201. Закона о пензиском осигурању уместо износа преведене пензије исплаћује износ раније одређене пензије, као и уживаоцима пензије — војним осигураницима којима се по члану 10. став 5. Закона о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 48/59) уместо износа поново одређене пензије исплаћује износ раније одређене пензије, прерачунаће се по члану 28. односно 29. овог закона само износ преведене пензије, односно војним осигураницима — износ поново одређене пензије, са повећањем по чл. 6. и 7. тог закона, па ће се износ тако прерачунате пензије упоредити са износом пензије који им се исплаћује по члану 11. тог закона. Ако је износ прерачунате пензије мањи, исплаћиваће се и даље износ пензије који им припада по члану 11. поменутог Закона о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању.

Одредба става 1. овог члана примењује се сходно и при прерачунавању пензија уз које се исплаћују стални посебни додатак и посебни додатак на основу Одлуке о примењивању одредаба члана 17. Уредбе за спровођење закона и других савезних правних прописа на територији на коју је проширена цивилна управа Федеративне Народне Републике Југославије (Службени лист ФНРЈ", бр 10/58).

Члан 33.

Уживаоцу личне пензије коме је пензија одређена или преведена као повећана пуна пензија (чл. 70, 71. и 214. Закона о пензиском осигурању) по прописима важећим до ступања на снагу овог закона, износ повећане пуне пензије који му припада од тог дана унапред, одредиће се по проценту и највише до висине из члана 6. уз примену осталих одредаба овог закона о прерачунавању и поновном одређивању пензија Ако је тако утврђени нови износ повећане пуне пензије мањи од ранијег износа који је уживаоцу припадао по прописима важећим до дана ступања на снагу овог закона, исплаћиваће се и даље тај ранији износ пензије.

Време проведено до 31. децембра 1960 године у радном односу са пуним редовним радним временом по испуњењу услова за пуну пензију (члан 19. или 73. став 1. тачка 2. Закона о пензиском осигурању) рачуна се за повећање пуне пензије до висине предвиђене у члану 6. овог закона, без обзира на категорију радног места на коме је осигураник односно уживалац пензије радио.

Време проведено у радном односу под околностима из става 2. овог члана од 1. јануара 1961 године до дана ступања на снагу овог закона рачуна се за повећање пуне пензије до висине предвиђене у члану 6. овог закона ако је осигураник односно уживалац пензије радио на радном месту исте или више категорије и ако посебно решење односно писмени споразум предвиђени у том члану буду накнадно донети у року од 6 месеци од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 34.

Прерачунавање на нове износе и поновно одређивање пензија по одредбама овог закона, осим по чл. 21. и 27. овог закона, извршиће се по службеној дужности. При поновном одређивању пензија, поједине одредбе овог закона применићe се само ако је то за уживаоца повољније.

Поновно одређивање пензија применом чл. 21. и 27. овог закона вршиће се по захтеву уживаоца пензије.

Поновно одређивање породичних пензија применом члана 12. овог закона врши се на основу података који постоје у списима пензијског предмета. Ако уживалац пензије накнадно, пошто је решење постало коначно, поднесе нове податке који су од утицаја на решење, о захтеву се решава у новом поступку, уз примену одредбе члана 38. став 2. овог закона."

Члан 35.

При поновном одређивању пензија применом чл. 3, 4, 7, 9. и 23. овог закона, уживаоцима пензије

који су приликом одређивања пензије разврстани у осигурачке разреде по одредбама чл. 62. до 67. односно члана 238. или 239. Закона о пензиском осигурању важећим до дана ступања на снагу овог закона, нови осигуранички разред и пензијски основ утврђују се разврставањем у одговарајући осигуранички разред по табели из члана 62. односно 63. Закона о пензиском осигурању важећој на дан до кога су остварене плате према којима је утврђен просечни месечни износ плата, уз примену одговарајућих одредаба Закона о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 44/58 и 48/59). Према тако утврђеном осигураничком разреду и пензијском основу поново се обрачунава износ пензије који припада на дан 31. децембра 1960. године односно на доцнији дан стицања права на пензију пре ступања на снагу овог закона. На тај начин поново одређени износ пензије прерачунава се по одредбама члана 28. односно 29. овог закона и тако прерачунати износ је нови износ пензије који припада по овом закону.

При поновном одређивању пензија применом члана 22. овог закона, нови износ пензије који припада по овом закону одредиће се од просечног пензијског основа по табели из члана 2. овог закона оног осигураничког разреда у који се уживалац пензије поново разврстава по члану 22. овог закона.

Члан 36.

Уживаоцу породичне пензије из члана 155. став 1. Закона о пензиском осигурању који је право на породичну пензију стекао по основу потпуне и трајне неспособности за рад, па је то право изгубио ступањем у брак, успоставиће се, на његов захтев, право на породичну пензију ако таква неспособност још траје и ако постоје сви остали услови за коришћење права на породичну пензију.

Пензија успостављена по ставу 1. овог члана припада од првог дана наредног месеца по подношењу захтева.

Члан 37.

Запошљеном уживаоцу пензије који по прописима важећим до ступања на снагу овог закона није имао право на исплату пензије за време запошљења, а који по чл. 10, 14. и 15. овог закона има право на исплату пензије или дела пензије за време запошљења, исплаћиваће се, на његов захтев, пензија односно 50% од пензије која му припада, и то од првог дана наредног месеца по ступању на снагу овог закона.

Члан 38.

Нови износи пензија које се у смислу члана 34. овог закона прерачунавају и поново одређују по службеној дужности, као и нови износи посебног додатка одређени по члану 26. овог закона, припадају од 1. јануара 1961. године.

Нови износи породичних пензија одређени по члану 12. овог закона у новом поступку у смислу члана 34. став 3. овог закона, припадају од 1. јануара 1961. године ако је захтев са новим подацима поднет у року од шест месеци од дана кад је решење постало коначно, а од првог дана наредног месеца после подношења захтева, — ако је захтев поднет по истеку тог рока.

Нови износи пензија одређени по члану 27. овог закона, припадају од 1. јануара 1961. године ако је захтев поднет до 30. јуна 1961. године, а од првог дана наредног месеца после подношења захтева ако је захтев поднет после 30. јуна 1961. године.

Уживаоцима пензије који поднесу захтев за примену члана 21. овог закона, припада, без обзира кад је захтев поднет, нови износ пензија од 1. јануара 1961. године, као и разлика између износа пензије који су примали од 1. јануара 1958. године до 31. децембра 1960. године и износа пензије обрачунате за то раздобље по проценту утврђеном на основу члана 7. Закона о установљењу права на пензију и о пензионисању државних службеника.

Права која се остварују применом осталих одредаба овог закона, осим одредаба поменутих у ст. 1. до 3. овог члана, припадају од првог дана наредног месеца по подношењу захтева, ако овим законом није друкчије одређено.

Члан 39.

Одредбе овог закона о прерачунавању на нове износе и о поновном одређивању личних пензија сходно ће се применити и за прерачунавање на нове износе и поновно одређивање породичних пензија и инвалидских пензија, као и за прерачунавање на нове износе других примања по Закону о инвалидском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 49/58 и 27/59) која се одређују од просечних пензијских основа.

Члан 40.

Пензије одређене по члану 80. и 132. Закона о пензиском осигурању прерачунаће се на нове износе тако што ће се износ пензије који уживаоцу припада на дан 31. децембра 1960. године повећати за одговарајући проценат из члана 29. овог закона. Као одговарајући проценат узима се проценат одређен за онај осигуранички разред чији је просечни пензијски основ по табели из члана 63. Закона о пензиском осигурању важећој на дан 31. децембра 1960. године раван или непосредно већи од износа пензије који уживаоцу на тај дан припада.

Члан 41.

Земљорадничке задруге организоване у смислу члана 4. Уредбе о земљорадничким задругама („Службени лист ФНРЈ", бр. 18/58) као сељачке радне задруге, које од 1. јула 1954. године до 31. децембра 1959. године нису пријавиле на социјално осигурање своје чланове који су били са задругом у редовном радном односу (члан 3. став 2. Закона о радним односима), дужне су таква лица пријавити на осигурање и накнадно уплатити одговарајући допринос ради обезбеђења њихових права из пензијског и инвалидског осигурања.

Допринос за инвалидско и пензијско осигурање из става 1. овог члана плаћа задруга на терет трошкова свог пословања по стопи од 11% на укупан износ нето примања на име плате коју је у периоду из става 1 овог члана остварио сваки поједини радник накнадно пријављен на осигурање, за време док је био у радном односу

Потраживање доприноса по ставу 2. овог члана остварује надлежни завод за социјално осигурање издавањем платног налога по поступку одређеном за наплату доспелих а неуплаћених доприноса.

Надлежни завод за социјално осигурање може се споразумети са задругом да се укупан допринос који је задруга дужна уплатити, отплати у ратама, али најдоцније до краја 1964. године.

При остваривању права која осигураници стичу на основу пензијског и инвалидског осигурања успостављеног по ставу 1. овог члана, примењују се одредбе члана 139. Закона о пензиском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 51/57, 44/58, 27/59 и 48/59) и члана 164. Закона о инвалидском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 49/58 и 27/59).

Члан 42.

Одредба члана 26. став 2. овог закона примениће се и на раздобље од 1. августа 1959. године до дана ступања на снагу овог закона.

Члан 43.

Сва решења о прерачунавању на нове износе и поновном одређивању пензија која су у смислу члана 34. овог закона донесена по службеној дужности, подлеже ревизији у смислу члана 177. Закона о пензиском осигурању. Ревизија ових решења извршиће се, изузетно од члана 179. става 3. Закона о пензиском осигурању, у року од 6 месеци од дана правоснажности решења.

Члан 44.

Ближе прописе за примену овог закона доносиће, по потреби, Секретаријат Савезног извршног већа за рад.

Члан 45.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

121.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РАТНИМ ВОЈНИМ ИНВАЛИДИМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама Закона о ратним војним инвалидима, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 1. марта 1961. године.

П.Р. бр. 18
2. марта 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О РАТНИМ ВОЈНИМ ИНВАЛИДИМА

Члан 1.

У Закону о ратним војним инвалидима („Службени лист ФНРЈ", бр. 33/57, 44/58, 42/59 и 48/59) у члану 14. износ „18.000" замењује се износом „19.800".

Члан 2.

У члану 22. став 1. износ „9.000" замењује се износом „10.000".

Члан 3.

У члану 23. став 2. тачка 1. износ „12 300" замењује се износом „13.900", у тачки 2. износ „8.300" замењује се износом „9.200" и у тачки 3. износ „11.300" замењује се износом „12.800".

Члан 4.

Овај закон ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ", а примењиваће се од 1. јануара 1961. године.

122.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОМОЋИ ЧЛАНОВИМА ПОРОДИЦА ЧИЈИ СУ ХРАНИОЦИ НА ОБАВЕЗНОЈ ВОЈНОЈ СЛУЖБИ

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о помоћи члановима породица чији су хранioци на обавезној војној служби, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 1. марта 1961. године.

П.Р. бр. 19
2. марта 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ПОМОЋИ ЧЛАНОВИМА ПОРОДИЦА ЧИЈИ СУ ХРАНИОЦИ НА ОБАВЕЗНОЈ ВОЈНОЈ СЛУЖБИ

Члан 1.

У Закону о помоћи члановима породица чији су хранioци на обавезној војној служби („Службени лист ФНРЈ", бр. 17/59 и 48/59) у члану 11. став 1. мења се и гласи:

„Новчана помоћ износи месечно најмање 1.550, а највише 9.000 динара."

Члан 2.

Повећање плата, пензија или инвалидског додатка, настало по Закону о изменама и допунама Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ", бр. 53/60), Закона о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 10/61), Закона о изменама Закона о ратним војним инвалидима („Службени лист ФНРЈ", бр. 10/61) неће се узети у обзир при одређивању права на помоћ по Закону о помоћи члановима породица чији су хранioци на обавезној војној служби.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ", а примењиваће се од 1. јануара 1961. године.

123.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ПРОДУЖЕЊУ МАНДАТА РАДНИЧКИХ САВЕТА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о продужењу мандата радничких савета, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Саве-

зног већа од 1. марта 1961. године и на седници Већа произвођача од 1. марта 1961. године.

П. Р. бр. 14
2. марта 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН
О ПРОДУЖЕЊУ МАНДАТА РАДНИЧКИХ САВЕТА

Члан 1.

Радничким саветима привредних предузећа који су изабрани у 1960. години, продужује се мандат до редовних избора радничких савета, који се имају извршити у 1962. години.

Члан 2.

Изузетно од одредбе члана 1. овог закона, на предлог радничког савета привредног предузећа, веће произвођача општинског народног одбора на чијем је подручју седиште предузећа, одредиће да се у оправданом случају избор радничког савета предузећа изврши у 1961. години.

На захтев најмање једне трећине чланова радног колектива који имају бирачко право, раднички савет дужан је поднети предлог да се избор радничког савета изврши у 1961. години.

Веће произвођача општинског народног одбора може одредити да се избор чланова радничког савета привредног предузећа чије је седиште на подручју општине изврши у 1961. години и ако се знатно смањио број чланова радничког савета, као и у другим случајевима кад то нарочите потребе захтевају.

Члан 3.

Одредбе чл. 1. и 2. овог закона сходно важе и за радничке савете погонских и пословних јединица привредних предузећа. Раднички савет погонске односно пословне јединице дужан је пре подношења предлога за избор радничког савета прибавити мишљење радничког савета предузећа.

Предлог да се избор радничког савета погонске односно пословне јединице изврши у 1961. години може поднети у смислу члана 2. став 1. овог закона и раднички савет предузећа.

Члан 4.

Избори управних одбора привредних предузећа и управних одбора погонских односно пословних јединица извршиће се најдоцније до краја априла 1961. године.

Члан 5.

Одредбе овог закона неће се примењивати на железничка предузећа и друге привредне организације удружене у Заједници Југословенских железница, као ни на поштанска, телеграфска и телефонска предузећа и друге привредне организације удружене у Заједници Југословенских пошта, телеграфа и телефона.

Члан 6.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ“.

124.

УКАЗ
О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОДЛИКОВАЊИМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама и допунама Закона о одликовањима, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 1. марта 1961. године.

П.Р. бр. 17
2. марта 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с.р.

ЗАКОН
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ОДЛИКОВАЊИМА

Члан 1.

У Закону о одликовањима („Службени лист ФНРЈ“, бр. 55/55, 27/56 и 27/60) у члану 4. додаје се нови став 2, који гласи:

„Председник Републике може овластити државног секретара за послове народне одбране или друге војне старешине да за време рата могу додељивати одређена одликовања за војне заслуге.“

Члан 2.

Члан 8. мења се и гласи:

„Ордени за грађанске заслуге јесу:

1) Орден југословенске велике звезде,
2) Орден јунака социјалистичког рада,
3) Орден народног ослобођења,
4) Орден југословенске звезде са лентом,
5) Орден југословенске звезде са златним венцем,
6) Орден југословенске звезде на огрлици,
7) Орден југословенске заставе са лентом,
8) Орден југословенске заставе са златним венцем,
9) Орден југословенске заставе са златном звездом на огрлици,
10) Орден југословенске заставе са златном звездом,
11) Орден југословенске заставе са сребрном звездом,
12) Орден Републике са златним венцем,
13) Орден Републике са сребрним венцем,
14) Орден Републике са бронзаним венцем,
15) Орден заслуге за народ са златном звездом,
16) Орден заслуге за народ са сребрним зрацима,
17) Орден заслуге за народ са сребрном звездом,
18) Орден братства и јединства са златним венцем,
19) Орден братства и јединства са сребрним венцем,
20) Орден рада са црвеном заставом,
21) Орден рада са златним венцем,
22) Орден рада са сребрним венцем.

Медаље за грађанске заслуге јесу:

1) Медаља заслуге за народ,
2) Медаља рада,
3) Медаља за заслуге.

Одликовањем Ордена јунака социјалистичког рада стиче се и почасно звање Јунака социјалистичког рада."

Члан 3.

Члан 9. мења се и гласи:

„Ордени за војне заслуге јесу:

1) Орден слободе,
2) Орден народног хероја,
3) Орден ратне заставе,
4) Орден партизанске звезде са златним венцем,
5) Орден партизанске звезде са сребрним венцем,
6) Орден партизанске звезде са пушкама,
7) Орден народне армије са ловоровим венцем,
8) Орден народне армије са златном звездом,
9) Орден народне армије са сребрном звездом,
10) Орден за војне заслуге са великом звездом,
11) Орден за војне заслуге са златним мачевима,
12) Орден за војне заслуге са сребрним мачевима,
13) Орден за храброст.

Медаље за војне заслуге јесу:

1) Медаља за храброст,
2) Медаља за војне заслуге,
3) Медаља за војничке врлине.

Одликовањем орденом народног хероја стиче се почасно звање Народног хероја."

Члан 4.

Члан 10. мења се и гласи:

„Међусобни ранг ордена Федеративне Народне Републике Југославије је следећи:

1) Орден југословенске велике звезде,
2) Орден слободе,
3) Орден народног хероја,
4) Орден јунака социјалистичког рада,
5) Орден народног ослобођења,
6) Орден југословенске звезде са лентом,
7) Орден ратне заставе,
8) Орден југословенске заставе са лентом,
9) Орден партизанске звезде са златним венцем,
10) Орден Републике са златним венцем,
11) Орден заслуге за народ са златном звездом,
12) Орден братства и јединства са златним венцем,
13) Орден народне армије са ловоровим венцем,
14) Орден југословенске звезде са златним венцем,
15) Орден рада са црвеном заставом,
16) Орден за војне заслуге са великом звездом,
17) Орден партизанске звезде са сребрним венцем,
18) Орден Републике са сребрним венцем,
19) Орден југословенске заставе са златним венцем,
20) Орден заслуге за народ са сребрним зрацима,
21) Орден братства и јединства са сребрним венцем,
22) Орден народне армије са златном звездом,
23) Орден за храброст,
24) Орден југословенске звезде на огрлици,
25) Орден рада са златним венцем,
26) Орден за војне заслуге са златним мачевима,
27) Орден Републике са бронзаним венцем,
28) Орден југословенске заставе са златном звездом на огрлици,
29) Орден партизанске звезде са пушкама,
30) Орден заслуге за народ са сребрном звездом,
31) Орден народне армије са сребрном звездом,
32) Орден југословенске заставе за златном звездом,
33) Орден рада са сребрним венцем,
34) Орден за војне заслуге са сребрним мачевима,
35) Орден југословенске заставе са сребрном звездом."

Члан 5.

Члан 12. мења се и гласи:

„1. Орден југословенске велике звезде додељује се шефовима држава за нарочите заслуге у развијању и учвршћивању мирољубиве сарадње и пријатељских односа између Федеративне Народне Републике Југославије и других држава.

2. Орден слободе додељује се за изванредне успехе у руковођењу и командовању највећим војним јединицама у току рата.

3. Орден народног хероја додељује се борцима и старешинама Југословенске народне армије и другим појединцима који су се истакли изванредним јуначким подвизима у борби против непријатеља и који служе као нарочити пример јунаштва. Орден народног хероја може се под истим условима изузетно додељивати војним јединицама и друштвеним организацијама.

4. Орден јунака социјалистичког рада додељује се појединцима, војним јединицама, установама, привредним и друштвеним организацијама који изврше изванредне радне подвиге или покажу друге изванредне резултате, и тиме стекну особите заслуге у области привредног, друштвеног, научног и културног развитка земље.

5. Орден народног ослобођења додељује се за истакнуте заслуге у организовању и руковођењу устанком и у стварању и развијању Федеративне Народне Републике Југославије.

6. Орден југословенске звезде са лентом, Орден југословенске звезде са златним венцем и Орден југословенске звезде на огрлици додељује се за нарочите заслуге у развијању међународних односа у политичкој, научној и културној области између Федеративне Народне Републике Југославије и других земаља, као и за истакнуте заслуге у развијању и учвршћивању мирољубиве сарадње и пријатељских односа између Федеративне Народне Републике Југославије и других држава.

7. Орден ратне заставе додељује се војним старешинама који у току рата покажу нарочиту храброст, самопожртвовање и умешност у командовању, као и за истакнуту улогу у изградњи, учвршћивању и оспособљавању оружаних снага Федеративне Народне Републике Југославије.

8. Орден југословенске заставе са лентом, Орден југословенске заставе са златним венцем, Орден југословенске заставе са златном звездом на огрлици, Орден југословенске заставе са златном звездом и Орден југословенске заставе са сребрном звездом додељују се за заслуге у развијању и учвршћивању мирољубиве сарадње и пријатељских односа између Федеративне Народне Републике Југославије и других држава, као и за нарочите заслуге у раду на развијању свести грађана у борби за независност земље.

9. Орден партизанске звезде са златним венцем, Орден партизанске звезде са сребрним венцем и Орден партизанске звезде са пушкама додељује се

старешинама Југословенске народне армије за успешно командовање војним јединицама, за способност у руковођењу војним операцијама и за показану нарочиту храброст у рату.

10. Орден Републике са златним венцем, Орден Републике са сребрним венцем и Орден Републике са бронзаним венцем додељује се појединцима, установама, друштвеним и политичким организацијама за нарочите заслуге на пољу јавне делатности којом се доприноси општем напретку земље.

11. Орден заслуге за народ са златном звездом, Орден заслуге за народ са сребрним зрацима и Орден заслуге за народ са сребрном звездом додељује се за нарочите заслуге стечене у борби против непријатеља за ослобођење наше земље, за заслуге на организовању и учвршћивању народне власти или Југословенске народне армије, као и за заслуге у области привредног, културног и друштвеног развитка земље.

12. Орден братства и јединства са златним венцем и Орден братства и јединства са сребрним венцем додељује се за нарочите заслуге на делу ширења братства међу нашим народима и на стварању и развијању политичког и моралног јединства народа.

13. Орден народне армије са ловоровим венцем, Орден народне армије са златном звездом и Орден народне армије са сребрном звездом додељује се за нарочите заслуге у изградњи и јачању оружаних снага Федеративне Народне Републике Југославије, или за нарочите успехе у руковођењу војним јединицама у њиховом учвршћивању и оспособљавању за одбрану независности Федеративне Народне Републике Југославије.

14. Орден рада са црвеном заставом, Орден рада са златним венцем и Орден рада са сребрним венцем додељује се појединцима, војним јединицама, установама, привредним и друштвеним организацијама који постигну особите успехе у производњи или другој привредној делатности, као и за рад од особитог значаја за друштвени, научни или културни напредак земље.

15. Орден за војне заслуге са великом звездом, Орден за војне заслуге са златним мачевима и Орден за војне заслуге са сребрним мачевима додељује се војним руководиоцима који својим примером и умешношћу у раду развијају у јединици којом руководе сталан полет ради остварења постављених задатака, или који су створили у јединици или установи услове за постизање изузетно добрих успеха, или који се одликују таквим старешинским и војничким особинама да служе за пример другима.

Ови ордени додељују се и грађанским лицима у војним јединицама, установама, привредним и друштвеним организацијама која својим примером и умешношћу у раду развијају сталан полет и постижу изванредне резултате у остваривању задатака од посебног и непосредног значаја за народну одбрану.

16. Орден за храброст додељује се борцима и старешинама Југословенске народне армије који су у борби против непријатеља извршили дела у којима је дошла до снажног изражаја њихова лична храброст или који се на бојном пољу нарочито истичу личном храброшћу. За таква дела додељује се Орден за храброст и грађанским лицима."

Члан 6.

У члану 13. тачка 4. додаје се нови став, који гласи:

„Ова медаља додељује се и грађанским лицима у војним јединицама, установама, привредним и друштвеним организацијама која својим примером у раду развијају полет у остваривању задатака од посебног и непосредног значаја за народну одбрану."

Члан 7.

Члан 16. мења се и гласи:

„Лице, војна јединица, установа, привредна и друштвена организација који су одликовани могу бити поново одликовани тим орденом истог или вишег ранга."

Члан 8.

Члан 27. мења се и гласи:

„Државни секретар за послове народне одбране може установљавати и додељивати значке за успехе у области народне одбране и у извршавању других поверених задатака од стране припадника Југословенске народне армије, као и значке, споменмедаље и друга обележја за учешће у значајним догађајима из прошлости Југословенске народне армије."

Члан 9.

После члана 27. додаје се нови члан 28. који гласи:

„Овлашћење дато у члану 4. став 2. овог закона државном секретару за послове народне одбране и другим војним старешинама може обухватити само Орден за храброст, Орден за војне заслуге са златним мачевима, Орден партизанске звезде са пушкама, Орден народне армије са сребрном звездом, Орден за војне заслуге са сребрним мачевима, Медаљу за храброст, Медаљу за војне заслуге и Медаљу за војничке врлине."

Члан 10.

После члана 28. додаје се нови члан 29. који гласи:

„Ордени додељени до доношења овог закона сматрају се одговарајућим орденима прописаним овим законом, и то:

Орден југословенске звезде I реда — Орден југословенске звезде са лентом,

Орден југословенске звезде II реда — Орден југословенске звезде са златним венцем,

Орден југословенске звезде III реда — Орден југословенске звезде на огрлици,

Орден југословенске заставе I реда — Орден југословенске заставе са лентом,

Орден југословенске заставе II реда — Орден југословенске заставе са златним венцем,

Орден југословенске заставе III реда — Орден југословенске заставе са златном звездом на огрлици,

Орден југословенске заставе IV реда — Орден југословенске заставе са златном звездом,

Орден југословенске заставе V реда — Орден југословенске заставе са сребрном звездом,

Орден партизанске звезде I реда — Орден партизанске звезде са златним венцем,

Орден партизанске звезде II реда — Орден партизанске звезде са сребрним венцем,

Орден партизанске звезде III реда — Орден партизанске звезде са пушкама,

Орден Републике I реда — Орден Републике са златним венцем,

Орден Републике II реда — Орден Републике са сребрним венцем,

Орден Републике III реда — Орден Републике са бронзаним венцем,

Орден заслуге за народ I реда — Орден заслуге за народ са златном звездом,

Орден заслуге за народ II реда — Орден заслуге за народ са србрним зрацима,

Орден заслуге за народ III реда — Орден заслуге за народ са сребрном звездом,

Орден братства и јединства I реда — Орден братства и јединства са златним венцем,

Орден братства и јединства II реда — Орден братства и јединства са сребрним венцем,

Орден народне армије I реда — Орден народне армије са ловоровим венцем,

Орден народне армије II реда — Орден народне армије са златном звездом,

Орден народне армије III реда — Орден народне армије са сребрном звездом,

Орден рада I реда — Орден рада са црвеном заставом,

Орден рада II реда — Орден рада са златним венцем,

Орден рада III реда — Орден рада са сребрним венцем,

Орден за војне заслуге I реда — Орден за војне заслуге са великом звездом,

Орден за војне заслуге II реда — Орден за војне заслуге са златним мачевима,

Орден за војне заслуге III реда — Орден за војне заслуге са сребрним мачевима."

Члан 11.

Члан 28. постаје члан 30.

Члан 12.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

125.

УКАЗ

О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЕНАМА ОСНОВНОГ ЗАКОНА О СТИПЕНДИЈАМА

На основу члана 71. тачка 2. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти, проглашава се Закон о изменама Основног закона о стипендијама, који је усвојила Савезна народна скупштина на седници Савезног већа од 1. марта 1961. године.

П.Р. бр. 20
2. марта 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ОСНОВНОГ ЗАКОНА О СТИПЕНДИЈАМА

Члан 1.

У Основном закону о стипендијама („Службени лист ФНРЈ", бр. 32/55 и 53/56) у члану 10. став 2. брише се.

Члан 2.

Члан 13. брише се.

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

126.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 1. марта 1961. године и на седници Већа произвођача од 1. марта 1961. године, донела је

ОДЛУКУ

О ПРИХОДИМА САВЕЗНОГ ДРУШТВЕНОГ ФОНДА ЗА ШКОЛСТВО У 1961. ГОДИНИ

1. У Савезни друштвени фонд за школство издвојиће се у 1961. години из привредних резерви федерације износ од 1.000 милиона динара.

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Савезна народна скупштина

СНС(А)20
1 марта 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник
Савезног већа,
др **Младен Ивековић**, с. р.

127.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 1. марта 1961. године и на седници Већа произвођача од 1. марта 1961. године, донела је

ОДЛУКУ

О ВИСИНИ ОБАВЕЗНЕ РЕЗЕРВЕ БАНАКА

1. Обавезно издвајање у резерву (обавезна резерва) у смислу члана 18. Закона о кредитним и другим банкарским пословима, утврдиће се највише до 35% од износа новчаних средстава пословне банке.

Под пословном банком из става 1. ове тачке подразумевају се и штедионице до њиховог укључења у комуналне банке.

2. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

Савезна народна скупштина

СНС(А)29
2. марта 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник
Савезног већа,
др **Младен Ивековић**, с. р.

128.

На основу члана 38. став 1. Уставног закона о основама друштвеног и политичког уређења Федеративне Народне Републике Југославије и савезним органима власти,

Савезна народна скупштина, на седници Савезног већа од 1. марта 1961. године и на седници Већа произвођача од 28. фебруара 1961. године, донела је

ОДЛУКУ

О НАЈВИШИМ КАМАТНИМ СТОПАМА КОЈЕ БАНКЕ МОГУ УГОВАРАТИ

1. На кредите које банке дају не могу се уговорити веће каматне стопе од 10% годишње.

Савезно извршно веће може утврдити услове под којима се, изузетно од одредбе става 1. ове тачке, може уговорити каматна стопа и виша од 10%.

2. Каматна стопа на средства уложена код банке не може бити већа од 7% годишње.

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ", а примењиваће се од 1. јануара 1961. године.

Савезна народна скупштина

СНС(А)28
2. марта 1961. године
Београд

Председник
Савезне народне скупштине,
Петар Стамболић, с. р.

Председник
Већа произвођача,
Пашко Ромац, с. р.

Председник
Савезног већа,
др Младен Ивековић, с. р.

129.

На основу члана 79. став 1. тачка 7. Уставног закона, Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ОСНИВАЊУ И РАДУ ЗАВОДА ЗА НУКЛЕАРНЕ СИРОВИНЕ

Члан 1.

Оснива се Завод за нуклеарне сировине (у даљем тексту: Завод), као научна установа за истраживање и технологију нуклеарних и других минералних сировина.

Седиште Завода је у Београду.

Члан 2.

Ради остваривања својих задатака Завод:

1) организује и врши истраживања нуклеарних и других минералних сировина и њихово технолошко испитивање;

2) испитује путем лабораторијских анализа минерале и руде, ради утврђивања њихове радиоактивности;

3) припрема предлоге планова истраживања нуклеарних и других минералних сировина и њихове технолошке обраде;

4) предлаже надлежним органима предузимање мера ради унапређивања и што успешнијег извођења истраживачких и технолошких радова са нуклеарним и другим минералним сировинама;

5) стара се о подизању стручних кадрова који раде на пословима истраживања и технолошких испитивања нуклеарних и других минералних сировина, организује и одржава курсове и семинаре за усавршавање ових кадрова;

6) образује и одржава фонд стручних докумената из области нуклеарних сировина;

7) објављује резултате свог истраживачког рада у часописима, листовима и другим публикацијама;

8) на захтев органа, установа и организација даје стручна мишљења по питањима из области нуклеарних и других минералних сировина и њихове технолошке обраде;

9) води евиденцију о лежиштима уранових руда и њиховим резервама у земљи, предузима мере за њихово истраживање и технолошку обраду;

10) непосредно врши експлоатацију нуклеарних сировина и њихово оплемењивање;

11) ускладиштава и заинтересованим установама и предузећима расподељује нуклеарне сировине и сировине потребне за производњу нуклеарне енергије;

12) сарађује са сродним научним и другим установама и организацијама у земљи и у иностранству у научноистраживачком и технолошком раду у области нуклеарне енергије;

13) врши и друге послове који му посебним прописима буду стављени у делокруг.

Члан 3.

Завод има својство правног лица.

Члан 4.

Заводом управљају савет и генерални директор.

Члан 5.

Савет Завода:

1) разматра и утврђује план и програм рада Завода и прати њихово извршавање;

2) доноси финансијски план и завршни рачун Завода;

3) доноси правила Завода;

4) доноси правилнике о платама службеника и радника Завода и утврђује систематизацију радних места у Заводу;

5) на предлог генералног директора поставља руководиоце организационих јединица Завода;

6) на предлог генералног директора одлучује о награђивању службеника и радника Завода;

7) одлучује о сарадњи Завода са домаћим и иностраним установама и организацијама које се баве пословима истраживања и технологије нуклеарних и других минералних сировина;

8) одлучује о образовању фондова и расподели њихових средстава;

9) одобрава склапање уговора за које је правилима Завода предвиђено његово одобрење;

10) врши и друге послове који му буду прописима или правилима стављени у делокруг.

На правилник о платама службеника и радника Завода сагласност даје Секретаријат Савезног извршног већа за општу управу у споразуму са Савезним саветом за научни рад.

Члан 6.

Савет се састоји од председника и потребног броја чланова. Број чланова савета утврђује се правилима Завода.

Половину одређеног броја чланова савета именује Савезна комисија за нуклеарну енергију из редова научних, стручних и других јавних радника, а половину бира радни колектив Завода из своје средине.

Генерални директор је по свом положају члан савета.

Члан 7.

Генерални директор непосредно руководи пословима Завода, организује његов рад и стара се о извршавању закључака савета.

У руковођењу општим пословима Завода генералном директору помаже помоћник.

Генералног директора и помоћника поставља и разрешава Савезна комисија за нуклеарну енергију.

Члан 8.

Послови Завода деле се на два сектора: сектор за истраживање нуклеарних и других минералних сировина и сектор за технологију нуклеарних и других минералних сировина.

На челу ових сектора налазе се директори, које поставља Савезна комисија за нуклеарну енергију.

Члан 9.

За разматрање стручних и других важнијих питања из делокруга сваког сектора постоје стручни савети.

Број чланова стручних савета и начин њиховог избора одређују се правилима Завода.

Члан 10.

За разматрање питања унутрашње организације и рада Завода и других начелних питања из делокруга Завода, Завод има колегијум.

Колегијум сачињавају: генерални директор, директори, руководиоци организационих јединица и други службеници Завода које одреди генерални директор.

Члан 11.

Завод има своја правила.

Правилима се нарочито утврђују задаци Завода, права и дужности савета, генералног директора и директора, као и њихови међусобни односи, обим самосталности сектора, фондови и начин њиховог коришћења, као и унутрашња организација и рад Завода.

Правила Завода потврђује Савезна комисија за нуклеарну енергију.

Члан 12.

Завод се финансира у складу са савезним прописима о финансирању самосталних установа.

Средства за рад Завода образују се из прихода од сопствене делатности и дотација из средстава федерације.

Члан 13.

Надзор над законитошћу рада Завода врши Савезна комисија за нуклеарну енергију.

Савезна комисија за нуклеарну енергију одобрава план и програм рада Завода.

Члан 14

Даном ступања на снагу ове уредбе престају да важе: Уредба о оснивању Дирекције за нуклеарне сировине („Службени лист ФНРЈ", бр. 23/58), Уредба о Институту за истраживање нуклеарних сировина („Службени лист ФНРЈ", бр 26/60) и Решење о оснивању Института за технологију минералних сировина („Службени лист ФНРЈ", бр. 28/55 и 29/56) и престају са радом Дирекција за нуклеарне сировине, Институт за истраживање нуклеарних сировина и Институт за технологију минералних сировина, основани овим уредбама односно решењем.

Члан 15.

Финансијска средства, инвентар и другу имовину досадашње Дирекције за нуклеарне сировине, Института за истраживање нуклеарних сировина и Института за технологију минералних сировина преузима Завод.

Савезна комисија за нуклеарну енергију одредиће које ће службенике досадашње Дирекције за нуклеарне сировине, Института за истраживање нуклеарних сировина и Института за технологију минералних сировина преузети Завод.

Члан 16.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 20
22. фебруара 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

130.

На основу члана 42. Основног закона о финансирању школства („Службени лист ФНРЈ", бр. 53/60), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ
О ОРГАНИЗАЦИЈИ И УПРАВЉАЊУ ДРУШТВЕНИМ ФОНДОВИМА ЗА ШКОЛСТВО

I. Опште одредбе

Члан 1.

Управљање друштвеним фондовима за школство, који су основани Основним законом о финансирању школства, врши се по одредбама тог закона и одредбама ове уредбе.

Члан 2.

Управљање друштвеним фондовима за школство (у даљем тексту: фонд) заснива се на начелима друштвеног самоуправљања (члан 40. став 2. Основног закона о финансирању школства).

Члан 3.

Фонд има своја правила.

Члан 4.

Средства фонда образују се од прихода одређених чл. 43, 44. и 45. Основног закона о финансирању школства, као и другим савезним прописима и могу се користити само за намене утврђене чл. 51, 52. и 53. тог закона.

Фонд одговара за обавезе својим средствима.

Члан 5.

Средства фонда и њихова употреба предвиђају се вишегодишњим програмом фонда (у даљем тексту: програм фонда) и годишњим финансијским плановима.

Средства фонда предвиђена годишњим финансијским планом, неутрошена у једној години, преносе се у наредну годину.

II. Управљање фондом

Члан 6.

Фондом управља управни одбор.

Број чланова управног одбора општинског и републичког фонда односно фонда аутономне јединице одређује представничко тело политичко-територијалне јединице. Број чланова Савезног фонда одређује Савезно извршно веће.

Мандат чланова управног одбора траје две године.

Члан 7.

Управни одбор општинског односно републичког (покрајинског, обласног) фонда сачињавају чланови које именује надлежни народни одбор односно народна скупштина и представници заинтересованих друштвених и стручних организација, синдиката, школа и других самосталних установа, привредних организација, комора и стручних удружења.

Надлежни народни одбор односно народна скупштина својом одлуком одређује организације, установе и удружења из става 1. овог члана који дају представнике за управни одбор, као и број тих представника.

Члан 8.

Ако је у срезу образован фонд управни одбор фонда образује се од лица и представника организација које именује односно одреди сресни народни одбор, сагласно чл. 6. и 7. ове уредбе.

Члан 9.

Чланове управног одбора Савезног фонда именује Савезно извршно веће.

Члан 10.

Чланови управног одбора фонда бирају из својих редова председника и његовог заменика.

Фонд представља председник управног одбора.

Члан 11.

Управни одбор фонда ради на седницама.

Председник сазива седницу управног одбора по својој иницијативи, а дужан је сазвати седницу и на захтев једне трећине чланова управног одбора или на захтев савета надлежног за послове школства.

Управни одбор може одлучивати ако је на седници присутна најмање половина његових чланова.

Члан 12.

Управни одбор управља фондом у складу са законом и другим прописима донетим на основу закона, као и у складу са смерницама о развоју школа и других установа за образовање и васпитање (у даљем тексту: школе), које доноси представничко тело политичкотериторијалне јединице.

Управни одбор обавља нарочито следеће послове:

1) доноси правила фонда;

2) доноси програм фонда;

3) доноси годишњи финансијски план и завршни рачун фонда;

4) стара се о извршавању финансијског плана фонда;

5) одлучује о употреби средстава фонда у оквиру финансијског плана;

6) утврђује услове за давање помоћи и кредита из средстава фонда;

7) одлучује о задуживању фонда и одобрава кредите из средстава фонда;

8) врши и друге послове у вези са задацима фонда предвиђене његовим правилима.

Управни одбор фонда може давати иницијативу за удруживање средстава фонда са средствима привредних и других организација и установа, у циљу брже изградње школа и стварања других услова за образовање кадрова.

Члан 13.

За програм, финансијски план и завршни рачун фонда даје сагласност представничко тело политичкотериторијалне јединице.

Члан 14.

Правилима фонда ближе се одређује начин управљања фондом и пословање фонда.

Правила општинског фонда одобрава општински народни одбор, а правила републичког фонда, фонда аутономне јединице и Савезног фонда одобрава надлежно извршно веће.

III. Програм, финансијски план и завршни рачун фонда

Члан 15.

Програмом фонда предвиђају се средства фонда и њихова употреба на основу смерница за развој школства које је утврдила политичкотериторијална јединица, а у складу са усвојеним планом развитка школства у оквиру петогодишњег друштвеног плана привредног развитка политичкотериторијалне јединице.

Члан 16.

Управни одбор фонда доноси годишњи финансијски план фонда у складу са програмом фонда и смерницама представничког тела политичкотериторијалне јединице.

Члан 17.

Финансијским планом фонда одређују се средства која ће се у току једне године користити за финансирање основне делатности школа. Одређивање ових средстава и њихово распоређивање на поједине школе врши се према категорији школе и објективним мерилима које је утврдило представничко тело политичкотериторијалне јединице.

Финансијским планом одређују се и средства за изградњу и опремање школа, као и средства за друге намене предвиђене Основним законом о финансирању школства.

Члан 18.

Пре доношења програма и финансијског плана фонда управни одбор фонда дужан је у погледу употребе средстава фонда прибавити захтеве, предлоге и мишљења школа које се финансирају из фонда.

Састављени предлог програма и финансијског плана сваког фонда доставља се на примедбе савету надлежном за послове школства и савету односно секретаријату за послове финансија. Управни одбор фонда доставља те предлоге на мишљење и школама и другим установама и организацијама, за које сматра да могу допринети целисходној употреби средстава фонда.

Ако управни одбор фонда не усвоји предлоге и мишљење школа, установа, органа и организација из ст. 1. и 2. овог члана обавестиће о томе представничко тело политичкотериторијалне јединице приликом подношења програма односно финансијског плана на сагласност.

Члан 19.

Школа може у погледу висине додељених средстава ставити приговор органу који даје сагласност на финансијски план фонда, ако сматра да јој та средства нису одређена на основу Основног закона о финансирању школства и прописа донетих на основу њега. Овај орган одлучиће о стављеном приговору приликом давања сагласности на програм односно финансијски план фонда.

Члан 20.

По истеку сваке године саставља се завршни рачун фонда, са извештајем о пословању фонда.

Члан 21.

Средства фонда не могу се трошити пре доношења финансијског плана фонда.

Члан 22.

Ако финансијски план фонда за наредну годину не буде донет и на њега дата сагласност до 31. децембра текуће године, финансирање школа у наредној години врши се по привременом финансијском плану, који доноси управни одбор фонда.

Привремени финансијски план доноси се за један до три месеца. Средства предвиђена привредним финансијским планом морају се кретати у границама расхода одобрених финансијским планом за последњи одговарајући период претходне године.

Привремени финансијски план може се донети и без сагласности представничког тела политичкотериторијалне јединице.

Члан 23.

У случају неравномерног притицања прихода предвиђених финансијским планом, фонд може тражити привремену позајмицу од банке.

Члан 24.

Административне и рачуноводствене послове фонда врши орган управе политичкотериторијалне јединице надлежан за послове школства.

Наредбодавац за извршавање финансијског плана фонда је старешина органа управе који врши административне и рачуноводствене послове фонда. Он врши право наредбодавца у оквиру одлуке и закључака управног одбора фонда.

Дужност рачунополагача за извршавање финансијског плана фонда врши лице које је рачунополагач за извршавање предрачуна прихода и расхода органа управе из става 1. овог члана.

Члан 25.

Наредбодавац и рачунополагач фонда дужни су водити евиденцију о наплаћеним и утрошеним средствима фонда, по прописима о извршавању буџета односно по прописима донетим на основу ове уредбе.

Члан 26.

Финансијски план фонда извршава се преко банке код које се воде средства фонда.

Банка је дужна водити евиденцију о наплаћеним и утрошеним средствима фонда, на начин који утврди савезни Државни секретаријат за послове финансија, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за просвету и културу.

Члан 27.

У погледу друштвеног надзора над употребом средстава фонда сходно ће се примењивати прописи о друштвеном надзору над употребом средстава самосталних установа.

IV. Прелазне и завршне одредбе

Члан 28.

Именовање чланова и конституисање управних одбора фондова по одредбама Основног закона о финансирању школства и одредбама ове уредбе извршиће се до 31. марта 1961. године.

Члан 29.

Финансијски план фонда за 1961. годину може се донети и пре доношења програма фонда.

Члан 30.

До доношења финансијског плана за 1961. годину привремено финансирање школа може се вршити најдоцније до 30. јуна 1961. године на основу привременог финансијског плана.

Члан 31.

Правила фондова донеће се до 31. децембра 1961. године.

Члан 32.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 36
22. фебруара 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

131.

На основу члана 49. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта („Службени лист ФНРЈ", бр. 52/58) и члана 124а. став 5. Закона о стамбеним односима („Службени лист ФНРЈ", бр. 16/59, 47/59 и 27/60), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О СРЕДСТВИМА И НАЧИНУ ИСПЛАТЕ НАКНАДЕ ЗА НАЦИОНАЛИЗОВАНЕ НАЈАМНЕ ЗГРАДЕ И ГРАЂЕВИНСКО ЗЕМЉИШТЕ

1. Средства за исплату накнаде

Члан 1.

Средства за исплату накнаде за објекте национализоване Законом о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта образују се из дела станарине односно закупнине који се уплаћује у општински фонд за стамбену изградњу, из накнаде која се наплаћује од корисника грађевинског неизграђеног земљишта и из средстава општине.

Ако се у национализованој згради или делу зграде не плаћа станарина односно закупнина или ако се не уплаћује део станарине односно закупнине у општински фонд за стамбену изградњу, општински народни одбор може на седницама оба већа прописати да те стамбене зграде односно корисници тих пословних зграда доприносе средства за исплату накнаде бившим сопственицима у износима и у роковима као и стамбене зграде односно корисници пословних зграда који део станарине односно закупнине уплаћују у општински фонд за стамбену изградњу.

Из средстава општине исплатиће се накнада ако је општински народни одбор одлучио да корисник национализованог грађевинског земљишта не даје накнаду за коришћење земљишта (члан 41. став 2. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта), и ако општински народни одбор не донесе пропис из става 2. овог члана.

Члан 2.

Средства за исплату накнаде за национализована грађевинска земљишта уплаћују корисници грађевинског неизграђеног земљишта.

У случајевима предвиђеним у члану 1. став 2. ове уредбе средства за исплату накнаде уплаћују стамбене зграде односно корисници пословних зграда за које је општински народни одбор прописао да доприносе средства за исплату накнаде.

У случају из члана 1. став 3. ове уредбе средства за исплату накнаде уплаћује општински народни одбор.

Уплаћивање средстава из ст. 1. до 3. овог члана и из ст. 2. и 3. члана 1. ове уредбе врши се у општински фонд за стамбену изградњу.

2. Начин исплате накнаде

Члан 3.

Накнада за национализоване зграде, делове зграда и грађевинско земљиште исплатиће се обвезницама на доносиоца. Обвезнице не носе камату.

Исплата накнаде за национализовано земљиште на коме је ранији сопственик вршио пољопривредну делатност која му је била једини или главни извор прихода (члан 47. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта) извршиће се готовим новцем.

Исплата накнаде готовим новцем извршиће се, делимично или у целини, и ако општински народни одбор донесе одлуку о скраћивању времена за исплату накнаде у смислу члана 48. став 2. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта.

Износи накнаде испод 50.000 динара исплаћују се готовим новцем.

Члан 4.

Обвезнице за исплату накнаде за национализоване зграде и земљишта издају се у апоенима од по 1,000.000, 500.000, 250.000, 100.000 и 50.000 динара.

Текст и облик обвезница одредиће савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Члан 5.

Обвезнице се амортизују исплатом купона који доспевају за исплату 15. јула сваке године.

Члан 6.

Обвезнице имају по 50 купона. Сваке године доспева за исплату један купон.

Члан 7.

За уништене или на који други начин нестале обвезнице издаваће се дупликати на основу судске одлуке о њиховом поништају, уз наплату трошкова.

Члан 8.

Емисиону службу по овим обвезницама врши Југословенска инвестициона банка — Дирекција државних зајмова.

Амортизациону службу врше комуналне банке за обвезнице које су оне предале корисницима.

Комуналне банке врше и исплату готовим новцем.

Члан 9.

Исплату накнаде обвезницама банка врши на основу правоснажног решења органа управе општинског народног одбора надлежног за послове финансија (члан 44. став 2. Уредбе о поступку за спровођење национализације најамних зграда и грађевинског земљишта — „Службени лист ФНРЈ", бр. 4/59), односно на основу правоснажног решења надлежног суда о накнади у смислу члана 48. наведене уредбе.

Члан 10.

Исплату накнаде готовим новцем банка врши на основу решења надлежног органа о исплати накнаде одједном или у скраћеним роковима. У овом решењу мора бити, поред осталог, наведен и број и датум правоснажног решења о накнади (чл. 47. и 48. Уредбе о поступку за спровођење национализације најамних зграда и грађевинског земљишта), ако исплата готовим новцем није наређена овим решењем, као и одлука да се исплата по томе решењу може извршити тек кад ранији сопственик врати примљене обвезнице са свим недоспелим купонима.

Исплата остатка накнаде испод 50.000 динара врши се на основу решења о накнади.

Члан 11.

Кад ранији сопственик национализованог земљишта који је на том земљишту вршио пољопривредну делатност која му је била једини или главни извор прихода (члан 47. став 1. Закона о национализацији најамних зграда и грађевинског земљишта) прими решење општинског народног одбора о преузимању земљишта, он може поднети у року од 30 дана од дана доставе тога решења захтев органу управе општинског народног одбора надлежном за послове финансија за исплату накнаде одједном односно за додељивање другог земљишта у замену за национализовано земљиште.

О захтеву за додељивање другог земљишта одлучује народни одбор на седницама оба већа.

Орган управе општинског народног одбора надлежан за имовинскоправне послове стара се о извршењу решења народног одбора о додељивању другог земљишта у замену за национализовано земљиште.

Ако народни одбор не усвоји захтев за замену земљишта или ако ранији сопственик национализованог земљишта тражи исплату накнаде одједном, орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија доноси решење о исплати накнаде одједном.

Члан 12.

Сва решења о накнади достављају се надлежном општинском јавном правобранилаштву односно среском јавном правобранилаштву, ако нема општинског.

3. Завршне одредбе

Члан 13.

Ближе прописе за примену ове уредбе даваће, по потреби, савезни Државни секретаријат за послове финансија.

Члан 14.

Ова уредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 24
22. фебруара 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

132.

На основу одељка II Одлуке о потврди уредаба Савезног извршног већа и о даљем раду на припреми закона о привредном систему („Службени лист ФНРЈ", бр. 8/54), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ЗЕМЉОРАДНИЧКИМ ЗАДРУГАМА

Члан 1.

У Уредби о земљорадничким задругама („Службени лист ФНРЈ", бр. 18/58, 30/58, 22/59 и 49/59) у члану 3. став 2. брише се.

Члан 2.

У члану 4. став 1. мења се и гласи:

„Земљорадничка задруга може организовати пољопривредну производњу на земљи узетој у закуп или на послугу од својих чланова или других лица, или на земљи у друштвеној својини, с тим да задругом управљају задругари који у њој раде и радници који су у трајном радном односу са задругом (сељачка радна задруга)."

Члан 3.

У члану 7. став 2. мења се и гласи:

„У расподели дела чистог прихода земљорадничке задруге, основане у смислу члана 4. ове уредбе, издвојеног за личне дохотке, учествују задругари који у њој раде и радници који су у редовном радном односу са задругом."

Члан 4.

Чл. 10. и 13. бришу се.

Члан 5.

После назива главе III додају се два нова члана, који гласе:

„Члан 21а.

Члан земљорадничке задруге може бити сваки пунолетни пољопривредни произвођач:

1) који прихвати правила задруге;

2) који се обавеже да ће остваривати минимум економске (пословне) сарадње са задругом;

3) који уплати одређену уписнину.

Члан 21б.

Правилима задруге одређује се висина уписнине и минимум обавезне економске сарадње члана задруге са задругом.

Као минимум обавезне економске сарадње може се предвидети нарочито:

1) сарадња са задругом у пољопривредној производњи на одређеној површини, у одређеној количини или вредности;

2) контрахирање са задругом производње пољопривредних производа на одређеној површини, у одређеној количини или вредности и испоруке тих производа;

3) продаја пољопривредних производа задрузи у одређеним количинама или у одређеној вредности;

4) куповина репродукционог материјала од задруге или прихватање пољопривредних услуга од задруге у одређеној вредности.

5) улагање одређеног новчаног износа код задруге на штедњу.

Правилима задруге могу се предвидети и други облици минимума обавезне економске сарадње."

Члан 6.

У члану 22. став 2. бришу се речи: „и службеник".

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Радник који по одредби става 2. овог члана постане члан задруге, задржава сва права и обавезе лица у радном односу."

Досадашњи став 3. постаје став 4.

Члан 7.

У члану 26. став 1. после тачке 1. додаје се нова тачка 1а, која гласи:

„1а) подручје рада задруге;".

Тачка 6. мења се и гласи:

„6) одредбе о уписнини задругара;".

Члан 8.

У члану 28. став 1. речи: „скупштина задруге" замењују се речима: „задружни савет".

Члан 9.

Члан 30. став 2. брише се.

Члан 10.

Члан 31. мења се и гласи:

„Скупштина задруге:

1) доноси прва правила задруге при њеном оснивању;

2) даје препоруке за доношење перспективног плана привредног развитка задруге;

3) разматра рад задруге;

4) даје смернице за рад задруге;

5) разматра и друга питања из организације и рада задруге и даје препоруке задружном савету за њихово решавање.

Задружни савет задруге дужан је да расправља о препорукама скупштине задруге и да по њима доноси одлуке."

Члан 11.

У члану 32. став 1. бројеви: „30—80" замењују се бројевима: „21—120".

У ставу 4. број: „100" замењује се бројем: „30".

Члан 12.

Члан 47. мења се и гласи:

„Задружни савет ради на основу важећих прописа, правила задруге и закључака смерница скупштине задруге.

Задружни савет:

1) доноси измене правила задруге;

2) доноси перспективни план привредног развитка задруге и утврђује, на предлог погона, привредни план и завршни рачун самосталног погона;

3) доноси годишњи привредни план и акциони програм задруге и одређује средства којима се обезбеђује извршавање плана и програма;

4) доноси завршни рачун задруге;

5) подноси извештај о годишњем привредном плану, акционом програму, резултатима пословања и завршном рачуну задруге и њених самосталних погона — на увид скупштини задруге;

6) одлучује о висини задужења задруге и даје овлашћења управном одбору и управнику задруге за одлучивање о задужењу задруге до одређене висине;

7) доноси правилник о расподели чистог прихода и правилник о расподели личног дохотка радника задруге;

8) бира и смењује чланове управног одбора задруге, као и представнике за задружне савезе и друге организације у којима је задруга учлањена;

9) поставља, смењује и распоређује руководеће раднике задруге и пословође самосталних погона на начин предвиђен важећим прописима;

10) одлучује о оснивању предузећа, радњи и самосталних погона задруге;

11) одлучује о ступању задруге у чланство задружног савеза и других организација;

12) решава о предлозима и налазима ревизионих и инспекционих органа о пословању задруге;

13) решава и о другим питањима у вези са радом задруге о којима у предузећу, према општим прописима, решава раднички савет предузећа.

Перспективни план привредног развитка, годишњи привредни план и акциони програм задруге и њених самосталних погона морају се пре доношења ставити на увид члановима задруге, као и радницима задруге и њених самосталних погона.

Ако у задружни савет улазе сви чланови задруге и радници задруге и њених самосталних погона (члан 32. став 4), задружни савет врши и послове из надлежности скупштине задруге."

Члан 13.

У члану 53. у ставу 1. тачка 6, чл. 64. и 74. бришу се.

Члан 14.

У члану 67. речи: „и земљорадничка задруга основана као привредно предузеће" бришу се.

Члан 15.

После члана 75. додаје се нови члан 75а, који гласи:

„Општи прописи о привредним организацијама који се односе на погоне са самосталним обрачуном у саставу привредне организације, важе и за самосталне погоне земљорадничке задруге, ако одредбама ове уредбе није друкчије одређено."

Члан 16.

Члан 77. мења се и гласи:

„Земљорадничке задруге имају следеће фондове:

1) пословни фонд,
2) резервни фонд,
3) фонд заједничке потрошње."

Члан 17.

Чл. 78, 81, 83, 85, 118. ст. 4. и 5. и члан 120. бришу се.

Члан 18.

Члан 124. став 3. мења се и гласи:

„Имовина која преостане по престанку земљорадничке задруге, уступа се општини на чијем подручју је било седиште задруге, с тим што је веће произвођача општинског народног одбора дужно ту имовину доделити на управљање оној задрузи или другој пољопривредној организацији на свом подручју која је по привредној делатности најсроднија земљорадничкој задрузи која је престала са радом."

Члан 19.

У члану 127. став 1. речи: „фонд основних средстава, фонд обртних средстава" замењују се речима: „пословни фонд".

Члан 20.

Чл. 128. и 133. бришу се.

Члан 21.

Постојеће земљорадничке задруге дужне су своју организацију и рад саобразити одредбама ове уредбе у року од шест месеци од дана њеног ступања на снагу.

Члан 22.

Секретаријат Савезног извршног већа за законодавство и организацију издаће пречишћени текст Уредбе о земљорадничким задругама.

Члан 23

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Савезно извршно веће

Р п. бр. 17
22. фебруара 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

133.

На основу члана 37б. став 2. и члана 38. Закона о ратним војним инвалидима („Службени лист ФНРЈ" бр. 33/57, 44/58, 42/59. 48/59 и 10/61), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНИ УРЕДБЕ О ПРОФЕСИОНАЛНОЈ РЕХАБИЛИТАЦИЈИ РАТНИХ ВОЈНИХ ИНВАЛИДА

Члан 1.

У Уредби о професионалној рехабилитацији ратних војних инвалида („Службени лист ФНРЈ", бр. 41/60) у члану 18. став 1. износ: „4.000" замењује се износом: „4 500", а износ: „8.000" замењује се износом: „9.000".

Члан 2

Уживаоцима материјалног обезбеђења износ материјалног обезбеђења одређен по члану 16. Уредбе о професионалној рехабилитацији ратних војних инвалида повећава се за 10% без даљег заокружавања.

Члан 3.

Повећање плата, пензија и инвалидског додатка настало по Закону о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 10/61), Закону о изменама и допунама Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ", бр. 53/60) и Уредби о изменама Уредбе о инвалидском додатку („Службени лист ФНРЈ", бр. 10/61) неће се узети у обзир при одређивању права на материјално обезбеђење по Уредби о професионалној рехабилитацији ратних војних инвалида.

Члан 4.

Исплату материјалног обезбеђења по овој уредби уживаоцима материјалног обезбеђења врши орган управе среског народног одбора надлежан за послове социјалне заштите, по службеној дужности, без доношења формалног решења. Формално решење издаје се само на захтев уживаоца, ради коришћења права жалбе.

Члан 5.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ", а примењиваће се од 1. јануара 1961. године.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 37
2. марта 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

134.

На основу чл. 23. и 26. Закона о ратним војним инвалидима („Службени лист ФНРЈ", бр. 33/57, 44/58, 42/59, 48/59 и 10/61), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА УРЕДБЕ О ИНВАЛИДСКОМ ДОДАТКУ

Члан 1.

У Уредби о инвалидском додатку („Службени лист ФНРЈ", бр. 43/59 и 48/59) у члану 4. став 1. износи општег инвалидског додатка замењују се, и то:

1) у тачки 1. износ: „10.300" са: „11.300",
2) „ „ 2. износ: „8.300" са: „9.100",
3) „ „ 3. износ: „5.200" са: „5.700".

У ставу 2. износ: „2.000" замењује се са: „2.500".

Члан 2.

У члану 5. износи општег инвалидског додатка замењују се, и то:

1) у тачки 1. износ: „8.300" са: „9.100",
2) „ „ 2. износ: „6.800" са: „7.500",
3) „ „ 3. износ: „5.200" са: „5.700".

Члан 3.

У члану 7. став 1. износи општег инвалидског додатка замењују се, и то:

1) у тачки 1. износ: „9300" са: „10.200",
2) „ „ 2. износ: „6.800" са: „7.500",
3) „ „ 3. износ: „4.700" са: „5.200",
4) „ „ 4. износ: „3.300" са: „3.600",
5) „ „ 5. износ: „2.000" са: „2.200",
6) „ „ 6. износ: „1.400" са: „1.500".

У ставу 2. износ: „2.000" замењује се са: „2.500".

Члан 4.

У члану 22. износ: „2.000" замењује се са: „2.200".

Члан 5.

Уживаоцима посебног инвалидског додатка износ додатка одређен по члану 21. Уредбе о инвалидском додатку повећава се за 10% без даљег заокружавања.

Члан 6.

Повећање плата, пензија, инвалидског додатка и материјалног обезбеђења, које припада ратним војним инвалидима по Уредби о професионалној рехабилитацији ратних војних инвалида, настало по Закону о изменама и допунама Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ", бр. 53/60), Закону о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању („Службени лист ФНРЈ", бр. 10/61), овој Уредби и Уредби о измени Уредбе о професионалној рехабилитацији ратних војних инвалида („Службени лист ФНРЈ", бр. 10/61) неће се узети у обзир при одређивању права на инвалидске додатке предвиђене у Уредби о инвалидском додатку.

Члан 7.

Инвалидски додатак по овој уредби уживаоцима инвалидског додатка исплаћује орган управе среског народног одбора надлежан за послове социјалне заштите, по службеној дужности, без доношења формалног решења. Формално решење издаје се само на захтев уживаоца, ради коришћења права жалбе.

Члан 8

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ", а примењиваће се од 1 јануара 1961. године.

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 38
2. марта 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

135.

На основу члана 81. Закона о државној управи („Службени лист ФНРЈ", бр. 13/56 и 44/57) и члана 117. Закона о органима унутрашњих послова („Службени лист ФНРЈ", бр. 30/56), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА УРЕДБЕ О ОРГАНИЗАЦИЈИ И РАДУ САВЕЗНОГ ДРЖАВНОГ СЕКРЕТАРИЈАТА ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ И О ОПШТИМ НАЧЕЛИМА ЗА ОРГАНИЗАЦИЈУ ОРГАНА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА У НАРОДНИМ РЕПУБЛИКАМА

Члан 1.

У Уредби о организацији и раду савезног Државног секретаријата за унутрашње послове и о општим начелима за организацију органа унутрашњих послова у народним републикама („Службени лист ФНРЈ", бр. 30/58), члан 1. мења се и гласи:

„Послове савезног Државног секретаријата за унутрашње послове (у даљем тексту: Државни секретаријат), чији је делокруг одређен чланом 11. Закона о савезним органима управе („Службени лист ФНРЈ", бр. 13/56 и 44/60) и чланом 1. Закона о органима унутрашњих послова, врше: државни секретар, државни подсекретари, помоћници државног секретара, државни саветници, управе и друге организационе јединице Државног секретаријата и Државном секретаријату подређени органи и установе."

Члан 2.

Члан 6. мења се и гласи:

„Државни секретар доноси прописе за које је овлашћен Државни секретаријат и, где је то предвиђено, даје сагласност на прописе које доносе други органи.

Државни секретар потписује и друге акте Државног секретаријата, ако одредбама ове уредбе или његовим посебним решењем није друкчије одређено.

Он не може пренети на друге службенике право потписивања аката који се упућују одборима Савезног извршног већа или републичким извршним већима.

Државни секретар доноси решења у управном поступку и у случајевима кад одлучује по појединим одређеним питањима, као и у другим случајевима предвиђеним прописима, ако овом уредбом, посебним прописима или актима државног секретара нису за то овлашћени други руководни службеници."

Члан 3.

У члану 8. после става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Државни секретар може овластити једног од државних подсекретара да доноси решења из става 1. овог члана."

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

Члан 4.

После члана 10. додаје се нови члан 10а, који гласи:

„Одређеним пословима у Државном секретаријату могу руководити државни саветници.

Државни секретар може одредити да државни саветник врши одређене послове по упутствима државног подсекретара."

Члан 5.

Наслов изнад члана 11. и члан 11. мењају се и гласе:

„III. Организација Државног секретаријата

Члан 11.

Послови Државног секретаријата врше се по управама и другим организационим јединицама.

Управа обухвата један или више сектора послова из делокрута Државног секретаријата."

Члан 6.

Члан 12. мења се и гласи:

„Послове државне безбедности из делокрога Државног секретаријата врше I, II, III и IV управа и друге организационе јединице ван састава управа.

Организационе јединице ван састава управа оснива државни секретар, у сагласности са Савезним извршним већем.

Унутрашњу организацију управа и других организационих јединица ван састава управа за послове државне безбедности прописаће државни секретар."

Члан 7.

Члан 13. мења се и гласи:

„За вршење послова из делокрога Државног секретаријата, осим послова државне безбедности, постоје следеће управе и организационе јединице:

1) Управа јавне безбедности,
2) Управа Народне милиције,
3) Управа за пасошку и пограничну службу и странце,
4) Управа за цивилну заштиту,
5) Управа за организацију и кадрове,
6) Управа за материјално-финансијске и опште послове,
7) Група инспектора,
8) Кабинет државног секретара,
9) Одсек за финансијску ревизију."

Члан 8.

У члану 14. тачка 3. мења се и гласи:

„3) Одељење јавног поретка".

После тачке 3. додаје се нова тачка 4, која гласи:

„4) Одељење безбедности саобраћаја".

Члан 9.

После члана 15. додаје се нови члан 15а, који гласи:

„Унутрашњу организацију Управе за пасошку и пограничну службу и странце прописаће државни секретар."

Члан 10.

Члан 16. мења се и гласи:

„Унутрашњу организацију Управе за цивилну заштиту прописаће државни секретар.

Прописом из става 1. овог члана установиће се у оквиру Управе за цивилну заштиту посебна организациона јединица за вршење инспекцијских послова из области цивилне заштите."

Члан 11.

После члана 16. додају се два нова члана, који гласе:

„Члан 16а.

Управа за организацију и кадрове има у свом саставу:

1) Одељење за организацију и стручно образовање службеника,
2) Одељење за персоналну службу,
3) Одељење за медицинску службу.

Члан 16б.

Управа за материјално-финансијске и опште послове има у свом саставу:

1) Финансијско одељење,
2) Одељење за техничко-саобраћајну службу,
3) Одељење за опште послове,
4) Одсек за материјалне резерве,
5) Одсек за материјално пословање,
6) Грађевинско-пројектантски биро."

Члан 12.

Члан 19. мења се и гласи:

„У делокрут државне безбедности спада организовање служби, предузимање мера и вршење управних радњи у циљу спречавања и откривања делатности усмерених на подривање и рушење Уставом утврђених основа економског, друштвеног, политичког и правног уређења земље, као и прикупљање обавештења о појавама које би могле имати такву сврху."

Члан 13.

После члана 21. додају се четири нова члана, који гласе:

„Члан 21а.

У делокрут Управе за пасошку и пограничну службу и странце спадају послови пасошке службе, контрола прелаза државне границе, као и послови у вези са контролом боравка и кретања странаца.

Члан 21б.

У делокрут Управе за цивилну заштиту спадају послови у вези са организовањем и предузимањем мера за заштиту и спасавање становништва и материјалних добара од пожара, елементарних и других непогода, отровних и радиоактивних материја и експлозивних дејстава у миру, као и од напада из ваздуха и других непријатељских дејстава у случају рата, ако неки од ових послова не спадају у делокрут неког другог органа; послови у вези са надзором над спровођењем прописа и мера из области цивилне заштите и контролом рада органа, установа и организација у погледу извршавања обавеза предвиђених прописима о цивилној заштити, као и старање о организацији и унапређивању инспекцијске службе у области цивилне заштите; старање о упознавању јавности са мерама и сред-

ствима цивилне заштите и израда програма за обуку обвезника цивилне заштите.

Члан 21в.

У делокруг Управе за организацију и кадрове спадају послови у вези са организацијом органа и служби унутрашњих послова и систематизацијом радних места у њима, стручним образовањем службеника, радом стручних школа, решавањем питања из службеничког и радног односа, радом и организацијом здравствене службе у органима и установама унутрашњих послова.

Члан 21г.

У делокруг Управе за материјално-финансијске и опште послове спада: припремање и извршавање предрачуна прихода и расхода; вршење материјалних набавки и одржавање материјалних резерви; пројектовање и изградња објеката; коришћење и одржавање моторних возила; послови из области социјалног осигурања службеника и радника, као и општи послови."

Члан 14.

Члан 24. мења се и гласи:

„У делокруг Одељења јавног поретка спадају послови у вези са удружењима и јавним скуповима, пријавном и одјавном службом, идентитетом грађана, матичном службом, личним именима, држављанством и давањем података о судбини лица која су у току рата нестала или погинула; послови у вези са прометом ватреног оружја, муниције и експлозива, држањем и ношењем оружја, снимањем и скицирањем појединих објеката, послови у вези са филмовима и печатима, у вези са нађеним стварима и преносом мртваца преко државне границе."

Члан 15.

После члана 24. додаје се нови члан 24а, који гласи:

„У делокруг Одељења за безбедност саобраћаја спадају послови у вези са стањем безбедности саобраћаја на јавним путевима, са возачима моторних возила, регистрацијом моторних возила и вршењем послова надзора над стањем безбедности железничког, ваздушног и речног саобраћаја, као и послови вођења евиденције о саобраћајним незгодама."

Члан 16.

Чл. 27, 28. и 31. бришу се.

Члан 17.

После члана 32. додаје се седам нових чланова, који гласе:

„Члан 32а.

У делокруг Финансијског одељења спадају послови у вези са припремањем и извршавањем предрачуна прихода и расхода и завршног рачуна Државног секретаријата, вршењем рачунско-благајничке службе, финансијског књиговодства, вођењем депозита, осигурањем зграда и друге имовине, вођењем потребних евиденција, као и остваривањем права из социјалног осигурања службеника и радника.

Члан 32б.

У делокруг Одељења за техничко-саобраћајну службу спадају послови у вези са коришћењем, одржавањем, попуњавањем и евиденцијом моторних возила, набавком горива, резервних делова и другог материјала за њих и вођењем одговарајућих евиденција.

Члан 32в.

У делокруг Одељења за опште послове спадају послови опште архиве, пријема и отпремања поште, дежурне и курирске службе, стенографски, преводилачки и дактилографски послови, као и послови у вези са евиденцијом о стамбеном фонду Државног секретаријата и њему подређених органа и установа и са расподелом станова.

Члан 32г.

У делокруг Одсека за материјалне резерве спадају послови одржавања, обнављања и евиденције материјалних резерви.

Члан 32д.

У делокруг Одсека за материјално пословање спадају послови у вези са набавком потребног материјала и инвентара и евиденцијом о њима, у вези са одржавањем зграда и инвентара, у вези са набавком оружја, муниције, одеће, обуће и друге опреме за службенике који по прописима службе носе униформу.

Члан 32ђ.

У делокруг Грађевинско-пројектантског бироа спадају послови у вези са добивањем локације, пројектовањем, изградњом и надзором над грађевинским објектима чији је инвеститор Државни секретаријат.

Члан 32е.

У делокруг Групе инспектора спадају послови у вези са вршењем надзора над радом органа и установа унутрашњих послова.

Групом инспектора руководи главни инспектор, који одговара за свој рад државном секретару односно државном подсекретару кога одреди државни секретар."

Члан 18.

Члан 35. брише се.

Члан 19.

Члан 39. мења се и гласи:

„Ближе прописе о унутрашњој организацији организационих јединица Државног секретаријата доноси државни секретар."

Члан 20.

У члану 41. став 3. брише се.

Члан 21.

У члану 42. став 3. брише се.

Члан 22.

У члану 43. став 1. тачка 3. мења се и гласи:

„3) Виша школа за цивилну заштиту".

Члан 23.

Члан 44. брише се.

Члан 24.

Наслов изнад члана 46. и члан 46. мењају се и гласе:

„V. Овлашћења и дужности руководних службеника

Члан 46.

Радом управе руководи начелник.

Начелник управе непосредно одговара за свој рад државном подсекретару односно помоћнику државног секретара кога одреди државни секретар и дужан је држати се упутстава која му он даје.

У случају одсутности или дуже спречености, начелника управе замењује његов помоћник односно службеник кога одреди надлежни државни подсекретар."

Члан 25.

После члана 46. додаје се нови члан 46а, који гласи:

„Радом одељења руководи начелник.

У вршењу послова начелник одељења које није у саставу управе дужан је држати се упутстава која му даје државни подсекретар односно помоћник државног секретара кога одреди државни секретар. Државни секретар може одредити да начелник одељења које није у саставу управе одговара за свој рад одређеном начелнику управе.

Начелник одељења у саставу управе дужан је држати се упутстава која му даје начелник управе.

У случају одсутности или дуже спречености, начелника одељења замењује његов помоћник односно службеник Државног секретаријата кога одреди државни подсекретар или помоћник државног секретара односно начелник управе."

Члан 26.

Члан 48. мења се и гласи:

„Шеф одсека ван састава управе одговоран је за свој рад државном подсекретару односно помоћнику државног секретара кога одреди државни секретар. Државни секретар може одредити да шеф одсека ван састава управе одговара за свој рад одређеном начелнику управе.

Шеф одсека у управи који није у саставу одељења одговара за свој рад начелнику управе.

Државни секретар може одредити да шефови одсека из ст. 1. и 2. овог члана имају овлашћења и дужности начелника одељења."

Члан 27.

У члану 55. ст. 2. и 3, мењају се и гласе:

„У колегијум управе улазе државни подсекретар односно помоћник државног секретара кога одреди државни секретар, начелник и помоћник начелника управе, начелници одељења и други службеници које одреди државни секретар.

Колегијумом руководи и сазива га, по потреби, државни подсекретар односно помоћник државног секретара кога одреди државни секретар."

Члан 28.

После члана 56. додаје се нови члан 56а, који гласи:

„У Државном секретаријату постоји Савет за цивилну заштиту, као стручни савет за проучавање и расправљање питања из области цивилне заштите.

Председника и чланове Савета именује државни секретар."

Члан 29.

У члану 61. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„За вршење послова који спадају у делокруг државне безбедности, Управе за пасошку и пограничну службу и странце, Управе јавне безбедности, Управе Народне милиције и Управе за цивилну заштиту, у републичком државном секретаријату за унутрашње послове и секретаријату за унутрашње послове аутономне јединице организују се посебне организационе јединице.

Унутрашња организација државне безбедности и организационе јединице Управе за пасошку и пограничну службу и странце, као и унутрашња организација организационе јединице Управе за цивилну заштиту, извршиће се према посебним упутствима савезног Државног секретаријата за унутрашње послове."

Члан 30.

Члан 62. брише се.

Члан 31.

Овлашћује се савезни Државни секретаријат за унутрашње послове да, у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за законодавство и организацију, изда пречишћени текст Уредбе о организацији и раду савезног Државног секретаријата за унутрашње послове и о општим начелима за организацију органа унутрашњих послова у народним републикама.

Члан 32.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 22
22. фебруара 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

136.

На основу члана 86. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ", бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60 и 53/60), Савезно извршно веће доноси

УРЕДБУ

О ГОДИШЊЕМ ОДМОРУ СЛУЖБЕНИКА ЗАПОШЉЕНИХ У ИНОСТРАНСТВУ

Члан 1.

Одредбе ове уредбе примењују се на службенике дипломатских и конзуларних представништава Федеративне Народне Републике Југославије у иностранству, на војна лица на служби у војним изасланствима у иностранству, као и на остале службенике у иностранству за које важи Закон о јавним службеницима.

Члан 2.

Службеници у иностранству имају право да користе годишњи одмор по општим прописима који важе за службенике у земљи.

Одредбе ове уредбе примењују се само на службенике који су на служби:

1) у земљама са изузетно тешким климатским условима за живот (прва група);

2) у земљама са тешким климатским условима за живот (друга група);

3) у одређеним удаљеним земљама (трећа група).

Члан 3.

Решења о распоређивању земаља у групе у смислу члана 2. ове уредбе доноси Државни секретаријат за иностране послове.

Члан 4.

Службеници на служби у земљама прве групе имају право на годишњи одмор од три месеца, који могу користити и у Југославији.

Право на годишњи одмор од три месеца службеник стиче после сваких осамнаест месеци проведених у земљи прве групе.

Службеници који користе годишњи одмор у Југославији, имају право на накнаду превозних трошкова за долазак у Југославију и за повратак у место службовања.

Право које службеник има по одредби става 3. овог члана, имају и чланови његове породице који се налазе с њим у иностранству.

Члан 5.

Службеници на служби у земљама друге групе имају право на годишњи одмор од два месеца, и то после сваких осамнаест месеци проведених на раду у земљама друге групе.

За ове службенике и чланове њихових породица важе у свему одредбе ст. 3. и 4. члана 4. ове уредбе.

Члан 6.

Службеници на служби у земљама треће групе имају право на годишњи одмор од 30 дана.

Службеници из става 1. овог члана и чланови њихових породица могу користити право из члана 4. ст. 3. и 4. ове уредбе само једанпут у току службовања у одговарајућој земљи.

Члан 7.

Службеницима који у смислу ове уредбе користе годишњи одмор у Југославији у време одређено за годишњи одмор не урачунава се време проведено на путу у доласку и повратку, у трајању које је потребно за путовање авионом.

Члан 8.

Службеници из чл. 4. и 5. ове уредбе који годишњи одмор користе у Југославији, примају за прва два месеца одмора принадлежности одређене за иностранство.

Службеници из става 1. овог члана чији чланови породице проведу у Југославији дуже него што износи време одређено за годишњи одмор ових службеника, примају и за даља два месеца породични додатак одређен за иностранство, предвиђен у члану 2. став 3. и члану 3. став 3. Правилника о изменама и допунама Правилника за извршење Уредбе о принадлежностима државних службеника на служби у иностранству, бр. 3502/12 од 21. маја 1959. године.

Члан 9.

Службеници на које се примењују одредбе ове уредбе, а који због службених потреба не могу користити годишњи одмор у току године, имају право да га користе у току наредне године.

Члан 10.

Ближе прописе за спровођење ове уредбе издаје, по потреби, Државни секретаријат за иностране послове.

Члан 11.

Ова уредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Савезно извршно веће

Р. п. бр. 23
22. фебруара 1961. године
Београд

Замењује
Председника Републике
потпредседник
Савезног извршног већа,
Едвард Кардељ, с. р.

137.

На основу тачке 13. Одлуке о стопама доприноса за социјално осигурање („Службени лист ФНРЈ", бр. 17/59, 27/60, 44/60 и 8/61) и члана 111. став 2. Закона о здравственом осигурању радника и службеника („Службени лист ФНРЈ", бр. 51/54), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНАМА ОДЛУКЕ О РАСПОРЕДУ ОПШТИХ СТОПА ДОПРИНОСА ЗА СОЦИЈАЛНО ОСИГУРАЊЕ НА СТОПЕ ЗА ПОЈЕДИНЕ ГРАНЕ ОСИГУРАЊА

1. У Одлуци о распореду општих стопа доприноса за социјално осигурање на стопе за поједине гране осигурања („Службени лист ФНРЈ", бр. 22/59 и 24/60) у тачки 1. под 1 под б) и под 2 под б) речи: „од 0,1% до 0,6%" замењују се процентом „0,4%".

2. У тачки 2. став 1. у осмом реду, речи: „за 1960 годину" замењују се речима: „за 1961. годину".

3. У тачки 4. број: „1959" замењује се са: „1960".

4. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ", а примењиваће се и у целој 1961. години.

Р. п. бр. 29
2. марта 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

138.

На основу тачке 18. одељка II главе XVII Савезног друштвеног плана за 1961. годину, Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОДОБРАВАЊУ ЗАЈМОВА ЗА ИЗГРАДЊУ ПОГОНА ЗА ПРОИЗВОДЊУ НАФТЕ

1. Југословенска инвестициона банка одобраваће у 1961. години из средстава Општег инвестиционог фонда зајмове за реконструкцију, проширење и изградњу нових погона за производњу нафте. Зајмови ће се одобравати по подношењу инвестиционих елабората од стране инвеститора предвиђених чланом 18. Уредбе о зајмовима за инвестиције („Службени лист ФНРЈ", бр. 31/56, 22/58 и 25/59).

2. Зајмови из тачке 1. ове одлуке одобраваће се са роком исплате који утврди Југословенска инвестициона банка, према могућности инвеститора да исплати зајам.

3. Обавезно учешће инвеститора у трошковима инвестиција које се финансирају по одредбама ове одлуке, утврђује се у висини од најмање 10% од предрачунске вредности инвестиција.

4. Ближе услове за одобравање зајмова по овој одлуци, утврђује Југословенска инвестициона банка, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

5. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Р. п. бр. 50
22. фебруара 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,
Мијалко Тодоровић, с. р.

139.

На основу тачке 1. под 1 главе XXI Савезног друштвеног плана за 1961. годину и члана 12. Закона о Савезном буџету за 1961. годину („Службени лист ФНРЈ", бр. 53/60), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О МИНИМАЛНИМ ЗАШТИТНИМ ЦЕНАМА И ПРЕМИЈАМА У 1960 И 1961 ГОДИНИ ЗА СВИЊЕ, ГОВЕДА, ОВЦЕ И ЖИВИНУ ОДРЕЂЕНОГ КВАЛИТЕТА

1. У Одлуци о минималним заштитним ценама и премијама у 1960 и 1961 години за свиње, говеда, овце и живину одређеног квалитета („Службени лист ФНРЈ", бр. 31/60, 42/60 и 8/61) у тачки 1. одељак Б текст под 3 и 4 мења се и гласи:

„3) за утовљену јунад. осим расе „бушa":

а) Ia класе, утовљену, до 24 месеца старости и тежине преко 550 кг по комаду — — — — — —	240	30
б) I класе, утовљену, до 24 месеца старости и тежине преко 550 кг по комаду — — — — — —	230	30

4) за утовљену јунад квалитета „бебибиф":

а) Ia класе, од 6 до 12 месеци старости и тежине преко 350 кг по комаду — — — — — — —	240	30
б) I класе, од 6 до 12 месеци старости и тежине преко 350 кг по комаду — — — — — — —	230	30"

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Р. п. бр. 51
10. марта 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, **Вељко Зековић**, с. р. Потпредседник, **Мијалко Тодоровић**, с. р.

140.

На основу члана 65. став 2. Уредбе о девизном пословању („Службени лист ФНРЈ", бр. 2/61), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О УТВРЂИВАЊУ ПРЕМИЈА ЗА ИЗВЕЗЕНУ РОБУ И ЗА УСЛУГЕ ИЗВРШЕНЕ ЗА ПОРУЧИОЦЕ ИЗ ИНОСТРАНСТВА

1. Извозницима робе и извршиоцима услуга за поручиоце из иностранства, могу се одобравати посебне премије у висини од 10%, 22% или 32% на постигнуту продајну цену робе односно извршених услуга за рачун поручиоца из иностранства, обрачунату франко југословенска граница, и то по јединственом обрачунском курсу.

2. Врсте робе и услуга на које ће се примењивати поједине премије из тачке 1. ове одлуке и начин обрачунавања тих премија одредиће ортан из члана 65. став 3. Уредбе о девизном пословању.

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Р. п. бр. 53
10. марта 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, **Вељко Зековић**, с. р. Потпредседник, **Мијалко Тодоровић**, с. р.

141.

На основу става 3. тачка 1. главе XXI Савезног друштвеног плана за 1961. годину („Службени лист ФНРЈ", бр. 53/60), члана 93. став 3. Закона о уговорима о искоришћавању поморских бродова („Службени лист ФНРЈ", бр. 25/59), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОВЛАШЋЕЊУ ИЗВРШНОГ ВЕЋА НАРОДНЕ РЕПУБЛИКЕ ДА МОЖЕ ПРОПИСИВАТИ ВИСИНУ ПРЕВОЗНИНЕ У ДОМАЋОЈ ПЛОВИДБИ НА МОРУ И ПУТНИЧКЕ ТАРИФЕ У УНУТРАШЊОЈ ПЛОВИДБИ

1 Овлашћује се извршно веће народне републике да може прописивати путничку тарифу на бродовима у домаћој пловидби на мору и у речном и језерском саобраћају.

2. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

Р. п. бр. 32
22. фебруара 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, **Вељко Зековић**, с. р. Потпредседник, **Мијалко Тодоровић**, с. р.

142.

На основу члана 119. став 2. Закона о државној управи („Службени лист ФНРЈ", бр. 13/56 и 44/57), у вези са чланом 14. став 1. Уредбе о оснивању предузећа и радњи („Службени лист ФНРЈ", бр. 51/53, 8/54, 10/54, 19/56 и 3/58), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОВЛАШЋЕЊУ СЕКРЕТАРИЈАТА САВЕЗНОГ ИЗВРШНОГ ВЕЋА ЗА ПОЉОПРИВРЕДУ И ШУМАРСТВО ЗА ДОНОШЕЊЕ ПРОПИСА О ТЕХНИЧКИМ МЕРАМА И ДРУГИМ УСЛОВИМА ЗА ПРОИЗВОДЊУ ЕЛИТНЕ ПРИПЛОДНЕ СТОКЕ

1. У циљу побољшања квалитета и повећања броја стоке, овлашћује се Секретаријат Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство да донесе прописе о техничким мерама и другим условима за производњу елитне приплодне стоке.

Прописима из става 1. ове тачке одредиће се начин организовања производње елитне приплодне стоке, обавезе организација и установа у погледу узгоја и продаје елитне приплодне стоке и евиденције о њој, услови продуктивности елитних приплодних грла, као и начин надзора над производњом ових грла.

Републички органи управе надлежни за послове пољопривреде могу доносити ближе прописе о начину смештаја, нези и исхрани за поједине врсте елитне приплодне стоке.

2. Прописима из тачке 1. ове одлуке могу се за одређене прекршаје учињене из материјалне заинтересованости предвидети новчане казне, и то:

1) за правна лица до 300 000 динара;

2) за одговорна лица у правном лицу до 20.000 динара.

3. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

Р. п. бр. 33
22. фебруара 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, **Вељко Зековић**, с. р.

Потпредседник, **Мијалко Тодоровић**, с. р.

143.

На основу члана 11. став 3. Закона о помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби („Службени лист ФНРЈ", бр. 17/59, 48/59 и 10/61), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ИЗМЕНИ ОДЛУКЕ О ОДРЕЂИВАЊУ ВИСИНЕ НОВЧАНЕ ПОМОЋИ ЧЛАНОВИМА ПОРОДИЦА ЧИЈИ СУ ХРАНИОЦИ НА ОБАВЕЗНОЈ ВОЈНОЈ СЛУЖБИ

1. У Одлуци о одређивању висине новчане помоћи члановима породица чији су храниоци на обавезној војној служби („Службени лист ФНРЈ", бр. 19/59 и 50/59) у тачки I мењају се износи новчане помоћи и то:

1) под 1 износ „5.200" замењује се износом „5 700"
2) под 2 износ „4.500" замењује се износом „4.950"
3) под 3 износ „3.800" замењује се износом „4 200"
4) под 4 износ „2.800" замењује се износом „3.100"
5) под 5 износ „1.400" замењује се износом „1 550"

2. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ", а примењиваће се од 1. јануара 1961. године.

Р. п. бр. 30
2. марта 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, **Вељко Зековић**, с. р.

Потпредседник, **Мијалко Тодоровић**, с. р.

144.

На основу члана 35, у вези са чланом 204 став 3. Закона о удруживању и пословној сарадњи у привреди („Службени лист ФНРЈ", бр. 28/60), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОБАВЕЗНОМ УЧЛАЊАВАЊУ ОДРЕЂЕНИХ ПОГОНСКИХ И ПОСЛОВНИХ ЈЕДИНИЦА У КОМОРЕ ДРУГИХ ОБЛАСТИ ПРИВРЕДЕ

1. У среске трговинске коморе обавезно се учлањују продавнице произвођачких предузећа и издавачко-штампарских предузећа.

Ако која привредна организација из става 1. ове тачке на подручју истог среза има више продавница, онда се све њене продавнице на подручју истог среза заједнички учлањују у среску трговинску комору, бирају једног представника за скупштину коморе и плаћају један чланови допринос.

Ако су републичким законом, уместо среске трговинске коморе, основане општинске трговинске коморе, а произвођачко односно издавачко-штампарско предузеће има више продавница на подручју за које је основана општинска комора, онда се све продавнице на томе подручју заједнички учлањују у општинску трговинску комору, бирају једног представника за скупштину коморе и плаћају један чланови допринос комори.

2. У угоститељску комору обавезно се учлањују раднички ресторани и мензе привредних организација, друштвених организација и установа и одмаралишта истих организација и установа које пружају пансионске услуге, угоститељске јединице природних лечилишта (бањских и климатских) и лечилишта установа и завода за социјално осигурање, као и угоститељске јединице транспортних привредних организација.

Ако које бродарско предузеће у своме саставу има више бродова са угоститељским јединицама, односно ако нека друга транспортна привредна организација има у своме саставу више угоститељских јединица, онда се ове угоститељске јединице заједнички учлањују у угоститељску комору и плаћају један чланови допринос комори.

3. У Савезну индустријску комору обавезно се учлањују индустријски млински погони који се не налазе у саставу млинских предузећа, већ у саставу других привредних организација (предузећа за промет житарица, пољопривредних добара и земљорадничких задруга), као и индустријски погони за производњу шпирита у саставу пољопривредних организација.

4. У пољопривредно-шумарске коморе обавезно се учлањују погони за експлоатацију (искоришћавање) шума у саставу предузећа дрвне индустрије.

5. У Савезну саобраћајну комору, ако је то дозвољено њеним статутом, могу се учлањивати транспортне погонске јединице које нису у саставу транспортних предузећа и погонске јединице за укрцавање, искрцавање и складиштење у поморским лукама које нису у саставу предузећа за лучке претоварне услуге, него у саставу других привредних организација, ако се баве вршењем превоза односно укрцавањем, искрцавањем и складиштењем робе за рачун трећих лица.

6. Сервиси стамбених заједница за друштвену исхрану, ако је то дозвољено статутом, могу се учлањивати у угоститељске коморе.

7. У среске занатске коморе, ако је то дозвољено статутом коморе, могу се учлањавати и занатске погонске и услужне јединице које нису у саставу занатских организација, него у саставу привредних организација других области привреде (угоститељских предузећа, трговинских предузећа, саобраћајних предузећа и сл.), ако врше делатност и за трећа лица.

У среске занатске коморе могу се учлањивати и сервиси стамбених заједница које се баве непосредним вршењем услуга за потребе домаћинства и вршењем послова текућег одржавања стамбених зграда за потребе кућних савета и грађана.

8. Погонске и пословне јединице које се по одредбама ове одлуке обавезно учлањују у одређену комору, а досада нису биле учлањене у комори, дужне су поднети пријаву за учлањивање у року од 30 дана од дана ступања на снагу ове одлуке.

9 Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о обавезном учлањавању одре-

ђених погонских и пословних јединица у коморе других области привреде („Службени лист ФНРЈ", бр. 15/58).

10. Ова одлука ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

Р. п. бр. 39
22. фебруара 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, **Вељко Зековић**, с. р. Потпредседник, **Едвард Кардељ**, с. р.

145.

На основу члана 34. став 3, у вези са чланом 204. став 3. Закона о удруживању и пословној сарадњи у привреди („Службени лист ФНРЈ", бр. 28/60), Савезно извршно веће доноси

ОДЛУКУ

О ОБАВЕЗНОМ УЧЛАЊИВАЊУ ОДРЕЂЕНИХ ПРИВРЕДНИХ ОРГАНИЗАЦИЈА У КОМОРЕ ЗА ШИРА ПОДРУЧЈА

1. У републичке трговинске коморе обавезно се непосредно учлањују трговинска предузећа која се искључиво баве пословима извоза и увоза, предузећа за међународну шпедицију, предузећа за међународно трговинско посредовање и предузећа за заступање иностраних фирми која су уписана у Спољнотрговински регистар, као и заједнице предузећа за промет житарица.

2. Даном ступања на снагу ове одлуке престаје да важи Одлука о обавезном учлањивању одређених привредних организација у коморе за шира подручја („Службени лист ФНРЈ", бр. 15/58).

3. Ова одлука ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Р. п. бр. 31
22. фебруара 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар, **Вељко Зековић**, с. р. Потпредседник, **Мијалко Тодоровић**, с. р.

146.

На основу тачке 2. став 2. Одлуке о одређивању највиших продајних цена за поједине производе („Службени лист ФНРЈ", бр. 9/61), савезни Државни секретаријат за послове финансија издаје

НАРЕДБУ

О ОБРАЧУНАВАЊУ И УПЛАЋИВАЊУ РАЗЛИКЕ У ЦЕНАМА НАСТАЛЕ ПОВЕЋАЊЕМ ЦЕНА ДОМАЋЕ СИРОВЕ КОЖЕ

1. Привредне организације које се баве откупом и прометом домаће сирове коже, осим кланица, дужне су утврдити и пријавити залихе тих производа затечене код њих на дан ступања на снагу Одлуке о одређивању највиших продајних цена за поједине производе (у даљем тексту: Одлука), као и обрачунати и уплатити разлику у ценама између цена одређених у тачки 1. Одлуке о одређивању највиших продајних цена за сирову кожу („Службени лист ФНРЈ", бр. 26/60) и цена одређених у тачки 2. Одлуке, за следеће врсте домаћих сирових кожа, и то:

			Дин/кг
1) говеђа, истресена од соли, до 17 кг тежине:	категорија	А	55
	„	Б	50
	„	Ц	45
2) говеђа, истресена од соли, преко 17 до 26 кг тежине:	категорија	А	45
	„	Б	40
	„	Ц	35
3) говеђа, истресена од соли, преко 26 кг тежине:	категорија	А	40
	„	Б	35
	„	Ц	30
4) јунећа, без главе и ногу, истресена од соли:	категорија	А	80
	„	Б	70
	„	Ц	65
5) телећа, без главе и ногу, истресена од соли:	категорија	А	120
	„	Б	110
	„	Ц	95
6) ситна овчија, кавлак, вуната и шишана, сува:	прима	А	110
	II	А	80
	III	А	55
	IV	А	25
7) ситна јагњећа, сува:	прима	А	115
	II	А	87
	III	А	60
	IV	А	27
8) коњска, истресена од соли			25
9) козја, сува			80

2. За производе из тачке 1. ове наредбе који су се на дан утврђивања залиха и обрачунавања разлике у ценама затекли на путу, обрачунавање и уплаћивање разлике у ценама по одредбама ове наредбе дужан је извршити прималац тих производа. Прималац производа није дужан извршити обрачунавање и уплаћивање разлике у ценама ако потврдом органа управе општинског народног одбора надлежног за послове финансија на чијем се подручју налази седиште пошиљаоца тих производа докаже да је пошиљалац разлику у ценама обрачунао и уплатио.

3. Привредне организације из тачке 1. ове наредбе које су дужне обрачунати и уплатити разлику у ценама из те тачке, поднеће органу управе општинског народног одбора надлежном за послове финансија на чијем се подручју налази њихово седиште извештај о затеченим залихама кожа и о износу разлике у ценама за те залихе.

Извештај из става 1. ове тачке мора се поднети у року од 15 дана од дана ступања на снагу ове наредбе. За накнадно примљене пошиљке кожа, извештај ће се поднети у року од 3 дана од дана приспећа пошиљке. Извештај мора садржати податке о врсти кожа из тачке 1. ове наредбе, о количини и вредности залиха на дан пописивања и обрачунавања, и обрачун разлике по јединици мере за сваку врсту кожа и за укупну количину.

4. Орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија дужан је на основу прегледа књиговодствене евиденције односно прегледа на месту где се залихе кожа налазе, проверити тачност извршеног пописа залихе кожа из тачке 1. ове наредбе, односно тачност извештаја о утврђеним залихама и обрачунатим разликама у ценама за те залихе. Ако утврди да разлике у ценама нису обрачунате или уплаћене, односно да су погрешно обрачунате или уплаћене, орган управе општинског народног одбора надлежан за послове финансија дужан је против одговорних лица предузети одговарајуће мере и наплатити тачно утврђене разлике у ценама, као и затезну камату.

5. Разлике у ценама из тачке 1. ове наредбе уплатиће се код банке у року од 30 дана од дана ступања на снагу ове наредбе, у корист рачуна број 338509 — Разлике у цени домаће сирове коже.

6. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 07-8233/1
11. марта 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с. р.

147.

На основу члана 70. став 1. тачка 6. и став 2. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ", бр. 49/59, 9/60 и 19/60), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О МИНИМАЛНОЈ ОТКУПНОЈ ЦЕНИ ШЕЋЕРНЕ РЕПЕ РОДА 1961. ГОДИНЕ

1. Привредне организације које се баве производњом шећера (фабрике шећера) куповаће од земљорадничких задруга, пољопривредних добара, економија и сељачких радних задруга (у даљем тексту: пољопривредне организације) шећерну репу рода 1961. године по цени која не може бити нижа од 6,50 динара за 1 килограм.

Фабрике шећера могу са пољопривредним организацијама уговарати куповину шећерне репе и по дигестији. У том случају цена из става 1. ове тачке важи за шећерну репу са дигестијом од 15,5%. За сваки цео проценат веће или мање дигестије од 15,5%, минимална цена се повећава односно смањује за 0,40 динара за 1 килограм, с тим да се разломци узимају у обзир.

2. Цене из тачке 1. ове наредбе важе за чисту репу по одбитку тежине страних примеса, земље и неисправно одрезаних глава, лишћа, жилица и репића, франко утоварна станица у месту продавца а по избору купца — уз железничку, бродску односно камионску рампу, кеј или дизалицу, припремљено за утовар у превозно средство.

3. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 1351/1
2. марта 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

148.

На основу члана 70. став 1. тачка 6. и став 2. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ", бр. 49/59, 9/60 и 19/60) у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ОТКУПНИМ ЦЕНАМА ДУВАНА РОДА 1961. ГОДИНЕ

1. Контрахирање и преузимање дувана рода 1961. године вршиће овлашћене привредне организације по следећим откупним ценама за поједине типове дувана:

А. За македонски ароматични тип дувана

	Дин/кг
1) Сорта „Јака" и „Џебел"	
Класа I	2.200
„ II	1.700
„ IIIа	1.300
„ IIIб	1.000
„ IVа	760
„ IVб	520
„ V	300
„ VI	120
Буђави дуван	40
2) Сорта „Прилеп"	
Класа I	1.800
„ II	1.400
„ IIIа	1.000
„ IIIб	790
„ IVа	580
„ IVб	410
„ V	250
„ VI	100
Буђави дуван	40

В. За македонски допунски тип дувана

1) Сорта „Јака" и „Џебел"	
Класа I	800
„ II	650
„ III	440
„ IV	270
„ V	160
„ VI	80
Буђави дуван	40
2) Сорта „Прилеп"	
Класа I	500
„ II	400
„ III	300
„ IV	200
„ V	100
„ VI	80
Буђави дуван	40
3) Сорта „Бајина Башта"	
Класа I	850
„ II	650
„ III	440
„ IV	300
„ V	150
„ VI	80
Буђави дуван	40

В. За тип дувана „Отља"

Класа I	850
„ II	670
„ IIIа	520
„ IIIб	420
„ IVа	330
„ IVб	240
„ Vа	170
„ Vб	100
„ VI	80
Буђави дуван	40

Г. За тип дувана „Просочан"

Класа I	550
„ II	440
„ III	330
„ IV	220
„ V	110
„ VI	80
Буђави дуван	40

Д. За херцеговачки тип дувана
(Сорта „Равњак")

	Дин/кг
Класа Iа	930
„ Iб	770
„ IIа	660
„ IIб	550
„ IIIа	460
„ IIIб	370
„ IVа	310
„ IVб	250
„ Vа	190
„ Vб	130
„ VI	80
Буђави дуван	40

Ђ. За босански тип дувана
(Сорта „Равњак")

Класа I	530
„ II	410
„ III	290
„ IV	190
„ V	120
„ VI	70
Буђави дуван	40

Е. За војвођански тип дувана
(Сорте „Нова Црња", „Сегединска ружа" и „Зрењанин")

Класа I	230
„ II	200
„ III	170
„ IV	130
„ V	100
„ VI	70
Буђави дуван	30

Ж. За тип дувана „Подравка"

Класа I	290
„ II	240
„ III	200
„ IV	150
„ V	110
„ VI	70
Буђави дуван	40

З. За тип дувана „Светла Вирџинија"

Класа I	630
„ II	450
„ III	320
„ IV	210
„ V	130
„ VI	70
Буђави дуван	40

И. За истарски тип дувана

1) Суви дуван

Класа I	1.430
„ II	1.100
„ IIIа	780
„ IIIб	630
„ IVа	480
„ IVб	340
„ V	200
„ VI	90
Буђави дуван	40

2) Зелени дуван

	Дин/кг
I пуна кондиција	50
1. степен оштећења	40
2. степен оштећења	20
3. степен оштећења	10
II пуна кондиција	35
1. степен оштећења	25
2. степен оштећења	10
3. степен оштећења	8
III пуна кондиција	25
1. степен оштећења	12
2. степен оштећења	8
3. степен оштећења	4

2. Цене из тачке 1. ове наредбе важе франко вагон или магацин откупне станице, по избору купца.

Дувани у балама (чекијама) који представљају мешавину две суседне класе, откупљиваће се по цени за нижу класу.

Ако дувани у балама представљају мешавину више класа, вештачењем ће се утврдити средња класа и откупљиваће се по цени за прву нижу класу од утврђене средње класе.

Дуване у нискама (нескалупљене) могу овлашћене привредне организације откупљивати по ценама које су за 15% ниже од цена прописаних у тачки 1. ове наредбе за исти тип, сорту и класу дувана. Ако ове организације не желе да преузимају дуван у нискама, морају то унапред предвидети у уговору о контрахирању са произвођачима дувана.

Неуобичајено влажни дувани, поред тога што ће се одбити вештачењем утврђена сувишна влага, откупљиваће се по цени за једну класу ниже, а дувани VI класе — по цени за буђав дуван.

Дуванска ситњавина и дувански отпаци преузимају се без накнаде, а признају се у раздужењу само ако потичу од матичног листа.

Ако у дувану има буђавог дувана, количина овог дувана утврдиће се вештачењем и откупљиваће се по цени за буђав дуван.

Ако су песак, земља или други страни предмети помешани са дуваном, њихова тежина утврђена вештачењем одбиће се од тежине дувана.

Дувани оних типова из тачке 1. ове наредбе који нису контрахирани, откупљиваће се по ценама за једну класу ниже од цена које важе за односни тип дувана.

Дувани који нису предвиђени тачком 1. ове наредбе откупљиваће се по цени за VI класу војвођанског типа дувана — ако су здрави и употребљиви за прераду, а ако то нису — преузеће се без накнаде.

3. Овлашћене привредне организације приликом преузимања дувана по ценама из тачке 1. ове наредбе, дужне су придржавати се Мерила за класификацију дувана, која су саставни део Наредбе о откупним ценама дувана рода 1960 године („Службени лист ФНРЈ", бр. 18/60 и 52/60), а објављена су у Додатку „Службеног листа ФНРЈ", бр. 18/60 и измењена су и допуњена Наредбом о изменама и допунама Наредбе о откупним ценама дувана рода 1960 године („Службени лист ФНРЈ", бр. 52/60).

4. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 1087/1
11. марта 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

149.

На основу члана 70. став 1. тачка 6 и став 2. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ", бр. 49/59, 9/60 и 19/60), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О МИНИМАЛНИМ ОТКУПНИМ ЦЕНАМА ОДРЕЂЕНИХ УЉАРИЦА РОДА 1961. ГОДИНЕ

1. Привредне организације које се баве прерадом уљарица (фабрике уља) куповаће од земљорадничких задруга, пољопривредних добара, економија и сељачких радних задруга уљарице по ценама које не могу бити ниже од:

1) сунцокрет — — — — — —	50 динара
2) уљана репица — — — — —	65 „
3) рицинус — — — — — — —	85 „
4) маково (афионско) семе — — —	87 „
5) ланено семе — — — — — —	78 „
6) соја — — — — — — — —	60 „

Цене из става 1. ове тачке подразумевају се за 1 килограм франко магацин, вагон, шлеп или друго превозно средство у месту продавца а по избору купца.

2. Цена из тачке 1. став 1. под 1 ове наредбе важи за сунцокрет који садржи 30% уља, 13% влаге и 3% нечистоће.

За сваки цео проценат садржаног уља више или мање од 30%, минимална цена се повећава односно смањује за 1,25 динара по 1 килограму, с тим да се разломци не узимају у обзир.

За сваки цео проценат влаге више или мање од 13% и за сваки цео проценат нечистоће више или мање од 3%, минимална цена се смањује односно повећава за 0,50 динара по 1 килограму, с тим да се разломци не узимају у обзир.

3. Цене из тачке 1. став 1. под 2, 3, 4. и 5. ове наредбе важе за просечан квалитет тих уљаница уобичајен у промету.

4. Цена из тачке 1. став 1. под 6 ове наредбе важи за соју која садржи 15% уља, 13% влаге и 2% нечистоће.

5. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 1086/1
2. марта 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

150.

На основу члана 70. став 1. тачка 6. и став 2. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ", бр. 49/59, 9/60 и 19/60), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О МИНИМАЛНИМ ОТКУПНИМ ЦЕНАМА КОНОПЉИНЕ СТАБЉИКЕ, СИРОВОГ ПАМУКА И СИРОВИХ СВИЛЕНИХ ЧАУРА У 1961. ГОДИНИ

1. Привредне организације које се баве прерадом конопље, памука и сирових свилених чаура (кудељаре, организације за егренирање памука, организације за откуп и гушење свилених чаура) куповаће од земљорадничких задруга, пољопривредних добара, економија и сељачких радних задруга у 1961. години те производе по ценама које не могу бити ниже од следећих цена за 1 килограм, и то за:

1) конопљину стабљику:

I класе	16 динара
II класе	13 динара
III класе	9 динара
IV класе	6 динара

2) сирови памук:

I класе, просечног рандмана 31	160 динара
II класе, просечног рандмана 30	140 динара
III класе, просечног рандмана 30	125 динара

3) сирове свилене чауре:

а) јапанске беле расе	I класе	700 динара
	II класе	430 динара
	III класе	80 динара
б) остале расе	I класе	560 динара
	II класе	430 динара
	III класе	80 динара

Цене из става 1. ове тачке подразумевају се за конопљину стабљику франко магацин, вагон, шлеп или друго превозно средство по избору купца, а за сирови памук и сирове свилене чауре франко откупно место купца.

2. Цене из тачке 1. став 1. под 1 и 3 ове наредбе важе за конопљину стабљику и сирове свилене чауре одређене класе уобичајеног квалитета у промету, а цене из тачке 1. став 1. под 2 ове наредбе важе за сирови памук са 9,5% влаге.

3. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 1085/1
3. марта 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

151.

На основу члана 70. став 1. тачка 5. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ", бр. 49/59, 9/60 и 19/60), у сагласности са Секретаријатом Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство, савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ

О ИЗМЕНИ НАРЕДБЕ О ОДРЕЂИВАЊУ УСЛОВА ПОД КОЈИМА СЕ МОЖЕ ВРШИТИ КОНТРАХИРАЊЕ ДУВАНА

1. У Наредби о одређивању услова под којима се може вршити контрахирање дувана („Службени лист ФНРЈ", бр. 20/57, 48/57 и 3/60) у тачки 4. став 1. текст под 1. и 2. мења се и гласи:

„1) за ситнолисне сорте дувана типа „Јака" и „Прилеп" и за остале типове ситнолисних сорти дувана, укључујући и „Истру" — од 10.000 струкова;

2) за крупнолисне сорте дувана — од 3.000 струкова."

2. Ова наредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 601/2
8. фебруара 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

152.

На основу тачке 2. Одлуке о продајним ценама дувана и дуванских прерађевина („Службени лист ФНРЈ", бр. 39/58), савезни Државни секретаријат за послове робног промета издаје

НАРЕДБУ
О ПРОДАЈНИМ ЦЕНАМА ЗА ПОЈЕДИНЕ НОВЕ ВРСТЕ ЦИГАРЕТА

1. Одређују се цене у продаји на мало за нове врсте цигарета:

1) „Лотос" — филтер — — 70 дин. за 20 комада.

Ова цена важи за цигарете „Лотос" — филтер, калибра 8,25 мм, дужине 70 мм (са филтером), упаковане у бланкетима са уметком алуминијумфолије и са целофанским омотачем по 20 комада.

2) „Јахорина" — — 40 динара за 20 комада.

Ова цена важи за цигарете „Јахорина", калибра 8 мм, дужине 67 мм, упаковане у бланкетима (меко паковање) по 20 комада.

3) „Филтер — Прилеп" — — 70 динара за 20 комада.

Ова цена важи за цигарете „Филтер — Прилеп", калибра 8 мм, дужине 72 мм (са филтером), упаковане у картонским кутијама са уметком пергамина или у бланкетима (меко паковање) са уметком станиол-папира и са целофанским омотачем по 20 комада.

2. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 1335/1
28. фебруара 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове робног промета,
Марјан Брецељ, с. р.

153.

На основу члана 65. став 3. Уредбе о девизном пословању („Службени лист ФНРЈ", бр. 2/61) и тачке 2. Одлуке о утврђивању премија за извезену робу и за услуге извршене за поручиоце из иностранства („Службени лист ФНРЈ", бр. 10/61), у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија и савезним Државним секретаријатом за послове робног промета, Комитет за спољну трговину издаје

НАРЕДБУ
О ОДРЕЂИВАЊУ ВРСТА РОБЕ И УСЛУГА ПРИ ЧИЈЕМ ЋЕ СЕ ИЗВОЗУ ДАВАТИ ПРОПИСАНЕ ПРЕМИЈЕ ЗА ОСТВАРЕНЕ ДЕВИЗЕ

1. Привредним организацијама које извозом робе и услуга наведених у овој наредби остваре девизе даваће се, према врсти робе односно услуга, једна од премија утврђених Одлуком у утврђивању премија за извезену робу и за услуге извршене за поручиоце из иностранства.

2. Премије из тачке 1. ове наредбе даваће се у процентима одређеним у тачки 3. ове наредбе. Ови проценти примењиваће се на основицу добивену прерачунавањем иностране продајне цене односне робе или услуге франко југословенска граница по јединственом обрачунском курсу утврђеном у тачки 1. став 1. Одлуке о утврђивању обрачунског курса за плаћање и наплате у промету са иностранством („Службени лист ФНРЈ", бр. 2/61).

3. Премије за поједине врсте робе односно услуге износе:

у грани 113 (Нафта):

1) Чађ — — — — — — — — — — 22%

у грани 114 (Црна металургија):

1) Ваљани производи од челика — — 10%
2) Бешавне цеви — — — — — — 10%
3) Шавне цеви — — — — — — — 10%

у грани 115 (Обојена металургија):

1) Руда боксита — — — — — — — — 10%
2) Глиница — — — — — — — — — 10%
3) Пиритни концентрат — — — — 10%
4) Хромни концентрат — — — — — 10%
5) Остали концентрати, осим оловног концентрата — — — — — — — — — 10%
6) Фероманган и силикоманган — — — 10%
7) Ферохром — — — — — — — — 10%
8) Феросилицијум — — — — — — — 10%
9) Остале феролегуре — — — — — 10%
10) Антимон регулус и крудум — — — 10%
11) Ваљани, пресовани и вучени производи од алуминијума и алуминијумских легура — — — — — — — — — — 10%

у грани 116 (Неметали):

1) Шамотни производи — — — — — 10%
2) Каустично печени магнезит — — — 10%
3) Синтер-магнезит — — — — — — 10%
4) Базичне опеке — — — — — — — 10%
5) Производи од киселгура — — — — 10%
6) Силика-производи — — — — — 10%
7) Азбестно брашно и влакно VI и VII класе (по JUS-u) — — — — — — 22%
8) Фелдспат — — — — — — — — — 22%
9) Бентонит сирови — — — — — — — 10%
10) Бентонит прерађени — — — — — — 22%
11) Активна глина — — — — — — — 22%
12) Гипс печени — — — — — — — — 10%
13) Шупље стакло — — — — — — — 22%
14) Равно стакло — — — — — — — — 22%
15) Оптичко стакло и наочари за корекцију вида — — — — — — — — 22%
16) Стаклена вуна — — — — — — — 22%
17) Керамика — — — — — — — — — 22%
18) Електропорцелан — — — — — — — 22%
19 Барит — — — — — — — — — — 10%
20) Цемент — — — — — — — — — — 10%
21) Кварцит обрађени (силекс, кугле, сегменти) — — — — — — — — — 10%
22) Остали производи, осим кварцног и ливачког песка, кварцита природног-необрађеног, корунда природног, белог (ватросталног) боксита, каолина и сирове ватросталне и керамичке глине, сировог магнезита, стакленог и порцеланског крша, природних брусова, сировог гипса, кречњака, тупине и лапорца — 10%

у грани 117 (Метална индустрија):

1) Одливци, откивци и отпресци — — 10%
2) Ексери — — — — — — — — — 10%
3) Бодљикава жица — — — — — — 10%

4) Плетиво и платно од жице и остали жичани производи — — — — — 10%
5) Електроде за заваривање — — — — 10%
6) Цеви и спојеви ливени — — — — 10%
7) Фитинзи и прирубнице — — — — 10%
8) Санитарни уређаји — — — — — 10%
9) Арматуре — — — — — — — — 10%
10) Котлови и радијатори — — — — 10%
11) Окови и прибор — — — — — — 10%
12) Материјал за спајање и причвршћивање — — — — — — — — — 10%
13) Ланци — — — — — — — — 10%
14) Металне конструкције — — — — 10%
15) Емајлирано посуђе — — — — — 10%
16) Посуђе, осим емајлираног — — — 22%
17) Метална амбалажа — — — — — 10%
18) Утензилије — — — — — — — 10%
19) Вагонети — јамска колица — — — 22%
20) Железнички вагони и делови — — 22%
21) Приколице — — — — — — — 22%
22) Мотоцикли, мопеди и скутери, и делови — — — — — — — — — 22%
23) Метални намештај — — — — — 22%
24) Производи за широку потрошњу — — 22%
25) Машине и уређаји, и делови — — — 32%
26) Енергетска постројења, и делови — — 32%
27) Мотори са унутрашњим сагоревањем, и делови — — — — — — — — 32%
28) Трактори, машине, справе и оруђа за пољопривреду, и делови — — — — 32%
29) Дизалице, и делови — — — — — 32%
30) Ваге, и делови — — — — — — 32%
31) Локомотиве, и делови — — — — 32%
32) Алати и направе — — — — — — 32%
33) Камиони и аутобуси, и делови — — 32%
34) Путнички аутомобили, и делови — — 32%
35) Бицикли, и делови — — — — — 22%
36) Производи прецизне механике и делови 32%
37) Инструменти, апарати и прибор за медицину, ветерину и зубарство, и делови — — — — — — — — — 32%
38) Справе, опрема и прибор за фискултуру, и делови — — — — — — 32%
39) Ватрогасни апарати, и делови — — 32%
40) Оружје за лов — — — — — — 32%
41) Средства за ваздушни саобраћај, и делови — — — — — — — — — 32%
42) Остали производи — — — — — 10%

у грани 118 (Бродоградња):

1) Бродови са сопственим погоном — — 22%
2) Мањи пловни објекти — — — — 10%

у грани 119 (Електроиндустрија):

1) Производи електромашиноградње, и делови — — — — — — — — 32%
2) Електроинсталациони материјал — — 22%
3) Галвански елементи и акумулатори — 22%
4) Расветна тела и сијалице — — — 22%
5) Електрични апарати за домаћинство, и делови — — — — — — — — 32%
6) Мерни инструменти, и делови — — 32%
7) Високофреквентни телекомуникациони и акустични инструменти, и делови — 32%
8) Телефонски и телеграфски уређаји, и делови — — — — — — — — 32%
9) Кино-пројектори, и делови — — — 32%
10) Грамофонске плоче — — — — — 22%
11) Остали производи, осим производа кабловске индустрије — — — — — 22%

у грани 120 (Хемијска индустрија):

1) Натријум хидроксид — каустична сода 10%
2) Натријум карбонат — калцинирана сода — — — — — — — — — 10%
3) Азотна киселина — — — — — — 10%
4) Калцијум карбид — — — — — — 10%
5) Амонијум нитрат — — — — — — 10%
6) PVC — прах и гранулат — — — — 10%
7) Прерађевине од пластичних материја 22%
8) Боје и лакови — — — — — — — 10%
9) Лекови — — — — — — — — 22%
10) Експлозиви и барути — — — — — 22%
11) Бакар сулфат — плави камен — — 10%
12) Суперфосфат — — — — — — — 10%
13) Остали хемијски производи, осим непоменутих хемијских елемената, основних киселина и база, сребра нитрата, зубарске живе, уља од кадуље, отпадака од прераде костију, живиног преципитата и живиног хлорида — сублимата — — — — — — — — 22%

у грани 121 (Индустрија грађевинског материјала):

1) Украсни камен необрађен (блокови) 10%
2) Украсни камен обрађен (плоче и др.) 22%
3) Кровна лепенка — — — — — — 10%

у грани 122 (Дрвна индустрија):

1) Плоче од дрвета — — — — — — 10%
2) Паркет — — — — — — — — — 10%
3) Грађевинска столарија — — — — 10%
4) Коларске израђевине — — — — — 10%
5) Монтажне дрвене куће и делови — — 10%
6) Алат од дрвета — — — — — — 10%
7) Дрвна галантерија, обична — — — 10%
8) Дрвна галантерија, фина — — — — 22%
9) Столице од савијеног дрвета — — — 10%
10) Намештај — — — — — — — — 32%
11) Оловке — — — — — — — — — 32%
12) Шибице — — — — — — — — — 32%
13) Производи плетарства, од комушине, рогоза, сламе и сл. — — — — — 10%
14) Производи плетарства, од шибе и прућа — — — — — — — — 22%
15) Остали финални производи од дрвета 32%
16) Екстракти за штављење — — — — 32%
17) Остали производи суве дестилације дрвета — — — — — — — — 22%
18) Ретортни угаљ — — — — — — 10%

у грани 123 (Индустрија дрвењаче, целулозе и папира):

1) Сулфитна целулоза — — — — — 10%
2) Папири и картони, осим цигаретног папира и натрон-папира и врећа — — 10%
3) Лепенке — — — — — — — — 10%
4) Израђевине од хартије — — — — 10%

у грани 124 (Текстилна индустрија):

1) Памучни конац — — — — — — 10%
2) Памучне тканине и ћебад — — — 10%
3) Памучна трикотажа, плетена роба, чарапе и позаментерија — — — — 10%
4) Конфекција од памучних тканина — 10%
5) Вунене тканине и ћебад — — — — 10%
6) Вунена трикотажа, плетена роба, чарапе и позаментерија — — — — 10%
7) Вунена конфекција — — — — — 10%
8) Теписи машински ткани — — — — 10%
9) Теписи ручно ткани — — — — — 32%
10) Шешири, туљци и береа — — — — 10%
11) Технички филц и утензилије — — 10%

12) Приглавци — — — — — — — 22%
13) Ланено предиво — — — — — — 10%
14) Ланене тканине и цираде — — — 10%
15) Кудељно предиво — — — — — 10%
16) Кудељни канап и ужарија — — — 10%
17) Кудељне тканине, вреће, цираде и црева — — — — — — — — — 10%
18) Јутене тканине и вреће — — — — 10%
19) Производи од кокоса, маниле и сисала 10%
20) Греж — — — — — — — — — 10%
21) Предиво од природне свиле — — — 10%
22) Тканине од природне свиле — — — 10%
23) Конфекција од тканине од природне свиле — — — — — — — — 10%
24) Ауто-корд — — — — — — — 10%
25) Тканине и ћебад од вештачких и синтетичких влакана — — — — — 10%
26) Трикотажа, плетена роба, чарапе и позаментерија од вештачког и синтетичког предива — — — — — — — 10%
27) Конфекција од вештачких и синтетичких тканина — — — — — 10%
28) Производи домаће радиности — — — 32%
29) Кишобрани и сунцобрани — — — 10%
30) Остали текстилни производи, осим вуненог влакна и предива, ланеног влакна, кудељног влакна, чаура (кокона) свилених буба, вештачких и синтетичких влакана, предива од вештачких и синтетичких влакана, текстилних отпадака и осталих непоменутих текстилних влакана и предива — — — 10%

у грани 125 (Индустрија коже и обуће):

1) Длака сортирана (чекиња) — — — 22%
2) Технички производи, спортски реквизити, запрежни и јахаћи прибор и сл. 10%
3) Кожна галантерија — — — — — 22%
4) Кожни производи домаће радиности 10%

у грани 126 (Индустрија гуме):

1) Гумена обућа — — — — — — — 10%
2) Остали гумени производи, осим старе гуме и регенерата од гуме — — — 10%

у грани 127 (Прехрамбена индустрија):

1) Воћне полупрерађевине — — — — 10%
2) Воћне финалне прерађевине — — — 32%
3) Полупрерађевине од поврћа — — — 10%
4) Парадајз — пире — — — — — — 22%
5) Финалне прерађевине од поврћа — — 32%
6) Скроб и скробне прерађевине — — 32%
7) Производи од шећера — — — — 22%
8) Производи од брашна са шећером — 32%
9) Шпиритус — — — — — — — — 32%
10) Какао производи — — — — — — 10%
11) Слатка и жестока алкохолна пића — 32%
12) Вински дестилат — — — — — — 32%
13) Природна вина — — — — — — 10%
14) Десертна вина — — — — — — 32%
15) Индустријска вина — — — — — 32%
16) Воћна вина — — — — — — — 22%
17) Бекон — — — — — — — — 22%
18) Заклана живина — — — — — — 10%
19) Сухомеснати производи — — — — 10%
20) Кобасичарски производи — — — — 22%
21) Конзерве од меса — — — — — — 32%
22) Конзерве и паста од рибе — — — 32%
23) Домаћи зачини и зачинско биље — — 10%
24) Сирова јестива и техничка уља — — 10%
25) Концентроване супе — — — — — 10%

у грани 128 (Графичка индустрија):

1) Штампани отисци — — — — — — 32%
2) Фото-разгледнице и фотографије — 10%
3) Повези и књиговезничке обраде — — 22%

у грани 129 (Индустрија дувана):

1) Ферментисани и неферментисани дуван у листу — — — — — — — — — 10%
2) Дуванске прерађевине — — — — 22%

у грани 130 (Филмска индустрија):

1) Лиценце за филмове, сторије за филмске новости и делови филмова — — 32%
2) Рекламни материјал уз филм — — 32%
3) Филмске производне услуге и копартицинација — — — — — — — 32%

у грани 131 (Геолошка истраживања):

1) Геолошке услуге — — — — — — 22%

у грани 211 (Ратарство):

1) Семе житарица, индустријског, повртног и крмног биља и цвећа — семенска роба — — — — — — — — 10%

у грани 214 (Сточарство):

1) Јаја у љусци — — — — — — — 10%

у грани 216 (Домаћа прерада пољопривредних производа):

1) Суво воће, осим суве шљиве и суве вишње „мараска" — — — — — 10%
2) Суво поврће — — — — — — — 10%

у грани 313 (Експлоатација шума):

1) Дрвени угаљ — — — — — — — 10%
2) Лековито биље, осим кадуље и камилице — — — — — — — — — 22%

у грани 511 (Железнички саобраћај):

1) Железничке услуге превоза робе у лучком транзиту — — — — — — 10%

у грани 512 (Поморски саобраћај):

1) Бродске услуге у међународним превозима дуге пловидбе — — — — 10%
2) Бродске услуге велике обалне пловидбе при извозу, увозу и транзиту — — 10%
3) Бродске услуге мале обалне пловидбе при извозу, увозу и транзиту — — 22%
4) Бродске услуге танкерске пловидбе при извозу, увозу и транзиту — — 10%
5) Услуге тегљења, спасавања и вађења потопљених бродова и услуге дизалица 10%

у грани 513 (Речни саобраћај):

1) Речне бродске услуге при извозу, увозу и транзиту — — — — — — 32%

у грани 515 (Друмски саобраћај):

1) Камионске услуге при извозу, увозу и транзиту — — — — — — — — 22%
2) Аутобуске услуге, за девизе — — — 22%
3) Услуге ауто-хладњачама при извозу, увозу и транзиту — — — — — — 22%

4. Ова наредба примењиваће се на послове извоза закључене од дана ступања на снагу ове наредбе, као и на оне послове извоза који су закључени пре тог дана али до тог дана нису у целини или су делимично извршени, с тим што ће се код ових послова примењивати само на неизвршени део посла.

Привредне организације имају право да бирају да ли ће се на неизвршени део послова из става 1. ове тачке, као и на оне послове извоза који су, без обзира кад су закључени, извршавани од 1. јануара

1961. године до дана ступања на снагу ове наредбе, применити ова наредба или Одлука о обрачунавању разлике у ценама при увозу и извозу („Службени лист ФНРЈ", бр. 54/55, 22/56, 6/58, 23/58, 14/59 и 40/60) и прописи донети на основу ње, као и други прописи који су, поред осталог, регулисали обрачунавање разлике у ценама при увозу и извозу, а који су важили односно који су се примењивали до дана ступања на снагу ове наредбе.

5. Ова наредба ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

П. бр. 2029
8. марта 1961. године
Београд

Председник
Комитета за спољну трговину,
Сергеј Крајгер, с. р.

154.

На основу члана 49. став 3, у вези са чланом 71. Уредбе о девизном пословању („Службени лист ФНРЈ", бр. 2/61) и са тачком 3. Одлуке о утврђивању обрачунског курса за плаћања и наплате у промету са иностранством („Службени лист ФНРЈ", бр. 2/61), на предлог Народне банке, у споразуму са Комитетом за спољну трговину, савезни Државни секретаријат за послове финансија прописује

УПУТСТВО

О ПЛАЋАЊУ ОДРЕЂЕНИХ УСЛУГА У ПРОМЕТУ СА ИНОСТРАНСТВОМ

1. Под услугама, у смислу овог упутства, подразумевају се:

1) транспортне услуге у железничком, друмском, поморском, поморско-речном, речном и ваздушном саобраћају;

2) лучке и пристанишне услуге;

3) тегљење и спасавање бродова и других пловних објеката;

4) услуге поморских агенција;

5) услуге завода за класификацију бродова;

6) шпедитерске услуге;

7) услуге квантитативне и квалитативне контроле робе;

8) осигурање робе;

9) поштанско-телеграфско-телефонске услуге;

10) туристички послови са иностранством, осим угоститељских услуга.

Кад се у промету са иностранством плаћају таксе, накнаде и друге дажбине предвиђене у Закону о административним таксама („Службени лист ФНРЈ", бр. 28/59), Закону о судским таксама („Службени лист ФНРЈ", бр. 16/60), Решењу о висини накнада за услуге на јавним ваздухопловним пристаништима у Федеративној Народној Републици Југославији („Службени лист ФНРЈ", бр. 56/52), Наредби о висини накнада за услуге ваздухопловима приликом прелета преко територије Југославије („Службени лист ФНРЈ", бр. 32/59), Уредби о лучким накнадама („Службени лист ФНРЈ", бр. 100/47 и 12/51), и у другим прописима, поступиће се на начин одређен овим упутством за плаћање услуга из става 1. ове тачке.

2. Домаће привредне организације регистроване за вршење услуга у међународном промету наплаћују од домаћих корисника у земљи извршене услуге у динарима, без обзира да ли су те услуге извршене у земљи или у иностранству.

3. Домаће привредне организације регистроване за вршење услуга у међународном промету кад пружају иностраним корисницима услуге из тачке 1. овог упутства, наплаћују те услуге девизама.

4. Изузетно од одредбе тачке 3. овог упутства, железничка транспортна предузећа и предузећа пошта, телеграфа и телефона могу своје услуге за иностране релације наплаћивати од иностраних корисника и у динарима, ако је полазно место пружања тих услуга на територији Југославије.

5. Ако инострано лице преко домаће привредне организације као посредника користи домаће или инострано предузеће за пружање услуга из тачке 1. овог упутства, домаћи посредник који те услуге за рачун иностраног лица плаћа овим услужним предузећима дужан је домаћем предузећу уступити наплаћене девизе, а ради омогућавања плаћања иностраном предузећу наплатиће услуге од иностраног налогодавца у оним страним средствима плаћања у којима је дужан да их плати иностраном услужном предузећу, или ће их наплатити у конвертибилним девизама.

6 Ако домаће лице за пружање услуга из тачке 1. овог упутства користи инострано предузеће, непосредно или посредством неког домаћег предузећа, плаћа те услуге девизама које ће у ту сврху купити од Народне банке.

7. Девизе потребне Заједници Југословенских железница односно Заједници Југословенских пошта, телеграфа и телефона за исплату дуговних салда иностраним железницама и управама пошта, телеграфа и телефона продаваће Народна банка тим заједницама по важећем обрачунском курсу

8. Техничке одредбе за примену овог упутства донеће Народна банка, у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија.

9. Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ", а примењиваће се од 1. јануара 1961. године.

Бр. 09-7130
9. марта 1961. године
Београд

Државни секретар
за послове финансија,
Никола Минчев, с.р.

155.

На основу члана 27. ст. 2. и 3. и члана 28. став 2. Закона о удруживању и пословној сарадњи у привреди („Службени лист ФНРЈ", бр. 28/60), Секретаријат Савезног извршног већа за индустрију издаје

НАРЕДБУ

О ЗАНАТСКИМ ПРОИЗВОЂАЧКИМ ОРГАНИЗАЦИЈАМА КОЈЕ СЕ ОБАВЕЗНО УЧЛАЊУЈУ У САВЕЗНУ ИНДУСТРИЈСКУ КОМОРУ И О ВЕЋИМ ПРЕДУЗЕЋИМА ГРАЂЕВИНСКИХ ЗАНАТА КОЈА СЕ ОБАВЕЗНО УЧЛАЊУЈУ У САВЕЗНУ ГРАЂЕВИНСКУ КОМОРУ

1. Као занатске произвођачке организације које се у смислу члана 27. став 2. Закона о удруживању и пословној сарадњи у привреди обавезно учлањују у Савезну индустријску комору, сматрају се занатске произвођачке организације које располажу опремом, постројењима и уређајима (осим транспортних средстава), који служе за производњу, у вредности преко 30 милиона динара, рачунато по садашњој (отписној) вредности исказаној у завршном рачуну за 1959. годину.

Остале занатске произвођачке организације обавезно се учлањују према слободном избору, а на основу одлуке радничког савета, или у занатско-комуналне коморе или у Савезну индустријску комору.

2. Као већа предузећа грађевинских заната која се у смислу члана 28. став 1. обавезно учлањују у Савезну грађевинску комору, сматрају се предузећа грађевинских заната која искључиво или претежно врше послове за потребе грађевинарства и која располажу опремом, постројењима и уређајима (осим транспортних средстава), који служе за производњу, у вредности преко 30 милиона динара, рачунато по садашњој (отписној) вредности исказаној у завршном рачуну за 1959. годину.

Остала предузећа грађевинских заната обавезно се учлањују према слободном избору, а на основу одлуке радничког савета, или у занатско-комуналне коморе или у Савезну грађевинску комору.

3. Даном ступања на снагу ове наредбе престаје да важи Наредба о предузећима грађевинских заната која се обавезно учлањују у Савезну грађевинску комору („Службени лист ФНРЈ", бр. 14/58).

4. Ова наредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 1883
25. фебруара 1961. године
Београд

Секретар за индустрију,
Данило Кекић, с. р.

156.

На основу члана 25. у вези са чл. 6. и 10. Уредбе о стручном оспособљењу и звањима радника („Службени лист ФНРЈ", бр. 57/50) и члана 12 одељак II тачка 1. Уредбе о преношењу послова у надлежност савезних и републичких органа управе („Службени лист ФНРЈ", бр. 18/58 и 18/59), у сагласности са секретаријатима Савезног извршног већа за индустрију, за пољопривреду и шумарство и за саобраћај и везе, Секретаријат Савезног извршног већа за рад прописује

УПУТСТВО

О ИСПИТИМА ЗА СТИЦАЊЕ СТЕПЕНА СТРУЧНОГ ОБРАЗОВАЊА РАДНИКА НА ПРАКТИЧНОМ РАДУ У ПРИВРЕДНОЈ ОРГАНИЗАЦИЈИ

1. Стручну оспособљеност (стручну спрему) за вршење одређених послова стечену практичним радом у привредној организацији, признаје раднику привредна организација под условима и на начин предвиђен правилима привредне организације, правилником о радним односима или посебним правилником.

Радник коме је призната стручна спрема из става 1. ове тачке може стећи одговарајући степен стручног образовања под условима прописаним овим упутством.

Стручна спрема призната раднику од привредне организације у смислу става 1. ове тачке важи само за привредну организацију у којој је радник запослен.

На захтев радника, привредна организација издаје уверење о признатој стручној спреми.

2. Степен стручног образовања приученог (специјализованог) радника признаје управни одбор привредне организације у којој је радник запослен, на основу мишљења и предлога стручне комисије коју образује управни одбор.

Стручна комисија даје своје мишљење и предлоге после проверавања стручне оспособљености радника а према програму који утврђује привредна организација.

Привредна организација издаје уверење о признатом степену стручног образовања приученог радника.

3. Испит за степен стручног образовања квалификованог радника, може полагати радник који у привредној организацији врши послове који по својој сложености захтевају да их врши квалификовани радник, а има за вршење таквих послова стручну спрему признату од стране привредне организације.

4. Испит за степен стручног образовања висококвалификованог радника може полагати радник који у привредној организацији врши послове који по својој сложености захтевају да их врши висококвалификовани радник, а има за вршење таквих послова стручну спрему признату од стране привредне организације.

5. Републички секретаријат за рад односно републички орган надлежан за стручно образовање, може прописати као услов за полагање испита за квалификованог односно висококвалификованог радника у појединим занимањима да је радник провео одређено време на практичном раду у привредној организацији.

6. Републички секретаријат за рад односно републички орган надлежан за стручно образовање прописује састав и начин рада испитних комисија, утврђује програме и начин полагања тих испита.

Програме из става 1. ове тачке за занимања која су специфична за поједину привредну област односно привредну грану, републички секретаријат за рад односно републички орган надлежан за стручно образовање утврђује на предлог одговарајуће коморе односно савета коморе одговарајуће привредне гране.

Прописима из става 1. ове тачке може се одредити да испитне комисије раде у одређеним привредним организацијама или установама за стручно образовање, као и да се за чланове испитних комисија именују стручни радници из тих привредних организација односно установа за стручно образовање.

7. Радницима који су положили испит из тач. 3. и 4. овог упутства, орган управе среског односно општинског народног одбора надлежан за послове рада и радних односа, на основу извештаја испитне комисије, издаје, и то:

1) сведочанство — радницима који су положили испит за квалификованог радника;

2) диплому — радницима који су положили испит за висококвалификованог радника

Орган из става 1. ове тачке дужан је водити списак издатих сведочанстава и диплома. Овај списак и остала документа о раду испитних комисија чувају се у надлежном народном одбору као исправе трајне вредности.

8. Степен стручног образовања који је радник стекао по овом упутству уписује се у његову радну књижицу.

9. Радници за време полагања испита (тач 3. и 4.) имају право на накнаду у висини просечног личног дохотка исплаћеног у претходном месецу за редовно радно време.

Радници који полажу испит ван места сталног запошљења, поред накнаде из става 1 ове тачке, имају при доласку на испит и одласку са испита, као и за време трајања испита, право на накнаду путних трошкова и дневница по важећим прописима.

10. Члановима испитних комисија и секретару (записничару) припада хонорар за рад у испитној комисији, као и накнада за путне трошкове ако се испитивање кандидата врши ван места становања односно запошљења чланова испитне комисије.

Износ хонорара из става 1. ове тачке одређује републички секретаријат за рад.

11. Накнада и хонорар из тач. 9. и 10. овог упутства падају на терет привредне организације односно установе у којој је радник запошљен.

12. Радницима који су стекли стручну спрему полуквалификованог, квалификованог или висококвалификованог радника по Општем упутству о стицању стручне спреме радника практичним радом у предузећу („Службени лист ФНРЈ", бр. 54/52), признаје се одговарајући степен стручног образовања.

13. Испите по овом упутству не могу полагати радници који се стручно оспособљавају на практичном раду у привредној организацији у занимањима за која је на подручју среског (општинског) народног одбора организовано полагање испита у одговарајућој установи за стручно образовање.

14. Радници који су до дана ступања на снагу овог упутства започели полагање стручног испита, полажу испит под условима и на начин прописан Општим упутством о стицању стручне спреме радника практичним радом у предузећу.

15. Одредбе овог упутства сходно ће се примењивати и на раднике запошљене код органа и установа јавне службе и Југословенске народне армије.

16. Даном ступања на снагу овог упутства престаје да важи Опште упутство о стицању стручне спреме радника практичним радом у предузећу.

17. Ово упутство ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 07-45
11. фебруара 1961. године
Београд

Секретар за рад,
Љупчо Арсов, с. р.

157.

На основу члана 29. став 3. Закона о југословенским стандардима („Службени лист ФНРЈ", бр. 16/60), Југословенски завод за стандардизацију доноси

РЕШЕЊЕ

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА РЕШЕЊА О ДОНОШЕЊУ ЈУГОСЛОВЕНСКИХ СТАНДАРДА ЗА КВАЛИТЕТ СИРОВИХ КОЖА, ШТАВЉЕНИХ КОЖА И КОЖНЕ ОБУЋЕ

1. У Решењу о доношењу југословенских стандарда за квалитет сирових кожа, штављених кожа и кожне обуће („Службени лист ФНРЈ", бр. 27/52) врше се следеће измене и допуне:

1) У југословенском стандарду JUS G.B2.121 — Кожна обућа. Рам-шивена обућа, у тачки 2.11 у првом реду речи: „телећи и јунећи" замењују се речима: „телећи, јунећи и говеђи", у другом реду после речи: „квалитета А1 и А2" додају се речи: „ и пластик боксови", у трећем реду после речи „свињска" брише се зарез и реч: „коњска".

Тачка 4.2 под 3) мења се и гласи: „3) ознаку квалитета само за класу Б".

2) У југословенском стандарду JUS G.B2.122 — Кожна обућа. Прошивена обућа, у тачки 2.11 у првој алинеји после речи: „квалитета А1 и А2" додају се речи: „и пластик боксови", у другој алинеји после речи: „квалитета А1, А2 и А3" додају се речи: „и пластик боксови".

Тачка 4.2 под 3) мења се и гласи: „ознаку квалитета само за класу Б".

3) У југословенском стандарду JUS G.B2.124 — Кожна обућа. Флексибл — шивена обућа, у тачки 2.11 у првом реду после речи: „јунећи,", додају се речи: „говеђи и", у трећем реду после речи: „квалитета А1, А2 и А3" додају се речи: „и пластик боксови".

У тачки 2.21 у другој алинеји после речи: „шпалт" додају се речи: „или вештачка кожа", у петој алинеји после речи: „оквирна кожа" додају се речи: „и синтетички производи".

Тачка 4.2 под 3) мења се и гласи: „ознаку квалитета само за класу Б".

4) У југословенском стандарду JUS G.B2.131 — Кожна обућа. Кламована обућа, у тачки 2.11 после речи: „квалитета А1, А2 и А3" додају се речи: „и пластик боксови".

У тачки 2.21 на крају друге алинеје после речи: „дебљине;" додају се речи: „дозвољава се употреба вештачке коже и каширање табаница;".

Тачка 4.2 под 3) мења се и гласи: „ознаку квалитета само за класу Б".

5) У југословенском стандарду JUS G.B2.136 — Кожна обућа. Аго-лепљена обућа, у тачки 2.11 у првом реду после речи: „телећи" додају се зарез и речи: „јунећи и говеђи", у трећем реду после речи: „квалитета А1 и А2" додају се речи: „и пластик боксови".

У тачки 2.21 у другој алинеји после речи: „дебљине до 2,5 мм;" тачка и зарез замењују се зарезом и додају се речи: „вештачка кожа или лепни шпалт, а може и без табаница;", у трећој алинеји после речи: „дебљине до 3 мм" тачка се замењује зарезом и додају се речи: „вештачка кожа а може и без лубова".

Тачка 4.2 под 3) мења се и гласи: „ознаку квалитета само за класу Б".

6) У југословенски стандард JUS G.B2.141 — Кожна обућа. Кована обућа, у тачки 2.11 у првој алинеји после речи: „квалитета А1 и А2" додају се речи: „и пластик боксови", у другој алинеји после речи: „квалитета А1 и А2" додају се речи: „и пластик боксови", у трећој алинеји после речи: „квалитета А1, А2 и А3" додају се речи: „и пластик боксови".

У тачки 2.21 у другој алинеји у последњем реду после речи: „4 мм;" додају се речи: „дозвољава се и употреба вештачке коже;".

Тачка 4.2 под 3) мења се и гласи: „ознаку квалитета само за класу Б".

2. Ови југословенски стандарди обавезни су и ступају на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 10—1152
21. фебруара 1961. године
Београд

Директор
Југословенског завода за стандардизацију,
инж. **Славољуб Виторовић**, с. р.

158.

На основу члана 4. Закона о југословенским стандардима („Службени лист ФНРЈ", бр. 16/60), Југословенски завод за стандардизацију доноси

РЕШЕЊЕ

О ЈУГОСЛОВЕНСКИМ СТАНДАРДИМА ИЗ ОБЛАСТИ ПНЕУМАТИКА И НАПЛАТАКА ЗА МОТОРНА ВОЗИЛА

1. У издању Југословенског завода за стандардизацију доносе се следећи југословенски стандарди:

Балон-гуме за путничке и лаке теретне аутомобиле и њихове приколице JUS G.E3.102

Олучасти наплаци за балон-гуме за путничке и лаке теретне аутомобиле и њихове приколице — — — JUS M.N1.069

2. Наведени југословенски стандарди објављени су у посебном издању Југословенског завода за стандардизацију, које чини саставни део овог решења.

3. Ови југословенски стандарди обавезни су и ступају на снагу 1 маја 1961. године.

Бр. 14-1418
6. марта 1961. године
Београд

Директор
Југословенског завода за стандардизацију
инж. **Славољуб Виторовић**, с.р.

159.

На основу члана 48. Уредбе о катастру земљишта („Службени лист ФНРЈ", бр. 43/53, 23/56 и 52/59) у сагласности са савезним Државним секретаријатом за послове финансија, Савезна геодетска управа прописује

ПРАВИЛНИК

О КАТАСТАРСКОМ КЛАСИРАЊУ И БОНИТИРАЊУ ЗЕМЉИШТА

I. КАТАСТАРСКО КЛАСИРАЊЕ ЗЕМЉИШТА

1. Опште одредбе

Члан 1.

Катастарским класирањем земљишта (у даљем тексту: катастарско класирање) одређује се култура и класа сваке парцеле плодног земљишта.

Члан 2.

Свака парцела плодног земљишта, према начину искоришћавања, сврстава се у једну од следећих култура:

њиве (оранице),
вртови,
воћњаци,
виногради,
ливаде,
пашњаци и планине,
шуме,
трстици, мочваре, рибњаци и језера.

Неплодна земљишта се не распоређују ни у једну културу.

Члан 3.

Свака култура распоређује се, према њеним природним и економским условима производње, у највише осам класа.

Под природним и економским условима производње подразумевају се: особине земљишта, водни режим у земљишту, положај, клима, удаљеност од тржишта, приступачност као и друге чињенице које се користе за опис среског угледног земљишта по чл. 31. и 32. овога правилника.

Члан 4.

Катастарско класирање врши се по катастарским општинама, а према јединственим мерилима која се одређују за сваки катастарски срез посебно.

Члан 5.

Ради правилног катастарског класирања одређују се среска и општинска угледна земљишта за сваку класу сваке постојеће културе.

Земљиште сваке парцеле мора имати битна обележја и карактеристике угледног земљишта оне класе у коју је сврстано.

Члан 6.

Катастарско класирање катастарских општина врши се на основу претходно установљених општинских угледних земљишта.

2. Основа за катастарско класирање

Члан 7.

У циљу утврђивања јединствених мерила за катастарско класирање у катастарском срезу, утврђује се основа за катастарско класирање.

Основу за катастарско класирање утврђује комисија од три члана, од којих двојицу одређује републичка геодетска управа а једног — сресни (градски) народни одбор.

Члан 8.

Основу за катастарско класирање чини:

1) утврђивање, означавање и уписивање култура и неплодног земљишта у скице детаља државног премера или копије катастарских планова (у даљем тексту: скице детаља или копије планова);

2) одабирање и одређивање среских угледних земљишта;

3) утврђивање класа за сваку постојећу културу на подручју катастарске општине.

Утврђивање, означавање и уписивање култура и неплодног земљишта

Члан 9.

Културе се утврђују према следећим обележјима:

1) њиве су земљишта на којима се гаје стално или наизменично: стрна жита, усеви који се окопавају (кукуруз, кромпир и др.), крмно биље (луцерка, детелина, сточна репа и др.) и индустријско биље (дуван, мак, лан, сунцокрет, хмељ и др.), без обзира да ли се на њима поменути усеви гаје сваке године или повремено остају необрађена, ради угара или из других разлога;

2) вртови су земљишта на којима се гаји поврће, а постоје природни услови или вештачки уређаји за наводњавање;

3) воћњаци су земљишта на којима су засађене воћке;

4) виногради су земљишта засађена виновом лозом, калемљеном или директно родном;

5) ливаде су земљишта на којима расту траве које се редовно косе;

6) пашњаци и планине су земљишта на којима расту траве које служе искључиво за пашу. Као планине сматрају се пашњаци на већим надморским висинама;

7) шуме су земљишта на којима расте шумско дрвеће.

Земљишта обрасла шикарама, клеком, макијом, трном, глогом итд., деградиране или опустошене шуме и друге сличне шуме, у којима је забрањена попаша и брст, сматрају се шумама, а где није забрањена попаша и брст, сматрају се пашњацима;

8) трстици су земљишта на којима расте трска; мочваре су земљишта на којима расте мочварно биље које служи за огрев, простирку стоци, за плетење асура итд.; рибњаци су изоловане површине под водом, у којима се гаји риба; језера су површине стално под водом које се могу на неки начин пољопривредно искоришћавати.

Члан 10.

Неплодна земљишта су површине које се не могу пољопривредно искоришћавати, као: крш, голети, вододерине итд.

Члан 11.

Земљишта на којима се пролазно мења култура уврштују се у ону културу за коју су стално намењена према плодореду и начину њиховог искоришћавања. Тако, на пример: њиве које се одмарају и за то време искоришћују за пашу нису пашњаци него њиве; ливаде које се неко време ору да би се уништио коров и поправио бусен траве, нису њиве него ливаде.

Члан 12

Земљишта која се користе као паркови, а нису јавни паркови, могу се, према њиховом главном карактеру, уврстити у једну или више култура. Ако је у парку претежно цвеће за продају, парк се уврштује у вртове, ако је претежна трава, уврштује се у ливаде, а ако је претежно украсно дрвеће, уврштује се у шуме. Ако је у парку цвеће, воћке, трава, дрвеће, свако за себе груписано, онда се сваки део уврштује у одговарајућу културу.

Члан 13.

Шумски, лозни и воћни расадници (осим воћњака и винограда који дају плод), дударе које служе за гајење свилене бубе, култивирани врбаци за производњу прућа, пиринчана поља и јагодњаци, уврштују се у њиве.

Члан 14.

Расадници украсног биља уврштују се у вртове.

Кестењаци, орасишта и дударе уврштују се у воћњаке ако је од њих главна корист плод, или у шуме ако је главна корист дрво.

Шумске сечине и пропланци, ако се не косе и не ору, уврштују се у шуме.

Дворореди који се састоје из појединих стабала надалеко засађених, као и поједина усамљена стабла, не узимају се као засебна култура, него се уврштују у културу парцеле на којој се налазе или поред које су засађени.

Члан 15.

Кад се на једној истој парцели гаји више култура које су међусобно помешане, таква парцела уврштује се у културу која преовлађује по приходу.

Изузетно од става 1. овог члана, ако је у појединим крајевима уобичајено да се на истој парцели гаји више разних култура (приморје, Далмација и Црногорско приморје), такве парцеле, без обзира на површину, добивају све постојеће културе уз њихове одговарајуће површине.

Члан 16.

Плодна земљишта која се привремено или повремено не користе за пољопривреду, него за стоваришта грађевинског или другог материјала, цигланe итд., уврштују се у културу околног или најближег земљишта једнаке или сличне плодности.

Члан 17.

Дворишта уз зграде за становање, до 500 м² површине, која служе искључиво потребама зграде, уврштују се у неплодна земљишта. Део површине преко 500 м² уврштује се у културу околног или најближег земљишта једнаке или сличне плодности.

Члан 18.

Земљишта која не служе пољопривреди него некој другој сврси трајнијег карактера, као: мајдани камена и шљунка, рудници, цигланe (где су откопавања такве природе да је земљиште постало неплодно) итд., уврштују се у неплодна земљишта.

Изграђена и ограђена јавна и спортска игралишта, јавни паркови, вашаришта, пијаце, скверови, улице, трговови, путеви, јазови, прокопи, канали, железничке пруге, школска дворишта, економска дворишта сељачких радних задрута, дворишта (кругови) фабрика, гробља, дворишта богомоља, војна вежбалишта, стрелишта, аеродроми и други војни објекти, као и сва постројења потребна за одбрану од поплава или за наводњавање и одводњавање, не уврштују се ни у једну културу, него се само назначује њихова употреба док служе овој намени.

Члан 19.

Културе се означују и уписују у сваку парцелу скице детаља или копије плана скраћеницама, и то:

1) њиве	са	„њ“
2) вртови	„	„вр“
3) воћњаци	„	„вћ“
4) виногради	„	„вг“
5) ливаде	„	„л“
6) пашњаци	„	„пш“
7) планине	„	„пл“
8) шуме	„	„ш“
9) трстици	„	„т“
10) мочваре	„	„м“
11) рибњаци	„	„р“
12) језера	„	„ј“

Неплодна земљишта означују се скраћеницом „нп“ поред које се уписује узрок неплодности (песак, камен, вододерина итд.).

Пиринчана поља, хмељници и дударе, који се уврштују у културу њива, добивају посебне ознаке, и то:

1) пиринчано поље	—	„њп“
2) хмељник	—	„њхм“
3) дудара	—	„њд“

Утврђене културе се уписују и заокружују црним тушем.

На пример: (вр) (нп) крш

Дворишта уз зграде означују се скраћено са „дв“.

За дворишта уз зграде чија је површина већа од 500 м², поред ознаке „дв“ ставља се и ознака културе по члану 17. овог правилника.

На пример: дв (вћ)

За дворишта одвојена од кућа, „дв“ се ставља у заграду.

Земљишта која се не искоришћују у пољопривреди, него служе другој потреби, означују се према члану 18. овог правилника.

На пример: (нп)

мајдан камена

У случајевима из члана 18. став 2. овог правилника, означује се само намена земљишта.

На пример: насип прокоп

Одређивање катастарских класа и њихових варијација у катастарском срезу

Члан 20.

За сваку културу утврдиће се колико њених класа постоји у катастарском срезу. Најбоље земљишта сваке културе ће се, према његовим природним и економским условима производње уврстити у прву класу, непосредно слабије — у другу, и тако даље аритметичким редом до највише, осме класе.

При утврђивању класа које постоје у срезу, није дозвољено прескакање редних бројева класа, осим код трстика, мочвара, рибњака и језера.

Члан 21.

Приликом утврђивања класа воћњака, винограда и шума, њихова старост и проређеност не узимају се у обзир.

Члан 22.

Земљишта исте културе у срезу, која имају различите природне особине или економске услове производње, добивају исту класу ако остварују исте приносе или приходе. На пример: смоница, тежи алувијум и хумусна гајњача, ако су под истом културом, добивају исту класу ако остварују исте приносе; слабији алувијум близу економског дворишта и хумусни алувијум удаљен од економског дворишта, ако су под истом културом, добивају исту класу ако остварују приближно једнаке приходе.

Број случајева из става 1. овог члана представља број варијација једне класе.

Посебно ће се утврдити број варијација за сваку класу сваке културе у катастарском срезу.

Одређивање среских угледних земљишта

Члан 23.

За сваку класу и сваку њену варијацију, утврђене по чл. 20, 21. и 22. овог правилника, одабраће се одговарајуће угледно земљиште.

Члан 24.

Одабирање среских угледних земљишта врши се на лицу места и почиње са првом класом сваке културе.

Члан 25.

За среско угледно земљиште одабраће се парцела:

1) која је на таквом месту где је на већој површини заступљен већи број парцела исте класе;

2) која је средње величине и средње плодности земљишта у својој класи;

3) која се користи за катастарску културу најсталнијег карактера;

4) која на целој својој површини има једнаку плодност, тј. исту класу.

Ако за неку класу или неку варијацију једне класе не постоји парцела са једнаком плодношћу на целој својој површини, за среско угледно земљиште ће се одабрати и одвојити бонитетном линијом део оне парцеле која одговара условима из тач. 1, 2. и 3. става 1. овог члана.

Члан 26.

Парцела среског угледног земљишта означује се у скицама детаља или копијама планова квадратом извученим црним тушем око круга са утврђеном културом.

На пример: (нь$_3$) (ш$_5$)

Бонитетна линија из члана 25. став 2. овог правилника означује се зеленим тушем.

Установљавање класа у катастарској општини

Члан 27.

За сваку културу утврдиће се које њене класе и које варијације тих класа постоје на подручју катастарске општине.

Члан 28.

Класе земљишта и њихове варијације, које се утврђују по члану 27. овог правилника, морају по својим природним особинама и економским условима производње одговарати среским угледним земљиштима тих класа и њихових варијација.

Члан 29.

У катастарским општинама класе не морају ћећи непрекидним аритметичким редом. На пример, њиве могу имати 2, 4, 5, 7. и 8. класу у једној катастарској општини.

Елаборат основних радова за катастарско класирање

Члан 30.

По завршетку теренских радова који дају основу за катастарско класирање, саставља се елаборат, који мора садржати:

1) карактеристике катастарског среза у погледу: климе, конфигурације терена, хидрографије, педолошких особина земљишта и његове погодности за гајење пољопривредних култура, интензивности и структуре пољопривредне производње, саобраћајних веза, тржишта итд.;

2) списак среских угледних земљишта;

3) преглед са образложењем постојећих култура и класа, са њиховим варијацијама, по катастарским општинама.

Члан 31.

Списак среских угледних земљишта саставља се према реду култура из члана 2. овог правилника, осим за шуме, за које се саставља посебан списак.

Спискови среских угледних земљишта морају, за свако среско угледно земљиште, поред ознаке класе коју оно представља, садржати и следеће податке:

1) удаљеност катастарске општине у којој се налази среско угледно земљиште од тржишта и саобраћајне везе те општине са тржиштем;

2) рељеф и просечна надморска висина катастарске општине у којој се налази среско угледно земљиште;

3) клима ужег подручја у коме се налази среско угледно земљиште;

4) удаљеност среског угледног земљишта од економског дворишта и саобраћајне везе са њим;

5) теренски положај сеоског угледног земљишта (раван, натнут, стрм);

6) експозиција;

7) изложеност елементарним непогодама;

8) педолошки тип земљишта и његове особине;

9) плодоред и начин обраде;

10) погодност за гајење појединих пољопривредних култура;

11) принос главних усева и њихов квалитет;

12) број парцеле и име сопственика парцеле која представља сеоско угледно земљиште.

Члан 32.

Поред општих података из члана 31. овог правилника, спискови сеоских угледних земљишта морају садржати за свако сеоско угледно земљиште и специфичне податке о појединим културама, и то:

1) за њиве — начин пољопривредног искоришћавања (интензивно или екстензивно), као и уобичајени проценат учешћа усева у плодореду;

2) за вртове — врсте и квалитет поврћа, погодност земљишта за наводњавање и услове наводњавања;

3) за воћњаке — врсте и квалитет воћа, заштићеност од ветрова и густину садње;

4) за винограде — да ли је домаћа лоза, калем или хибрид, дубину риголовања, удаљеност једног чокота од другог, опште стање винограда и врсте грожђа;

5) за ливаде — степен влаге, врсте трава (слатке или киселе), проценат корова, густину бусена, могућност наводњавања и колико се пута коси;

6) за пашњаке и планине — врсте трава и време трајања паше;

7) за шуме — врсту шума (висока, средња или ниска), турнус, споредне производе од шума (паша, жир, пруће), удаљеност комуникација и експлоатацију шуме;

8) за трстике — да ли су стално у води или повремено, густину и квалитет трске и да ли је трска у чистој култури или је измешана са рогозом;

9) за мочваре — количину и квалитет мочварног биља, начин коришћења, да ли је мочвара стално пуна воде или каткад пресуши, па се оре или служи за пашу;

10) за рибњаке — начин искоришћавања рибњака и врсте риба;

11) за језера — врсту и начин искоришћавања језера.

Члан 33.

Геодетске управе народних република и аутономних јединица дужне су од комисија из члана 7. став 2. овог правилника примљене елаборате основних радова за катастарско класирање доставити сеоским народним одборима на чије се подручје они односе.

Сеоски народни одбор дужан је елаборат из става 1. овог члана благовремено доставити ради употребе комисијама за катастарско класирање.

3. Катастарско класирање

Члан 34.

Катастарско класирање обухвата:

1) одређивање општинских угледних земљишта за већ утврђене класе и варијације класа по чл. 27, 28. и 29. овог правилника;

2) одређивање класе сваке поједине парцеле плодног земљишта на подручју катастарске општине (у даљем тексту: детаљно класирање).

Члан 35.

Катастарско класирање врши комисија из члана 17. Уредбе о катастру земљишта (у даљем тексту: комисија).

Члан 36.

Пре него што отпочне катастарско класирање, комисија се мора упознати са елаборатом основних радова за катастарско класирање из члана 30. овог правилника и, ради правилног и равномерног детаљног класирања, упознати све природне и економске услове сваког сеоског угледног земљишта.

Члан 37.

За општинска угледна земљишта једне класе односно варијације класе одредиће се она парцела која по својим природним и економским условима производње, уз уобичајени начин обраде, највише одговара сеоском угледном земљишту те класе односно варијације класе.

Члан 38.

Сеоско угледно земљиште је истовремено и општинско угледно земљиште за подручје катастарске општине у коме се оно налази.

Члан 39.

За општинска угледна земљишта одређују се парцеле према условима из члана 25. овог правилника.

Члан 40.

Општинска угледна земљишта означују се у скицама детаља или копијама планова према члану 26. овог правилника, а у списковима општинских угледних земљишта описују се према чл. 31. и 32. овог правилника.

Спискове општинских угледних земљишта саставља и потписује комисија.

Члан 41.

Детаљно класирање почиње на оном делу подручја катастарске општине где је највише заступљена најбоља класа најраширеније културе у катастарској општини.

Члан 42.

Детаљно класирање врши се тако што свака парцела плодног земљишта добива класу оног општинског угледног земљишта коме она највише одговара по својим природним и економским условима производње, уз уобичајени начин обраде.

Ако парцела није једнаке плодности на целој својој површини, делови парцеле различите плодности одвајају се бонитетном линијом из члана 26. став 2. овог правилника.

Члан 43.

При детаљном класирању воћњака, винограда и шума поступа се по члану 21. овог правилника.

Члан 44.

При детаљном класирању парцела из члана 15. став 2. овог правилника, културе заступљене на парцели означиће се према члану 19. овог правилника назначењем површине сваке поједине културе, изражено у процентима од укупне површине парцеле.

Истовремено, свака заступљена култура добива своју класу.

Члан 45.

Део површине двориштa преко 500 м² који се не користи за пољопривреду, добива класу околног или најближег земљишта једнаке или сличне плодности.

Члан 46.

Током детаљног класирања комисија проверава да ли су културе, према чл. 9. до 19. овог правилника, правилно утврђене и означене, и врши потребне исправке.

Члан 47.

Исправке ознака култура уписаних у скице детаља или копије планова врше се прецртавањем погрешних ознака тако да остану видљиве.

О свакој исправци врши се на слободном простору скице детаља или копије плана следећи упис, који потписују чланови комисије:

„У парцели бр. ——— исправку ——— извршила комисија за катастарско класирање.

(датум) ————“

Члан 48.

Класе утврђене детаљним класирањем уписују се црним тушем у скице детаља или копије планова арапским бројем поред ознаке културе у описаном кругу.

На пример: (њ3) (вр2)

Члан 49.

По завршеном детаљном класирању стручни члан комисије потписује скице детаља или копије планова уз ознаку:

„Детаљно класирање извршено од —— до —— године.“

Комисија саставља и извештај о завршеном детаљном класирању, у коме се, поред састава комисије, назначује и време у коме је класирање извршено.

Извештај о завршеном детаљном класирању потписују сви чланови комисије.

4. Остале одредбе

Члан 50.

У току детаљног класирања посебно ће се означити хибридни виногради.

У скицама детаља или копијама планова, у свакој парцели хибридног винограда, ван круга у коме је унета култура и класа, уписаће се црвеним тушем слово: „х“.

Члан 51.

Катастарско класирање са обавезним давањем основе врши се:

1) по извршењу новог премера и обнове премера целог катастарског среза, и

2) при ревизији катастарског класирања на целом подручју катастарског среза.

На исти начин врши се класирање и за сваку новонасталу културу у катастарском срезу.

Члан 52.

Катастарско класирање без претходних радова за добивање основе за катастарско класирање врши се при ревизији катастарског класирања једног мањег дела површине катастарског среза.

У случају из става 1. овог члана, детаљно класирање се усклађује са постојећим јединственим мерилом за класирање земљишта тог катастарског среза.

Катастарско класирање из члана 34. овог правилника врши се за сваку новонасталу културу на подручју катастарске општине.

Члан 53.

Накнадно одређивање класа појединих парцела врши се ако на земљишту настану промене из чл. 21. и 23. Уредбе о катастру земљишта или ако престане ослобођење од пореза и олакшица из чл. 25. и 28. Уредбе о порезу на доходак („Службени лист ФНРЈ“, бр. 18/56).

У случају из става 1. овог члана, парцела добива класу околног или најближег земљишта, које је под истом културом а једнаке је или сличне плодности.

Члан 54.

Кад се на подручју катастарског среза измене услови предвиђени чланом 12. Уредбе о катастру земљишта, извршиће се ревизија граница катастарског среза.

II. БОНИТИРАЊЕ ЗЕМЉИШТА

Члан 55.

У циљу утврђивања продуктивне снаге — плодности земљишта, без обзира на начин њиховог искоришћавања, врши се њихово бонитирање.

Бонитирање обухвата сва земљишта способна за пољопривредну производњу.

Члан 56.

Подручје бонитирања је територија народне републике.

Члан 57.

Сва пољопривредна земљишта у народној републици распоређују се према својој продуктивној снази, у смислу овог правилника, у осам бонитетних класа.

Најбоља пољопривредна земљишта у народној републици, у смислу става 1. овог члана, добивају прву бонитетну класу, слабија — другу, и тако редом до најслабије — осме бонитетне класе.

Члан 58.

Продуктивна снага земљишта, у смислу овог правилника, утврђује се према физичким и хемијским особинама земљишта, клими и положају, не узимајући у обзир повећање приноса постигнутог наводњавањем или обрадом земљишта.

Члан 59.

Ради постизања јединственог мерила за бонитирање земљишта, републичке геодетске управе одредиће стручне комисије, које ће, свака за своју територију, утврдити нормативе и републичка бонитетна угледна земљишта према којима ће се вршити бонитирање земљишта.

Члан 60.

Бонитирањем земљишта утврђује се којој бонитетној класи припада која парцела пољопривредног земљишта.

Члан 61.

Парцеле апсолутно шумског земљишта, без обзира да ли су под шумом или не, парцеле трстика и мочвара, као и неплодна земљишта, не бонитирају се.

Члан 62.

Бонитетна класа уписује се у парцелу скице детаља или копије плана арапским бројем, и то црвеним тушем.

Члан 63.

Бонитирање земљишта врши комисија из члана 17. Уредбе о катастру земљишта.

III. ПРИКУПЉАЊЕ ПОДАТАКА ПОТРЕБНИХ ЗА КАТАСТАРСКО КЛАСИРАЊЕ И БОНИТИРАЊЕ ЗЕМЉИШТА

Члан 64.

За потребе катастарског класирања и бонитирања земљишта утврђују се педолошки типови земљишта и њихове варијације и одређују се границе између њих

За сваки педолошки тип земљишта и његове варијације описује се потребан број педолошких профила и врши се лабораторијско испитивање физичких и хемијских особина земљишта.

Члан 65

Степен изложености земљишта ерозији, у смислу овог правилника, утврђује се поделом на неизражену, слојевиту, браздасту и јаругасту ерозију.

Браздаста и јаругаста ерозија деле се на јачу и слабију.

Степен изложености земљишта ерозији утврђује се према стварном стању на терену, узимајући у обзир и постојеће културе на земљишту.

Члан 66.

На копијама планова, на основу података прикупљених на терену, уцртавају се границе земљишта:

1) изложеног редовним и повременим поплавама;

2) изложеног стајној и повременој водолежности;

3) која се наводњавају,

4) која се користе у пољопривреди, иако су апсолутно шумска земљишта;

5) која су под шумом, а могу се користити у пољопривреди;

6) која су под монокултуром.

Члан 67.

У копији плана са уцртаним границама педолошких типова земљишта и њихових варијација, означиће се и места ископаних педолошких профила и утврђених подземних вода, са назначењем њихове дубине.

Резултати лабораторијских анализа из члана 64. став 2. овог правилника и морфолошки описи ископаних педолошких профила су саставни део копије плана из става 1. овог члана.

Члан 68.

Податке из чл. 64. до 67. овог правилника прикупљају комисије за време катастарског класирања и бонитирања земљишта.

IV. ЕЛАБОРАТ О УСЛОВИМА ПОЉОПРИВРЕДНЕ ПРОИЗВОДЊЕ У КАТАСТАРСКОМ СРЕЗУ

Члан 69.

По завршеном катастарском класирању и бонитирању земљишта у катастарском срезу републичка геодетска управа израђује елаборат о условима пољопривредне производње у катастарском срезу.

Услови пољопривредне производње у катастарском срезу утврђују се на основу података прикупљених на терену, по одредбама овог правилника, као и на основу других података о економском, хидрографском и климатском положају катастарског среза.

Елаборатом о условима пољопривредне производње у катастарском срезу истовремено се образлаже и извршено катастарско класирање и бонитирање земљишта.

V. ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 70.

Катастарско класирање и бонитирање земљишта врши се истовремено.

Члан 71.

Стручни органи републичких геодетских управа и геодетских управа аутономних јединица који врше радове и послове одређене овим правилником, односно стручни чланови комисија, морају имати пољопривредну факултетску спрему.

Члан 72.

Овај правилник ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 05-110/1
27. јануара 1961. године
Београд

Директор
Савезне геодетске управе,
Димитрије Милачић, с. р.

160.

На основу чл. 3, 55. тачка 9. и члана 109. Закона о организацији Југословенских железница („Службени лист ФНРЈ", бр. 50/60), у сагласности са Савезним извршним већем, Управни одбор Заједнице Југословенских железница доноси

РЕШЕЊЕ

О ДОНОШЕЊУ НОВИХ ТАРИФА ЗА ПРЕВОЗ ПУТНИКА, ПРТЉАГА, ЕКСПРЕСНЕ РОБЕ И РОБЕ НА ПРУГАМА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА

1. Доноси се Тарифа за превоз путника, пртљага и експресне робе на пругама Југословенских железница, Свеска 1 — Одредбе о превозу и Свеска 2 — Превозне цене.

2. Доноси се Тарифа за превоз робе на пругама Југословенских железница, Део 4 — Класификација робе, Део 5 — Тарифске таблице Део 6 — Изузетне тарифе и Део 7 — Транзитна тарифа.

3 Нове тарифе из тач. 1. и 2. овог решења одштампане су у посебном издању Заједнице Југословенских железница и чине саставни део овог решења.

4. Даном почетка примењивања овог решења престају да важе:

1) Тарифа за превоз путника, пртљага и експресне робе на пругама Југословенских железница, Свеска 1 — Одредбе о превозу, која важи од 1. марта 1957. године;

2) Тарифа за превоз путника, пртљага и експресне робе на пругама Југословенских железница, Свеска 2 — Превозне цене, која важи од 16. октобра 1958. године;

3) Тарифа за превоз робе на пругама Југословенских железница, Део 4 — Класификација робе, Део 5 — Тарифске таблице, Део 6 — Изузетне тарифе, Део 7 — Транзитна тарифа, које важе од 1. јануара 1960. године.

5. Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ", а примењиваће се од 1. априла 1961. године.

ЗЈЖ бр. 1160/61
14. фебруара 1961. године
Београд

Заједница Југословенских железница

Генерални директор,
Војин Николић, с. р.

Председник
Управног одбора,
Петар Стошић, с. р.

161.

На основу чл. 3, 55. тачка 9. и члана 109. Закона о организацији Југословенских железница („Службени лист ФНРЈ", бр. 50/60), у сагласности са Савезним извршним већем, Управни одбор Заједнице Југословенских железница доноси

РЕШЕЊЕ
О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ТАРИФА ЗА ПРЕВОЗ РОБЕ НА ПРУГАМА ЈУГОСЛОВЕНСКИХ ЖЕЛЕЗНИЦА

1. У Тарифи за превоз робе на пругама Југословенских железница, Део 1 — Опште тарифске одредбе, која важи од 1. августа 1958. године, врше се следеће измене и допуне:

1) у Уводним одредбама став 2. тачка 2. у Делу 1. текст: „Прилог VIII — Упутство о давању железничких возила у закуп" брише се. Досадашњи прилози IX и X постају прилози VIII и IX.

После става 2. додају се два нова става, који гласе:

„Прилоге тарифа, Даљинар за превоз робе на пругама Југословенских железница и Именик железничких станица Југославије доноси генерални директор Заједнице Југословенских железница и објављује у Тарифско-транспортном веснику Заједнице Југословенских железница.

Као основа за израду међународних тарифа за превоз робе на пругама Југословенских железница служе тарифе за превоз робе на пругама Југословенских железница (јединствене тарифе). Генерални директор Заједнице Југословенских железница може у тарифама за међународни саобраћај вршити одступања у погледу цена и услова превоза на пругама Југословенских железница."

Досадашњи ст. 3. до 5. постају ст. 5. до 7;

2) у члану 3. под ф) у трећем реду после речи „посуђе" даље речи мењају се и гласе: „стаклене боце — флаше, тегле и неоплетени балони, све непаковано и у расутом стању.";

3) у члану 5. тачка 6. у првом реду после речи: „пошиљке у" речи: „товарни лист и дупликат товарног листа" замењују се речима: „све примерке товарног листа".

Став 2. ове тачке мења се и гласи:

„Резултат вагања (бруто — тара — нето) уписује се у рубрику „Назначење врсте робе" испод података које је уписао пошиљалац.";

4) у члану 11. тачка 1. под а) мења се и гласи:

„а) на пругама нормалног колосека — 6 радних часова станице;";

5) у члану 13. после тачке 4. додаје се нова тачка 5, која гласи:

„5. Колске пошиљке које се из станица пруга нормалног колосека упућују за станице пруга 0,76 м могу се примати на превоз највише до 15.000 кг тежине, а колске пошиљке у затвореним колима које се упућују из станица нормалног колосека за станице колосека 0,76 м јужно од Брадине могу се примати на превоз највише до 10.000 кг тежине."

Досадашња тачка 5. постаје тачка 6, а досадашња тачка 6. брише се;

6) у члану 22. тачка 1. под а) мења се и гласи:

„а) на пругама нормалног колосека — 6 радних часова станице;".

У истој тачки под д) у другом реду после речи: „катран," додају се речи: „лорол, орто-крезол, олеум, кокосово уље, палмово уље, уље палминих коштица,".

2. У Тарифи за превоз робе на пругама Југословенских железница, Део 2 — Опште одредбе о рачунању возарине, која важи од 1. августа 1958. године, врше се следеће измене и допуне:

1) у Скраћеницама додаје се на крају нова скраћеница:

„ЈНА — Југословенска народна армија";

2) у члану 3. у ставу 1. број: „12" замењује се бројем: „10";

3) у члану 4. тачка 5. мења се и гласи:

„5. За мешавине различите робе ако није уврштена у неку позицију к. р., возарина се рачуна по тарифском разреду робе за коју је у тој мешавини одређен најскупљи тарифски разред.";

4) у члану 6. тачка 2. речи: „воће свеже и то:" замењују се речима: „воће свеже, расхлађено или хемијским средствима задржано у свежем стању, и то:", а речи: „поврће свеже и то:" замењују се речима: „поврће свеже, расхлађено или хемијским средствима задржано у свежем стању, и то:";

5) у члану 9. тачка 3. под ц) у четвртом реду после речи: „у товарном листу" зарез се брише и додају се речи: „и одвојено паковани,";

6) у члану 10. тачка 5. под 7 после речи: „рамове" брише се тачка и зарез и додају се речи: „или у картоне;";

7) у члану 26. тачка 10. после речи: „по истом начину отправљања" зарез се замењује тачком и даљи текст брише се;

8) Члан 30. мења се и гласи:

„Члан 30.

Мешовити војни транспорти

1. Као мешовити војни транспорт сматра се превожење лица и материјала ЈНА (возила, оруђа, стока итд.), које се врши у посебним возовима или у саставу редовних возова.

Мешовити војни транспорт може се састојати од једних или више кола или комплетног воза.

2. Мешовити војни транспорт може се отправљати товарним листом или превозним регистром.

Ако се мешовити војни транспорт састоји од више кола, а отпрема се једном превозном исправом, морају се на полеђини превозне исправе навести бројеви употребљених кола са назначењем сопствене тежине и тежине лица и материјала, посебно за свака кола.

У заглавље превозне исправе (товарни лист, превозни регистар) треба оловком у боји уписати напомену: „Мешовити војни транспорт", а ако се превоз врши посебним возом — још и напомену: „Посебан воз".

3. За превоз мешовитог војног транспорта рачуна се возарина од 40 динара за сваку осовину и тарифски километар. Кола узаног колосека сматрају се као двоосовна кола, без обзира на стварни број осовина.

Код промене ширине колосека (редован претовар), возарина за мешовити војни транспорт рачуна се према броју осовина мешовитог транспорта у отправној станици, без обзира колико ће, од претоварне станице употребљена кола, имати осовина.

4. Ако се за превоз мешовитог војног транспорта захтева посебан воз, возарина се рачуна према тачки 3. овог члана, али најмање возарина од 1.200 динара за сваки тарифски километар, односно најмање 48.000 динара од посебног воза.

5. По одредбама тачке 3. овог члана рачуна се возарина и за превоз шинских возила која су власништво ЈНА (санитетска кола, флуорографска кола, ГПО, ЈПО, оклопна кола, итд.).

Ако се возила из става 1. ове тачке превозе сопственом вучном снагом, возарина се не наплаћује.";

9) у члану 31. у другом реду бројеви: „3 503 и 7 102 к. р." замењују се бројем: „3 502 к. р.";

10) у члану 32. тачка 5. у трећем реду бројеви: „6 704 и 6 709 к. р." замењују се бројевима „6 702 и 6 707 к. р."; у четвртом реду број: „6 705 к. р." замењује се бројем: „6 703 к. р." и у петом реду бројеви: „6 702, 6 703 и 6 707 к. р." замењују се бројевима: „6 704 и 6 705 к. р.".

3. Ово решење ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ", а примењиваће се од 1. априла 1961. године.

ЗЈЖ бр. 564/61
14. фебруара 1961. године
Београд

Заједница југословенских железница

Генерални директор,
Војин Николић, с. р.

Председник
Управног одбора,
Петар Стошић, с. р.

162.

На основу члана 9. став 2. Правилника о бродарским књижицама („Службени лист ФНРЈ", бр. 6/59), Управа поморства и речног саобраћаја издаје

НАРЕДБУ

О ТЕРИТОРИЈАЛНОЈ НАДЛЕЖНОСТИ КАПЕТАНИЈА ПРИСТАНИШТА ЗА ИЗДАВАЊЕ БРОДАРСКИХ КЊИЖИЦА

I. Бродарску књижицу издаје капетанија пристаништа надлежна према пребивалишту подносиоца захтева, и то:

1. на територији Народне Републике Србије:

1) Капетанија пристаништа Апатин — подносиоцима захтева са подручја општина Апатин, Кула, Оџаци и Стапар (срез Сомбор);

2) Капетанија пристаништа Бездан — подносиоцима захтева са подручја среза Суботица, као и са подручја општина Бездан, Сивац, Сомбор и Станишић (срез Сомбор);

3) Капетанија пристаништа Кладово — подносиоцима захтева са подручја општина Брза Паланка и Кладово (срез Зајечар);

4) Капетанија пристаништа Нови Сад — подносиоцима захтева са подручја среза Нови Сад, осим општина Тител и Жабаљ;

5) Капетанија пристаништа Панчево — подносиоцима захтева са подручја среза Панчево;

6) Капетанија пристаништа Прахово — подносиоцима захтева са подручја општина Бољевац, Бор, Доњи Милановац, Јабуковац, Кална, Књажевац, Минићево, Неготин, Салаш и Зајечар (срез Зајечар);

7) Капетанија пристаништа Смедерево — подносиоцима захтева са подручја среза Смедерево;

8) Капетанија пристаништа Сремска Митровица — подносиоцима захтева са подручја среза Сремска Митровица;

9) Капетанија пристаништа Тител — подносиоцима захтева са подручја општина Жабаљ и Тител (срез Нови Сад) и Перлез (срез Зрењанин);

10) Капетанија пристаништа Велико Градиште — подносиоцима захтева са подручја општине Велико Градиште (срез Пожаревац);

11) Капетанија пристаништа Зрењанин — подносиоцима захтева са подручја среза Зрењанин;

12) Капетанија пристаништа Београд — подносиоцима захтева са подручја града Београда и свих осталих срезова уже Србије, као и са подручја Аутономне Косовско-Метохијске Области и Народне Републике Црне Горе;

2. на територији Народне Републике Хрватске:

1) Капетанија пристаништа Осијек — подносиоцима захтева са подручја срезова Бјеловар, Копривница, Нашице, Осијек и Вировитица;

2) Капетанија пристаништа Славонски Брод — подносиоцима захтева са подручја срезова Дарувар, Нова Градишка, Славонски Брод и Славонска Пожега;

3) Капетанија пристаништа Вуковар — подносиоцима захтева са подручја среза Винковци;

4) Капетанија пристаништа Сисак — подносиоцима захтева са подручја свих осталих срезова Народне Републике Хрватске, као и са подручја Народне Републике Словеније;

3. на територији Народне Републике Босне и Херцеговине:

1) Капетанија пристаништа Брчко — подносиоцима захтева са подручја Народне Републике Босне и Херцеговине, као и са подручја срезова Макарска и Дубровник (Народна Република Хрватска);

4. на територији Народне Републике Македоније:

1) Капетанија пристаништа Охрид — подносиоцима захтева са подручја Народне Републике Македоније.

II. Лицима која су у смислу члана 11. Закона о држављанству ФНРЈ („Службени лист ФНРЈ", бр. 54/46), стекла држављанство ФНРЈ, а нису још стекла држављанство ниједне народне републике, као и лицима чије је прибивалиште до издавања бродарске књижице било у иностранству, бродарску књижицу издаје Капетанија пристаништа Београд.

III. Ова наредба ступа на снагу осмог дана по објављивању у „Службеном листу ФНРЈ".

04 бр. 146/1-61
25. фебруара 1961. године
Београд

Директор
Управе поморства
и речног саобраћаја,
Лука Данчевић, с. р.

163.

На основу тачке IV став 7. Одлуке о начину и условима обезбеђења страних средстава плаћања за финансирање инвестиција („Службени лист ФНРЈ", бр. 31/56, 31/59 и 25/60), Управни одбор Југословенске инвестиционе банке прописује

УПУТСТВО

О НАЧИНУ И УСЛОВИМА ОБЕЗБЕЂЕЊА СТРАНИХ СРЕДСТАВА ПЛАЋАЊА ЗА ФИНАНСИРАЊЕ ИНВЕСТИЦИЈА У 1961. ГОДИНИ

1. Југословенска инвестициона банка обезбеђује у 1961. години страна средства плаћања за набавку опреме из увоза по одредбама Упутства

о начину и условима обезбеђења страних средстава плаћања за финансирање инвестиција у 1960 години („Службени лист ФНРЈ", бр. 37/60), овог упутства, Уредбе о девизном пословању („Службени лист ФНРЈ", бр. 2/61) и прописа донетих на основу те уредбе.

2. Депозит од 20% односно 10% који се полаже у смислу тачке 4. Упутства о начину и условима обезбеђења страних средстава плаћања за финансирање инвестиција у 1960. години полаже се и за инвестиције намењене набавци свих врста грађевинске механизације.

3. Ако је увоз опреме или репродукционог материјала ограничен у смислу одредаба Уредбе о девизном пословању, Банка ће за такву опрему односно материјал, уколико буду испуњени остали услови, обезбедити страна средства плаћања тек по подношењу доказа о добијању дозволе за увоз.

4. Ово упутство ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

О. бр. 80
17. фебруара 1961. године
Београд

Југословенска инвестициона банка

Главна централа

Генерални директор,
Никола Миљанић, с. р.

Председник
Управног одбора,
Хасан Бркић, с. р.

164.

На основу члана 86. Уредбе о трговинској делатности и трговинским предузећима и радњама („Службени лист ФНРЈ", бр. 49/59, 9/60 и 19/60) и тач. 1, 2. и 3. Наредбе о договарању о ценама по којима ће привредне организације куповати пољопривредне производе од задружних и пољопривредних произвођачких организација („Службени лист ФНРЈ", бр. 19/58), представници Савеза трговинских комора Југославије, Савеза пољопривредно-шумарских комора Југославије, Савезне спољнотрговинске коморе, Савезне индустријске коморе и Главног савеза земљорадничких задруга Југославије постигли су

ДОГОВОР

О УКИДАЊУ ДОГОВОРА О НАЈВИШИМ ЦЕНАМА ИНДУСТРИСКОГ БИЉА ПО КОЈИМА ЋЕ ОВЛАШЋЕНЕ ПРИВРЕДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ КОНТРАХИРАТИ, ОТКУПЉИВАТИ ИЛИ НАБАВЉАТИ ИНДУСТРИСКО БИЉЕ У 1961 ГОДИНИ И ДОГОВОРА О НАЈВИШИМ ЦЕНАМА ИНДУСТРИСКОГ БИЉА ПО КОЈИМА ЋЕ ОВЛАШЋЕНЕ ПРИВРЕДНЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ НАБАВЉАТИ ИНДУСТРИСКО БИЉЕ У 1961 ГОДИНИ

1. Представници Савеза трговинских комора Југославије, Савеза пољопривредно-шумарских комора Југославије, Савезне спољнотрговинске коморе, Савезне индустријске коморе и Главног савеза земљорадничких задруга Југославије, на састанку одржаном 16. фебруара 1961. године у Савезу трговинских комора Југославије договорили су се да укину Договор о највишим ценама индустриског биља по којима ће овлашћене привредне организације контрахирати, откупљивати или набављати индустриско биље у 1961 години („Службени лист ФНРЈ", бр. 33/60 и 46/60) и Договор о највишим ценама индустриског биља по којима ће овлашћене привредне организације набављати индустриско биље у 1961 години („Службени лист ФНРЈ", бр. 34/60).

2. Овај договор ступа на снагу даном објављивања у „Службеном листу ФНРЈ".

Бр. 03-388/1
16. фебруара 1961. године
Београд

За Савез
трговинских комора
Југославије
секретар,
Ристо Бајалски, с. р.

РЕШЕЊА

На основу члана 166 став 5. Закона о јавним службеницима („Службени лист ФНРЈ", бр. 53/57), а у вези с чланом 39. став 3. Закона о државној управи („Службени лист ФНРЈ", бр. 13/56 и 44/57) и чланом 33. Уредбе о организацији и раду Савезног извршног већа („Службени лист ФНРЈ", бр. 20/58 и 21/59), Савезно извршно веће доноси

РЕШЕЊЕ

О ПОСТАВЉЕЊУ ПОМОЋНИКА СЕКРЕТАРА КОМИСИЈЕ ЗА КУЛТУРНЕ ВЕЗЕ СА ИНОСТРАНСТВОМ

Поставља се за помоћника секретара Комисије за културне везе са иностранством, у положају помоћника секретара Савезног извршног већа, Љубица Станимировић, досадашњи секретар Комисије за националне мањине ЦК СКЈ.

Б. бр. 14.
28. фебруара 1961. године
Београд

Савезно извршно веће

Секретар,
Вељко Зековић, с. р.

Потпредседник,
Александар Ранковић, с. р.

САДРЖАЈ:

Страна

118. Указ о проглашењу Закона о банкама — 209
Закон о банкама — — — — — — — — 209
119. Указ о проглашењу Закона о кредитним и другим банкарским пословима — — — 223
Закон о кредитним и другим банкарским пословима — — — — — — — — 223
120. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању 232
Закон о изменама и допунама Закона о пензиском осигурању — — — — — 232
121. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о ратним војним инвалидима — — — — — — — — — 238
Закон о изменама и допунама Закона о ратним војним инвалидима — — — — 238
122. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о помоћи члановима породица чији су хранилоци на обавезној војној служби — — — — — — — 238
Закон о изменама и допунама Закона о помоћи члановима породица чији су хранилоци на обавезној војној служби — — 238

Страна

123. Указ о проглашењу Закона о продужењу мандата радничких савета — — — — 238
Закон о продужењу мандата радничких савета — — — — — — — — — — 239
124. Указ о проглашењу Закона о изменама и допунама Закона о одликовањима — — 239
Закон о изменама и допунама Закона о одликовањима — — — — — — — — 239
125. Указ о проглашењу Закона о изменама Основног закона о стипендијама — — 242
Закон о изменама Основног закона о стипендијама — — — — — — — — — 242
126. Одлука о приходима Савезног друштвеног фонда за школство у 1961. години — — 242
127. Одлука о висини обавезне резерве банака 242
128. Одлука о највишим каматним стопама које банке могу уговарати — — — — 243
129. Уредба о оснивању и раду Завода за нуклеарне сировине — — — — — — 243
130. Уредба о организацији и управљању друштвеним фондовима за школство — — 244
131. Уредба о средствима и начину исплате накнаде за национализоване најамне зграде и грађевинско земљиште — — — — 246
132. Уредба о изменама и допунама Уредбе о земљорадничким задругама — — — — 248
133. Уредба о измени Уредбе о професионалној рехабилитацији ратних војних инвалида — — — — — — — — — — — 249
134. Уредба о изменама Уредбе о инвалидском додатку — — — — — — — — — — 250
135. Уредба о изменама и допунама Уредбе о организацији и раду савезног Државног секретаријата за унутрашње послове и о општим начелима за организацију органа унутрашњих послова у народним републикама — — — — — — — — — — 250
136. Уредба о годишњем одмору службеника запошљених у иностранству — — — 253
137. Одлука о изменама Одлуке о распореду општих стопа доприноса за социјално осигурање на стопе за поједине гране осигурања — — — — — — — — — — 254
138. Одлука о одобравању зајмова за изградњу погона за производњу нафте — — — 254
139. Одлука о измени Одлуке о минималним заштитним ценама и премијама у 1960. и 1961. години за свиње говеда, овце и живину одређеног квалитета — — — 255
140. Одлука о утврђивању премија за извезену робу и за услуге извршене за поручиоце из иностранства — — — — — 255
141. Одлука о овлашћењу извршног већа народне републике да може прописивати висину превознине у домаћој пловидби на мору и путничке тарифе у унутрашњој пловидби — — — — — — — — — 255
142. Одлука о овлашћењу Секретаријата Савезног извршног већа за пољопривреду и шумарство за доношење прописа о техничким мерама и другим условима за производњу елитне приплодне стоке — — 255
143. Одлука о измени Одлуке о одређивању висине новчане помоћи члановима породица чији су хранилоци на обавезној војној служби — — — — — — — — — 255

Страна

144. Одлука о обавезном учлањавању одређених погонских и пословних јединица у коморе других области привреде — — 256
145. Одлука о обавезном учлањавању одређених привредних организација у коморе за шира подручја — — — — — — — — 257
146. Наредба о обрачунавању и уплаћивању разлике у ценама настале повећањем цена домаће сирове коже — — — — 257
147. Наредба о минималној откупној цени шећерне репе рода 1961. године — — — 258
148. Наредба о откупним ценама дувана рода 1961. године — — — — — — — — — 258
149. Наредба о минималним откупним ценама одређених уљарица рода 1961. године — 260
150. Наредба о минималним откупним ценама конопљине стабљике, сировог памука и сирових свилених чаура у 1961. години — 260
151. Наредба о измени Наредбе о одређивању услова под којима се може вршити контрахирање дувана — — — — — — — 260
152. Наредба о продајним ценама за поједине нове врсте цигарета — — — — — 261
153. Наредба о одређивању врста робе и услуга при чијем ће се извозу давати прописане премије за остварене девизе — — 261
154. Упутство о плаћању одређених услуга у промету са иностранством — — — — 264
155. Наредба о занатским произвођачким организацијама које се обавезно учлањују у Савезну индустријску комору и о већим предузећима грађевинских заната која се обавезно учлањују у Савезну грађевинску комору — — — — — — — — — 264
156. Упутство о испитима за стицање степена стручног образовања радника на практичном раду у привредној организацији 265
157. Решење о изменама и допунама Решења о доношењу југословенских стандарда за квалитет сирових кожа, штављених кожа и кожне обуће — — — — — — — — 266
158. Решење о југословенским стандардима из области пнеуматика и наплатака за моторна возила — — — — — — — — 267
159. Правилник о катастарском класирању и бонитирању земљишта — — — — — 267
160. Решење о доношењу нових тарифа за превоз путника, пртљага, експресне робе и робе на пругама Југословенских железница — — — — — — — — — — 272
161. Решење о изменама и допунама тарифа за превоз робе на пругама Југословенских железница — — — — — — — — — 273
162. Наредба о територијалној надлежности капетанија пристаништа за издавање бродарских књижица — — — — — 274
163. Упутство о начину и условима обезбеђења страних средстава плаћања за финансирање инвестиција у 1961. години — — 274
164. Договор о укидању Договора о највишим ценама индустриског биља по којима ће овлашћене привредне организације контрахирати, откупљивати или набављати индустриско биље у 1961 години и Договора о највишим ценама индустриског биља по којима ће овлашћене привредне организације набављати индустриско биље у 1961. години — — — — — — — 275

Издавач: Новинска установа „Службени лист ФНРЈ", Београд, Краљевића Марка 9. Пошт. фах 226. — Директор и одговорни уредник Љубодраг Ђурић, Улица Краљевића Марка бр. 9. — Штампа Београдски графички завод, Београд